

39007

0/174

வி. வி. அனங்கு புலிசுகரணம் நூல் 5

காட்டு கீரது.

ஓ. ராமபத்திராம

(வி. ஏ. வி. வி. வி.)

10/20
கீரது

രഹസ്യം

അമൃതാ:

എ. ആർ. പത്രവാരി
ബി. എ. ബി. എൽ.

[പക്ഷ്യവകാശം അമൃതാവിന്റെ താഴ്വാക്കാം]

ബി. വി. ബുക്കിലേപ്പാ & ആൾറിള്ള് വർഷി,
തിരുവനന്തപുരം.

മുവവുര

ഞാൻ പല മാസികകളിലായി കുത്തിമേപ്പുങ്ങവെ
എം മറ്റൊ പ്രസിലികരിച്ചിട്ടുള്ളവയിൽ പെട്ട പതി
നോന്ന് മാസ്പ്രഭവനങ്ങളാണ് ഈ പ്രസ്തുതത്തിൽ
ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ഉപന്യാസങ്ങൾക്കു കൂദാശപ്പെട്ടതിന്
ഈ അവധി വാഷ്യങ്ങൾക്കും പരസ്യമായി
തന്ത്ര ആവശ്യം ദാനാക്കിയാണ്. പ്രസ്തുത ലേവനങ്ങൾക്കാണ്
അതുരുതും വ്യക്തിപരമായി ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനോ
അധിക്കേഷപിക്കുന്നതിനോ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല;
ഉണ്ടക്കിൽതന്നെ എന്ന മാത്രമെങ്കുളം. ‘ഞാൻ ചാരം
മീൻ പിടിക്കുന്നതെന്നുള്ളതു പരക്കെ സ്വീകരിച്ചു കാണാ
നു ഒരു തത്പരമാബന്ധിലും, ഈ ലേവനങ്ങൾക്കു സംബന്ധിച്ചുള്ളതും, ഞാൻ ചാരതും മീൻ പിടിക്കുവാൻ
യത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്യിരിക്കുന്നതു്. ആയതെന്തു
ഒത്താളും സഹായിച്ചണ്ണു വായനക്കാർ നിന്നുണ്ടായി
പ്രകാശിക്കാൻ മതി.

അവധി, }
8—1—111. }

എന്നു,
എ. ആർ. പത്രാർ.

വിഷയക്രമം

—•—

1. എം കണ്ണ മലബാർ.
2. എൻറ ചെരുകമ.
3. എൻറ പരലോകവാത്താകൾ.
4. എൻറ കൈനേട്ട്.
5. എൻറ അഭിരുചിസംഭാഷണം.
6. എൻറ മരണം.
7. എൻറ ചരിത്രനിംഖണം.
8. എൻറ മരണശയ്യ.
9. എൻറ ജീവചരിത്രം.
10. എൻറ മതം.
11. എനിക്ഷ കിട്ടിയ കൗതു.

—•—

രാഖാജിരം

തൊറ്റക്കണ്ട മലവാർ *

“.....മതിരാശി
യിൽനിന്ന് തൊൻ നേരു, മലവാറിലെ ചുണ്ണാശം” തിരി
ചുതു. ‘മലവാർ’ സംജ്ഞകൊണ്ടു ഇന്ന വിവക്ഷി
ക്കുന്നതു അടിച്ചിഷിന്ത്യുടെ ഉഥ വേൻ കേരളത്തോഗതെ
മാത്രമാണെങ്കിലും, എൻ്റെ ഇത് പ്രസംഗതിൽ ‘രല
വാർ’ പദം ഗോക്കുന്നം മുതൽ കന്നാകമാരിവരെ നീണ്ട
കുടക്കുന്ന പരമ്പരാമക്ഷത്രത്തെ ഉണ്ട് കരിക്കുന്നതെ
നാ ജീവൻ നിശ്ചലേ എന്നാമതായി അറിയിച്ചുകൊള്ളണ്ട്.

“പച്ചാം വിരിപ്പിടി സഹ്യനിൽ തലവെച്ചും
സപ്തപ്പൂജ്യമണ്ണത്തിട്ടാം പാഞ്ചാപധാനം ചുണ്ടിലും
പഴുംകൊണ്ടിട്ടുന്ന നീൻ പാർപ്പച്ചുശ്രദ്ധാത്മകാരുമു
കൊള്ളുന്ന ‘കമാരിചും’, ‘ഗോക്കുന്നംമും’.”

എന്നു കേരളത്തിലെ മഹാകവി പാടിട്ടിളിത്തു് എ
തൊരു മാതാവിനെപ്പുറാറിയാണെന്നു അതു മാതാവിനെന്നു
ണ്ണു് തൊൻ ‘മലവാർ’ എന്നു്, കേരളമാതാവെന്നു് അ
ഭിധാനം ഏഴുന്നതു്. (ഒരു ശബ്ദം—മാതാവിന്റെ കിട
പ്പു തെക്കുവടക്കോ കിഴക്കുപടിന്ത്യാരോ?) ഇതു കവിത
കെട്ടപ്പോൾ നിംബരംക്കു് അതു സംഗതി കുടി സംശയ

* മി. മജ്ജാദാർ ഉൽക്കരണസി സുപ്രയറിക്കവെച്ചുചെയ്ത കു
പ്രസംഗതിക്കുന്നു്.

മാരേയാ? കേരളം തെക്കുവടക്ക് നീണ്ടു കിട്ടുന്നു. കിഴക്ക് പട്ടണത്താറു വീതിയിൽക്കരഞ്ഞം തെക്കുവടക്കുനീളുത്തിൽ കുടിയുമാണ് കേരളത്തിന്റെ ഭ്രംഗമിതി. (ശ്രദ്ധംവിണ്ടിം — മേലുള്ളതിച്ചു കവിതയുണ്ടാവാം കേരളമാതാവു്, മിച്ചിലിന്റെയർ'കൊണ്ടിണാക്കിയ ഒരു സത്പ്രത്യേപ്പാലേയിരിക്കും, അല്ലോ?) അതിനു താന്ത്രികം ഉത്തരവാദി. വണ്ണം വണ്ണംമായി മറിക്കപ്പെടാത്ത കേരളത്തെ, മലയാളരാജുത്തെയാണ് താൻ 'മലബാർ' എന്ന പറയുന്നതു്. (ശ്രദ്ധം—അല്ലേപ്പാർ കേരളം മറിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു പറയാൻ ഭാവം?) അതേ, കേരളത്തിലുന്നായി വിജ്ഞിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വടക്ക് ബ്രിട്ടീഷുമലബാർ, നടവിൽ കൊച്ചിസംസ്ഥാനം, തെക്ക് തിരുവിതാംകൂർ ഘുന്നിവയാണ് ആ മുന്നു വണ്ണങ്ങളും. ബ്രിട്ടീഷുമലബാർ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കീഴിലും കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂർ നാട്ടരാജാക്കന്നാരുടെ അധിനിത്യിലുമാണു വരുത്തിക്കുന്നതു്. പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ കേരളത്തിലെ ചങ്കു പര്തിയുടെ ശാസനങ്ങളിലായിരുന്നു. ഇന്നുകുട്ടു്, ചരിത്രപരങ്ങളായ കാരണങ്ങളാൽ മുന്നു ശക്തികൾക്ക് വിധേയമായുമിരിക്കുന്നു. ഒരുക്കുകേരളം എന്ന അവസ്ഥ എന്നോ ഇല്ലാതായിത്തീന്. മിന്ന്, മഹമഹിയൻ, കുന്തിപൂർണ്ണൻ, ബാവുലൻ, ജൂതൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവിധമതക്കാർ; മിന്നകളും തന്നെ എന്നിയാലൊട്ടുണ്ടാൽ തന്ത്രിയും അവാന്വരവിലോഗങ്ങൾ; കണ്ണകുടായ്യൻ, അട്ടത്രകുടായ്യൻ, തൊട്ടകുടായ്യൻ തുടങ്ങിയ നാനാവിധിയിലുള്ള അനുംചാരങ്ങൾ; വിഭിന്നങ്ങളായ സംസ്കാരവിശേഷങ്ങൾ; എന്നിനു്, ലോകത്തിൽ മററാറിട്ടും കണ്ണാതവിധിയിലുള്ള സാർത്തികമായ വൈവി

യും ഇന്ന കേരളക്കരയിൽ കാണുന്നവാണ്. എൻ്റെ അംഗവത്തിൽ കേരളത്തിൻ്റെ പരമമായ ഒരുക്കുത്തര പലത്തുവാൻ പത്രാജ്ഞമായി നാഡുവസ്തുക്കൾ മാത്രമാണ് ഇപ്പോഴുള്ളത്. പ്രമദവും പ്രധാനവുമായതു മലയാള ഭാഷ; റബ്ബാമത്തെത്തു കള്ളു്; മുന്നാമത്തെത്തു മുടക്കാൻ; നാലാമത്തെത്തു് ഉച്ചു്. ജാതിമത പ്രത്യാസംകുടാതെ ഗോകർണ്ണം ഇതൽ കന്നുകമാരിവരു സവക്കേരളീയങ്ങം ഓപ്പോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നവഹാണ് ഇവ. ശേഷ മിക്കവയെല്ലാം ഭിന്നിച്ചു കേരളത്തിൻ്റെ നിലവില്ലിരുന്ന സമാധിക്കുന്നവഹാണ്. (ശമ്പു—പരിതാപകരം! പരിതാപകരം!) ദശാജിച്ചു യാതൊഴി തന്നെ വും ഇന്നത്തെ മലബാറിൽ സാലുമല്ല. ഒരു ചെറിയ പ്രശ്നാന്തരം എടുത്തുകാണിക്കാം. ദേഹാശക്കരി ആസുപത്രമാക്കി സവകലാശാലകൾ ത്രുപ്പ ചർക്കർക്കിടക്കുന്നു കേരളത്തിലും. തെളിക്കുക്കും, തമിഴക്കും, സവകലാശാലകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കഴിയും. ഇന്തു തങ്കുംകും, ഒന്നാംകാരത നിവാഹമില്ല. അതിനും യന്ത്രിക്കുകതനുന്നെന്നു നിശ്ചയിച്ചു് കേരളീയർ ഗ്രൂംത്രട്ടാണി. അതിനും വാനി പല പ്രാരംഭകൾ അഭ്യന്തരം ചെയ്തു. പാക്ഷി, സംഘക്കൾ, അവരുടെ ചെയ്തു്? അപ്രകാരാജ്ഞ ഒരു സ്ഥാപനം എപ്പും അന്നതിനു പററിയ സ്ഥാപനം കേരളത്തിലില്ലാതെപോകി. മുന്തിരം മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ മുന്നാമലങ്ങളിലും തിരുവനന്തപുരം കൊല്ലം തുടെ വേണ്ട മെന്നു നിർബന്ധമാണ്; കൊച്ചിക്കാരണു് ഏറ്റവാക്കുത്തേരു തൃപ്പിച്ചപരത്രം ആശാൽ വിശ്രായമില്ല; മുന്തിരിജ്ഞമലയാളിക്കു് ആയതു തലമുറ്റരിയിലോ, കേട്ടു്

കോട്ടോ, പാലക്കാട്ടോ ആയാൽ സമ്മതമാണ്. ഈ മുന്നാക്കുട്ടയം അവരവർക്ക് നിർണ്ണായിച്ചു സ്ഥാനങ്ങൾ മല്ല കേരളത്തിലാണെന്നും അതുകൊണ്ടും ദാരാജാത്തർ പറയുന്ന സമചവും കേരള സർക്കാർലാലും എററായും പറവിയതാണെന്നും വാദിച്ചു. സർക്കാർലാലുക്കാണും അങ്ങനെ അകന്നകന്നപോയി. ട്രാവിൽ മതിരാശിക്കൊണ്ടു തുള്ളിപ്പുട്ടന്തിനും എല്ലാവരും തീർപ്പിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ബൈക്കാളികളായ നശക്കും ഇതു ചിന്തിക്കവാൻ പോലും ശക്രമല്ല. പക്ഷേ മലയാളി ബൈക്കാളിയല്ലപ്പോ!

ഈ മലയാളി കെട്ടാൽ രരിക്കലും സമ്മതി കിട്ടുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല. അയാളുടെ ഭാവം അയാറിലും ബൈക്കാളിയുടെ അനുകാരം അയാറിലും വെള്ളം കാരണം എന്നും കാരണം എന്നും കാരണം എന്നും എന്നും കാരണം എന്നും എന്നും എന്നും. എന്നാലും പത്രാസിനും ബാംഗരായണിനും തമി ലുജു അന്തരാവിലുതനെന്ന. (ചിരി). ബൈക്കാളിയാണെന്നും വരുത്തിക്കൂട്ടിവാൻ മലയാളി കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന ഗോപ്യികൾ നോക്കുക. അവരുടെ സ്റ്റീപ്പുത്താഷനാമങ്ങൾപോലും നമ്മുടെ തോന്നുപോലും അഭ്യന്തരാശിയിരിക്കുന്നു. കമല, ധിരല, സരള, സരോജിനി, മൃംഖാളിനി, നല്ലിനി, കമലിനി, ഭാർത്തി, സുഭദ്രാ, സുമംഗലാ, ശക്താ, രവീന്ദ്രൻ, സുരാന്ദ്രൻ, ശരദ്ധാരൻ, ജഗദ്ധാരാനും, പ്രധാനിക്കുന്നും നമ്മുടെ പേരുകളുണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് മലയാളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നതും. (വാസ്തവംതന്നെയോ? വാസ്തവംതന്നെയോ?) ഞാൻ പറയുന്നതിൽ ട്രാവിയെന്ന അതിശയോക്കിയില്ല. നമ്മുടെ കുടംബനാമങ്ങളും സ്പീഡംപേരുകളും ഇന്നിന്നുവയാണെന്നും തിരിച്ചറിയുന്നും സംശയിക്കാം

തെ വിലപ്പും വിലക്കബലം കൂടി പിന്നയാറണ്ട്. മലയാളത്തിൽ ഒരാദിക്ഷ രചീത്രാധാരാഗോർ എന്ന പേരിടകയും പിന്നീട് ‘ടാഗോർ’ എന്നത് ഉപേക്ഷി കൂടുതലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പണ്ഡിതരാജീവനുമുലയാളിപ്പേരുകൾ എങ്കൊ പോരും ചുരും വിശ്വാസം. ബഹുഭാഷാത്തിൽ എത്തി കുല്പാ, നിയേശം (ചിരി).

മലയാളിയുടെ ആദ്ദേഹം അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം എല്ലാം പ്രായേന്ന ‘ബഹുഭാഷായിട്ടുണ്ട്’ പരിശാമിക്കുന്നത്. ഈ ഒക്കരു ഗതിലെ നവീനനാഹിത്യം നോക്കിയാൽ നല്ലവള്ളം വെളിപ്പെടുന്നതുമാണ്. ടാഗോർ, ചാറൻജി, ഗാന്ധി, പ്രിജേറലാൽ എന്നിവരെഴുതി കൂട്ടി ഗുന്നമുഖം ഒരുമകാലും മലയാളസാമീത്യത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതു നല്ലതെന്ന; സംശയമില്ല. എന്നാൽ എത്രയും നിസ്സാരാമാരായ നമ്മുടെ സാമീത്യകാരന്മാരെക്കൂടി മലയാളികൾ വജ്രതാങ്കാൻ അനീക്ഷനാതിന്റെ താച്ചത്തുമാണ് എന്നിക്കു മനസ്സിലാക്കാത്തതു്. എന്നിക്കിന്നു മലയാളത്തിൽ എത്ര വലിയ ഒരു സ്ഥാനമാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? നമ്മുടെ “കണ്ഠ്”വിനെ ബഹുഭാഷാത്തിൽ വിലവയ്ക്കുന്നില്ലെങ്കിലെന്നാണ്, മലയാളികൾ തോളിയുപെറിക്കൊണ്ടുള്ള നടക്കിനാത്തു്? “കണ്ഠ്” ബംഗാളിയിൽ ശബ്ദിക്കുന്നതെല്ലാം മലയാളത്തിൽ പാറിത്തു കാണ്ണാണെന്ന്. “കണ്ഠ്”വിന്റെ മഹാഭാഗ്യം! ഇതുപോരാലുതെന്നയാണ് സാധുവായ എൻ്റെയും സ്ഥിതി. കാൽക്കരത്താന്നഗരത്തിലെ എതാനം ‘വാർഡ്’കളിലെണ്ണാശികെ മറ്റും യാതാരിട്ടാരും സരിച്ചെപ്പടാണെന്നു, കേരളീയർ, പുജിക്കുന്നു; മാനിക്കുന്നു; മാനതേരയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. ‘കവനംരത്’ത്തിൽ ഞാൻ എഴുതിയിരുന്ന ‘അപ്പുകും’പോ

ലും കേരളീയക്ക് സുപാദിച്ചിത്തമാകന്നു. ഇനിമേൽ ഞാൻ ഒരു കാൽം ചെയ്യാവാനാണ് തീർച്ചയാക്കിട്ടില്ല. എൻ്റെ എല്ലാ തുടികളും മലയാളത്തിലും ഒരുമയത്രതന്നെ പ്രസിദ്ധംചെയ്യുകയുണ്ടാം. ബുക്കാളത്തിൽ എൻ്റെ തുടികളെ വകവയ്ക്കില്ലോ മലയാളികൾ വിലവയ്ക്കാതിരിക്കുന്നുണ്ട്. ബുക്കാളത്തിൽ എനിക്കു സമാഖ്യമണംബല്ലക്കിലും മലയാളത്തിൽ എനിക്കു നല്ല സമാഖ്യമണംബലകമെന്നറപ്പാണ്. ഞാൻ താരാക്കിവരുന്ന “വാനരരൂത്തി” മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ എപ്പാട്ടുവയ്ക്കുകയിൽത്തു.

കേരളീയങ്ങൾ ബംഗാളിലും കേവലം ഒരനീയമായിരിക്കുന്നു. ഭൂമം വർഖിക്കുന്ന നല്ലതും ചീതയും തിരിച്ചറിയുവാൻപോലും അവക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. അപ്പെട്ടിൽ നമ്മുടെ ‘കണ്ണ’വിന്റെ തുടികൾക്കും, നിങ്ങളിൽ പലങ്ങളും കേട്ടിരിക്കാനിടയില്ലാത്ത ഇത് സാധ്യവിന്റെ കവിതകൾക്കും മലയാളത്തിൽ ഇത് പ്രചാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനു മറ്റരുതുക്കുന്ന വഴിയാണെങ്കിൽ. എൻ്റെ ‘മിസ്റ്റിസിസ്’ത്തപ്പറ്റി കേരളത്തിലെ മുതൽപ്പി മാർപ്പോലും സംസാരിക്കുന്നു. ഞാനൊക്കെ ‘മിസ്റ്റിക്കാ’ സൗന്ദര്യം വസ്തുതതന്നെ കേരളത്തിൽ ചെന്നപ്പോഴും അതുമാറിയാണില്ല. (കേരളപ്പിൻ! കേരളപ്പിൻ!) ഞാൻ വാസ്തവത്തിൽ അത്രുത്തപ്പെട്ട്. എൻ്റെ നിറുപ്പും, കാണായസംഗ്രഹം, കാരസ്സുമയുമില്ല, അസ്ഥകാരിയ്ക്കി, അലിവിതലിവിതം എന്നീ തുടികൾ ‘മിസ്റ്റിസിസ്’ സാംസ്കാരികമാണെന്നു. ഞാൻ രണ്ടാം പറയാൻ ഭവമില്ല.

മലയാളികളുടെ ആശയങ്ങൾ മുഴവന്നും നമ്മുടെതാണ്ണിലും രചനാരീതിയിൽ അവർ മനുമാൻറു

“കണ്ണു സിതാ” ശൈലിയെയാണ് അംഗീകരിച്ചു കാണുന്നത്. വല്ലെ നിന്നിടത്തോട് വേണം ഓരോ വാചു കവും വാകിക്കുവാൻ. അന്ത്യത്തിൽ നിന്നാലുത്തിലേയുള്ള വായിച്ചുാലപ്പോൾ സാമാന്നമായി അത്മസ്ഥാനത്തിയുണ്ടാകുന്നതല്ല. പിലപ്പോൾ അതും പോരാ. അന്തു തതിൽനിന്നു മല്ലെന്നൊളം വായിച്ചു നിത്തിയശേഷം എല്ലാത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി മല്ലെന്നൊളം എത്തിച്ചുാൽ മാത്രമേ അത്മം മുഴുവനാകയുള്ളൂ. മാത്രക്കുണ്ടായി ഒരു പുതിയ മഘാളിച്ചറൂക്കത്തിൽനിന്നു പില വരികൾ തൊൻ ഉല്ലരിക്കാം. “ഇപ്പുതന്നെ നമ്മക്കു സമാധാനത്തിനു പിന്നെയോരുമാണ്. തമ്മിൽ കണ്ണറം തുടങ്ങുന്ന മുന്തിരം, മുസൽമാൻ, സിക്കാൻ, തൃപ്പൂരാനികൾ, ജൂതമാർ, പ്രദേശക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ മുല്ലം. ദേശജിച്ചു പരിത്രണമുണ്ടാക്കി, പൊതുക്കാനും പ്രഭാവം എന്തും യാഥാദാനാണ്, തൊൻ ഉറച്ചു പറയുന്നു, അതുംതാപക്ഷിതമാണ്, രജിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതുണ്ട് സാമാന്ന നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളെന്നും. പാടില്ലതന്നെ പരീക്ഷാ ത്രംഖാജും പ്രദേശക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ. ആ പദ്ധതിനെ സൂചനപക്ഷകാർക്കും മതി ശായ രക്ഷാവുവന്നുകൾ, നിലവനിച്ചിനിളം മാർക്കുകൾ, വള്ളവാനുള്ള വഴികൾ എന്നിവയുണ്ടാവിക്കും നീതിനേരം നല്ലമാണ് പക്ഷേ സ്ഥാനങ്ങൾ നീക്കിവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള സാമാന്ന നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുണ്ട്. ഒരുക്കക്കേന്നുറന്ന ഇതു സവർജ്ജം സമതിക്കുകയും ചെയ്യും. സമസ്തകക്ഷികളും, ഫന്റപോലെ ഭിന്നാഭിപ്രായം പുരോഗ്രാമവിക്കുന്ന ഇക്കാനുത്തിൽ നമ്മക്ക് പ്രാത്മിക്കക, അല്ലത്മിക്കക, കാര്യപിടിച്ചു

പേക്ഷിക്കുക, ഒരു പുനരാദ്ധാവനയുണ്ടാക്കണമെന്തുനോ. എന്നാലെ നബ്ദവും സാന്തതികൾക്കു സമാധാനമുണ്ടാക്കുള്ള മാത്രം മരിയിൽ”. നിങ്ങൾ എന്തു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇത് “കാട്ടുസീതാ” രംതിഡി അനുകരിച്ചാൽ കൊള്ളിംഗമനമോ? (ഇല്ല! ഇല്ല!) അങ്ങനെ പറയുവിൻ്റെ ഒരു ഫോപ ആണുണ്ടോ. നിങ്ങളിലാക്കം തന്നെ കേരളീയങ്ങളും വകുപ്പു ഹർത്തിൽക്കൂട്ടുകളും സാമ്പത്തികക്കേണ്ടും. കേരളഭാഷാസാമിത്രത്വം അല്ലെങ്കിലും ഇത് “തൈക്കരാറി” രചനാരീതി ചെയ്യുന്നതും ഇതോടു വിസ്തൃതിക്കുമ്പോൾ. നബ്ദക്കു നബ്ദവും കാലിനേതു തന്നെ നിൽക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കാം. എല്ലാ ഭാഷകൾക്കും ച'ല സപ്താമ്പു സ്ഥിക്കുമ്പോൾ കേരളീയരെപ്പുാലെ അനുശ്രാന്തിച്ചും നബ്ദക്കു വേണ്ടും. “ബേം ഗാളിത്തു പുണ്ണുകൾക്കു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നേട്ടോത്താഴും കാലം മലയാളസാമിത്രത്തിനു ഭാരിത്രേയഭാക്തിപ്പു” എന്നുള്ള പരിതാപകരമാണ് അവനുമുണ്ടാക്കുന്നതും രാത്രിക്കുന്നതും. ഭൂവിംഗം കരണവും എല്ലാം ഒരു ത്രാം മാനുമായാൽ വളരുന്ന സമാധാനമുണ്ടു്.

ഭേദം മുഴുതാൽ പ്രിന്നതെത്തുതു ഭാന്താണല്ലോ. അതിനും ഒരു ഉദാഹരണമുണ്ടോ. ബൈക്കാളുാരു പാരാം, ബൈക്കാളുാരു വളർൻ്റു്, ലോകത്രജവാദിപ്പു മാത്രത്തിൽ “ആരീശകരാചാഞ്ചൽ” മലരാളിയാണെന്നു ശരിക്കുന്നതു കേവലം ഭാരതത്തെന്നുണ്ടു് ജലപ്രദയത്തെ വകബെയ്യുംതെ, പിന്നു, പിണ്ഡിയാണെന്നു സങ്കല്പിച്ചു അതിനേലം അക്കരവരാറി, മലവാദവിനെ വഴുതിയാണെന്നു തെററിലുംപിച്ചു പിടിക്കുടി കരജ്ജുകൾ വേശ്യാഗ്രഹത്തിൽ ചെന്നുപ്പോരും ആ സ്കൂളി ചെയ്യു സാരോപ

ദേശം ഉടക്കാണ്ടി സന്ന്യാസവുത്തി കൈക്കാണ്ട നമ്മുടെ “വിലപമംഗലം” കേരളീയനാണ്ടപോയി! (രിക്ക ഘമല്ലാ! രതിക്കലമല്ലാ!) ഈ വസ്തു തകരം ഞാൻ ഈയിട തിൽ മാതൃമാണ യാഥുത്. പ്രസിഡന്റരാജു തത്പരതാനികൾ, വിവ്യാതാജീവന്മാർ, കൈ മുകേടു കലാവിദ്യാഭ്യാസം, പുകഴാണ്ട ശാസ്ത്രജ്ഞതാഭ്യാസം എന്നിവരെല്ലാം ബുക്കാളിയല്ലാതെ മാറ്റവിട്ടേണ്ട കുംഘം ചെന്ന പിറക്കാടുണ്ടാ? അരീരാമതൃഷ്ണപരമഹം സന്ദ, സപാമിച്ചിവകാന്നടം, ഇംഗ്ലീഷ് പരമഹം ഗർ, സർ ജനഭീശവദ്രുംഖബാസ്, പിതതരജ്ഞഭാസ്, അംഗുട്ടാഹ്യ് മുഖാംശജി, സുരേന്ദ്രനാമ ബാനർജ്ജി മഹാത്മാഗാധി—എന്തിനും, സുപ്രസിഡന്റായ ആരാണും ബുക്കാളിയല്ലാത്തതു്? ഇവരിൽ ആരെയാണും “തക്ക കുടുംബം” എന്നാണിക്കാണും ഇതരദേശക്കാർക്കും ആവക്കാശമുള്ളതു്? വാഗരാജ്യത്തിന്റെ മഹാഭാഗ്യം എഴുപ്പ് തന്ത്രിൽ കരസ്ഥമാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നോ മലയാളികൾക്ക് കാണിക്കിക്കൊന്നതു്? ഈ സംരംഭത്തെ ‘ഭാരതം’ എന്ന പ്രിയാതെ മാറ്റവാണും പറയുംതു്.

“എന്നാൽ ഒക്കെ കാഞ്ചം സമ്മതിക്കാതിരിപ്പുണ്ടെന്നു തരമില്ല. നമ്മുടെ വിത്രമെഴുത്തു് കേരളത്തിൽ ഇന്ത്യയും കാലെ കൂത്തുവെച്ചിട്ടില്ല. അവിടെ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നതു “മാംസവും രക്തവും” നിരഞ്ഞ രവിവമ്മർത്തിതന്നെയാണു്. ബുക്കാളിയല്ലെന്ന വല്ലവരും ആക്ഷേപിച്ചെങ്കിലും ഏറ്റവും കേരളീയൻ്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും വിത്രമെഴുത്തിനിന്നും ജീവൻ പ്രശ്നിച്ചിട്ടില്ലെന്ന സബ്രയന്ത്രം പരയാവുന്നതാക്കുന്നു. നമ്മുടെ വിത്രങ്ങളിൽ കാണാനുള്ള

ತಿಲಯಿಕಾ ವಿಂತಿಕಾಂಗಳ್ವಾ ಉಜ್ಜಿತ್ತು. ತಿಲಪುಷ್ಟಿ ಪೋಲೆಯಿತ್ತಿ ನಾನಿಕಿಂದ, ಅಂಶಪರಮಾಪತ್ರಾಪಾಲೆ ಯಿತ್ತಿ ವರ್ಣಿಸಿ, ವೆಣಿಯ್ಯೆಪೋಲೆಯಿತ್ತಿ ವಿರಳಕಿಂದ, ತಾಮರಪ್ಪುಪೋಲೆಯಿತ್ತಿ ಪಾಡಣಿಕಿಂದ, ಸಪ್ತರಂತರಾಪ್ತಾಲೆ ಯಿತ್ತಿ ಕೆಕಕಿಂದ, ಮಲಯಾಳಿಕಿಗೆ ಇವಿಶ್ವಿಕ್ಕಿಷ್ಟಣಂ ತೋಣಣಂ. ಸಾಧು! ಅಪ್ಪಂ ಚಿಂತಿಶ್ವಣಾಕಿಂತಾಲಪ್ಪಾತೆ ಹಿತ್ರಾಂತಿರ್ತಿದೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಖಾಕುಮೋ? ಬಹಾದು ಹಿತ್ರಾಂತಿರ್ತಿ ಮನಂವಶ್ವಾತ್ ವಶ್ವಾಂತಿರ್ತಿಕೊಣಿತ್ತಿ ಹಿತ್ರಾಂತಿರ್ತಿ ಮಲಾಂತಿರ್ತಿ ಯರಿಶ್ವಿ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ. ಬಹಾದು ಹಿತ್ರಾಂತಿರ್ತಿಕ್ಕಿ ಸಮಂಲಿತಿಯಿಕಾರಂ ಸ್ವಕ್ಷಿತಿಷ್ಟಿಯ ಅತ್ಯಂತಿರ್ತಿ ಕಂಡಿತ್ತಿರ್ತಿ ಅತ್ಯಂತಿರ್ತಿ ಸಾಹಿತ್ರ ತಿತಿಂದಿರ್ತಿ ಯಂತಿರ್ತಿ ನಾಂಗಾಂ ನಾಂಗಾಂ ಹಿತ್ರಾಂತಿರ್ತಿಕ್ಕಿ ತಿರ್ತಿ ತಿರ್ತಿ ಮಲಾಂತಿರ್ತಿ ಮಂಗಳಿಲಾಕೆಣಿತ್ತಿ ಹಾಲಂ ಅತಿ ಕ್ರಮಿಶ್ವಿರಿಕಣಂ. ತಾಂತ್ರಿ ಕೇರಳಿತ್ತಿರ್ತಿ ವೆಶ್ವಿ ಇಂ ವಿಶ್ವಿ ಯತೆತಿರ್ತಿಪಾರಿ ಗಣ ರಣಿತ್ತಿ ಶೀಂಪ್ರಸಂಗಣಿರ್ತಿ ಚೆಯ್ಯಿ ಯಣಾಯಿ. ಅತಿಂದಿರ್ತಿ ಹಾಲಂ ವಣಿಯ ಅರಿಯಾದಾಕಿರೆನಣ ವಿಶಪಣಿಕಣಂ. ಹಿತ್ರಾಂತಿರ್ತಿ ಅತಿರ್ತಿ ಮಲಾಂತಿರ್ತಿ ನಾಂಗ ಅಂಕರಿಕಾರಿ ತ್ರಂತಿರ್ತಿನಾಂತಾಯಾತ್, ಇತ್ಯಾಕಿ ವಂಗಡೆ ಶಂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿತ್ತಿ ತಾಂಗಾಪೋಯಾತ್ ತಿರ್ತಿ ನಾಂಗಿಯಂ, ಬಹಾದು ಸಾಹಿತ್ರ ಶಂ ಕಳಕಿಂದ ಅಂಗ್ರಾತ ನಿಲಂಗಿಂಂಬಣಂ ಣಿಷ್ಟಣಾಯಣಂ ನಾಂ ಈ ಸಮಾಯಾಗಿಕಾಂ.....”

എന്നുവെള്ളുക്കട്ട

—*—

തൊന്തരായ ചെറുകമയെഴുത്തണമെന്ന വിചാരിച്ച് തുടങ്ങിട്ടു കാലമെത്രയശ്ശേരുന്നോ? ഒന്നും പറയണം, മുതൽ പ്രോഫൈലിനു മടിയിൽ ഇരുന്നു ‘ഇന്ദ്യാച്ചി’ എന്ന കേരളക്കന്ന കാലം തൊട്ടുതിരുത്താണും എന്നിക്കാമോയം. അതു സാധി ക്കന്നാതിനായി ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രയത്നം? — ഈ സോഫ്റ്റിന്റെ സാരോപദേശകമകൾ, ഡിതോപദേശ പദ്ധതിക്കമകൾ, ഗ്രിമ്മിന്റെ യക്ഷിക്കമകൾ, അറ ബിക്കമകൾ, സ്ക്രൂട്ടിന്റെ മുതൽപ്പൻ കമകൾ, നവൃത്യാദ തുളിക്കമകൾ, ഭാർത്തീയയീരോഡാതകമകൾ, താനക്കമകൾ, വിക്രൂഢിത്രൻ കമകൾ, ഒരു വിന്റെ നാലുകമകൾ, ഏതുവാളും ദേശം എം. ആർ. കെ. സി-യുടേയും ചെറുകമകൾ, ലക്ഷ്മീഭായിക്കാരുടെ കമയുള്ള കമകൾ, ‘പോ’വിന്റെ ചെറുകമകൾ, പുത്രത്തേതിന്റെ ടാഗ്രൂൾ കമകൾ, ഈ. വി. യുടെ ഒസം തുളിനുന്ന കമകൾ, കമാരാമം, കമാമജ്ജരി, കമാമാലിക, കമാക്കരാമി, കമാരു ടം, കമാസ്യാ സ്റ്റീവം, കമാസർിക്കാറാരം ആദിശായി കമാപ്രാഥ വ്യുദിഷ്ഠ സർവ്വദിക്കിലും എന്നുവെള്ളു കുഴിയെത്തിട്ടുണ്ടു്. പാചകചിന്താബന്ധി പറിച്ചു വലലവു നിഖിൽ പ്രാവീ സ്റ്റീവം സംവാദിക്കാരാളിഷ്ഠതുപോലെ, രാമായണം വായിച്ചു പാതിപ്പും പരിശീലിക്കാരാളിഷ്ഠതുപോലെ, ഒരു കമാ കൂത്തായിത്തീരണമെന്നാണും എ കോളേജത്തോട്ടുകൂടി കാമിക്കളിമാംസം, വണ്ണയകമാപ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്ര

ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തൊൻ പലവുതെ വായിച്ചുനോക്കാതിരുന്നി കില്ല. ചിരകാലമായുള്ള എൻ്റെ അഭിലാഷം സാധി ക്ഷീനതിന്തകന സകല സാമഗ്രികളേയും തൊൻ ഒന്നാനും സജ്ജമാക്കി. വെള്ളത്തെ കടലാസ്സ്, കുറ തുമശി, കടലാസ്സിന്റെ നിരുത്തികോൺഡിൽ കോത്തി ചുവാശള്ളി വരട്ട്, ഒരു ചെപ്പ് നിറയെ മുരക്കാൻ, തടി ചു താഴ്ക്കളും രണ്ടിരം പേനകൾ, ചായക്കേസർ, എഴു ത്രഞ്ചപലക മുതലാളി ഒരു സത്യക്രമാകാരന്തുന്നതാവേ ക്കുത്തമായ മുഴുവൻ ‘രഞ്ചക്ക്’കളിൽ തൊൻ കുട്ടിവെച്ചു ഒരു നല്ല ദിവസംഭന്നാക്കി കമാനിമ്മാനമാരംഭിച്ചു. വള്ളരെ നാളുത്തെ നിരന്തരയ്ക്ക് റത്തിന്റെ ഫലമാളി ആ പാദങ്ങൾക്കും ആസംഭാവ്യസംഗതികൾ നിരുത്തു ഒരു ചെറുകമ്പങ്ങളിൽ നിന്നുടെ പത്രാധിപർ സാ റിനയച്ചുകൊടുത്തു. അട്ടത്തെ ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു അദ്ദേ മഹതു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു എൻ്റെ വി മാരം. അട്ടത്തല്ലക്കു കഴിഞ്ഞു. എൻ്റെ കമ പുരുത്തു വരുന്നതു കണ്ണൊന്തില്ല.. പിന്നേതെത്തിൽ തീച്ചുംഖായും വരാതരിക്കില്ലെന്നും സമാധാനിച്ചു. ആ ലക്ഷ്യതി ലും എൻ്റെ ചെറുകമ പ്രസിദ്ധംചെയ്തു കാണാതെ ഫ്ലോറി തൊൻ ഘതാശനായി പത്രാധിപക്കംബൈഫുത്തെ ഫതി. അതിനു കിട്ടിയ ഒപ്പടി ഇപ്പുകുറമായിരുന്നു:—

“മാനുഡേ,

താങ്കൾ സദയം അഭിച്ഛുതനു ചെറുകമയും എഴു ത്രഞ്ചം നാലുനേരാശം കൈപ്പററി വള്ളംഗമുണ്ടായി നടി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സാധിത്രുലാക്കരിൽ ഇംഗ്ലീഷ്

നീന്തനമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു മഹാവിപ്പവം താങ്കളെ
ടെ ചെറുകമ പ്രസിലം ചെയ്യുന്നതിനു പ്രതിബന്ധനമാ
യി വർത്തിക്കുന്നു. അടയ്ക്കുന്നതോടിൽ എത്രക്കുന്ന നോവ
ല്ലായിരിക്കുന്നും ചെറുകമായെന്നതു അഭിജ്ഞത്തിൽ ഒരു
വുചെയ്യും ഇന്നത്തോടു ചെറിക്കൊണ്ടുവരുന്നും പഴയകമാവ
സുവിന്നും ഒരു പുതിയത്രപം കൊടുത്തുണ്ട് അടുത്തലക്ക
തത്തിൽ വേക്കാതകവുണ്ടാം അംഗീകാരവാനപേരുണ്ട്.....
”

ഈ ഏഴുംതു വായിച്ചുപ്പോൾ ഏൻ്റെ ഇന്ത്യാദം
ഗം പതിമടങ്കു വർഖിച്ചുവെക്കിലും, ആരു കൈവിട്ടാ
തെ, ‘പരിഷ്കരിക്കുന്നതുവുണ്ട്’ അല്ലെന്തെനു
തിരുത്തുതെ അനുസ്ഥിതമാക്കി ഒരു കമാച്ചുതിന്തിപ്പാൻ
തൊൻ തിച്ചും ശാഖി. ഒരു നാധലം തുടർന്ന് പ്രശ്നാച്ചു.
“പണി ചെയ്യുന്നു പരിഗ്രഹം” എഴുതിത്തിരുത്തു. ഭർഭാ
സ്രവണായ, ഇതിനുണ്ടായതുപോലെ, സാമ്പത്രു
ഡോക്ടറിൽ ഇക്കാല തിന്നിടയ്ക്കു മരുന്നായ പരിവർത്ത
നം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ഏതെ
കിലും ഒരു പ്രത്യേകവശത്തെത്തമാനും പരാമർശിക്കുന്നതാ
യിരിക്കുന്നും ചെറുകമായും, കഴിയുമെങ്കിൽ സാധാ
രണമായെട ദ്രോജീകരിക്കുന്ന കമാസാരം ദാച്ചരമാക്കാത്തവിധ
തതിൽ അതിന്റെ ഒരു മുട്ടപടമിട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നുമെ
നും നവീനാച്ചിപ്പാം സാമ്പത്രുഡോക്ടറിൽ സ്ഥി
രപ്പതിജ്ഞിതമായുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ‘തൈസ്സപ്പാക്കി, ഒരു
രസം, ഒരു വികാരം, ചെറുകമ’ എന്ന കാമ്പികമീമാം
സാമ്പിലെ ഘട്ടായ സിഖാരം തൊൻ ഏഡിനുമുംകും. കമാരംഗവന്തു
രാജാ സ്ഥാനത്തെരുജ്ജും, വംഗഭാഗത്തെ
യും ദക്ഷിണമായെട കാലതേതക്കും മാറ്റി പ്രതിജ്ഞ.

പുണ്ണ പറിച്ചു. പലപല 'സിംഹ'നായാടെയും 'ഭായി' കളി കെടും നാമദേഹങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിവച്ചു. നായക കീർ സ്ഥാനം 'തൊൻ' തന്നെ വധിച്ചുകൂട്ടാമെന്നറ ചു. ആളുവന്നാനമില്ലോതെ പല ചുതിയ കമകളിം വായിച്ചു. ഇനി താമസിച്ചും ഇപ്പോഴെതെ രീതിപോലും മാർജ്ജപ്പാകമെന്ന വിവരിച്ചു. ആലോചനാശക്തിയോ കുറ്റത്തെ ഉപയോഗിക്കയില്ലെന്ന നിശ്ചയിച്ചു. ചുതിയ സാമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു ചെറുകമ സ്വീകൃതി. അതാണ "

'ക്രൂപതതിലാണ് കുറിദം.'

പാടത്തുകൂടി പണിക്കുട്ടനടന്ന മാടത്ത്, ലെതി യദ്ദോഡി എൻ്റെ ഫ്രേമസവന്ന് പരായ കൂദാശയെ കൂടുതൽ അവിടെയെങ്കിൽ തന്നെ കാബനാനണ്ണാചിങ്ങനില്ല. ഇല്ല; എൻ്റെ കൂ—അതെ, കൂ; എൻ്റെ പ്രാണപ്രിയയുടെ മുഴവൻപേരും തൊൻ പരിയാറില്ല—എവിടേയോ പോയി മറന്തിരിക്കുന്നു. കോഴിക്കുട്ടിലും, ചാണകക്കുഴിയിലും തൊ.എ അവബൈ തിരഞ്ഞെന്നാക്കി; കണ്ണില്ല. കടിലിൻ്റെ മോന്താച്ചത്തും അട്ടപ്പിന്നുള്ളിലും അവബൈ ണ്ണാ എന്ന തൊൻ പരിശോധിച്ചുന്നാക്കി. 'കൂ' എൻ്റെ കൂ പ്രസ്തുതിയിൽപ്പെട്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് വൻ്റെ അഭാവത്തിൽ വല്ല അഭിനവരാവണനും വന്ന അവബൈ മോസ്തു ചുകൊണ്ടുപോയിരിക്കുമോ എന്നായി എൻ്റെ ശക്ക്. എയ്; അങ്ങിനെവരാൻ തരഞ്ഞില്ല. തൊൻ ഒന്നാക്കി പരിശോധിക്കുടെ, വാഴച്ചുവട്ടിൽ കുമഴ്'ത്തിവെച്ചിട്ടിട്ടില്ല കലത്തിന്നടിയിൽ അവരും ഉണ്ണാ എന്ന്. ഇല്ല; 'കൂ'വിനെ അവിടേയും കാബനാനില്ലോയിരുന്നു. തൊൻ

മുതാശനായി മാടത്തിനു മുന്നാവലംവെച്ച്. യാതൊക്കെ മലവുമാണായില്ല. “കമുഡാജാഹി—ഈ, പ്രേമച്ചാരണ നു, ഞാവൽപ്പഴത്തെ വെള്ളനു, എൻ്റെ കമു—എതോ യവനികയുള്ളിട്ടിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”

ഞാൻ ചോദിച്ചു, “അേ ഭവ്യിയേ! അമാത്മ പ്രേമ മെന്തനന്നറിയു ബാന്ധു എൻ്റെ തും ഉമായശത്തിൽ പെറ്റരോധിത്രും വഹിക്കേണ്ട അവിട്ടനു് എന്നു വെ രുതെ വിഷമിപ്പിക്കയാണോ” എന്നു്. ആയം മുപടി പറത്തില്ല. മററത്തു ലാത്തിക്കോണ്ടിങ്ങനു ക്ഷേടഭ്രതം ആൺമാത്രം നീണ്ടവലിഭത്താനുകുകി. ഞാൻ തുടർന്നു—
 മതവിധേയ! എന്നാണ്ടുനു സമാധാനമാനം പറയു തിരിക്കുന്നതു്? മെന്തനം കററസമതമായിക്കുണക്കാ ക്കുന്നു വസ്തു അവിട്ടനു ധരിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ”?
 തും സമയത്തു ഒരു മാനുഷത്തു വയലിലെ പച്ച പിടിച്ചു നെല്ലിൻ്തലകൾ തടവിക്കാണാരാട്ടു. “എൻ്റെ പ്രേമഭാജനാ എവിടേപ്പുായിരിക്കാം? എന്നു കളിപ്പിക്കവാനായി അവരും വല്ല ചിടത്തും ഒളി ചീരിക്കയാണുനു വരുമോ? അതിനു വഴിയില്ല. കമു ദാഡായിക്കു് അമരസിംഹനു വലിയ ബഹുമാനമാക്കുന്നതു് അവരും അപ്രകാരം ചെസ്തുവും വഴിയില്ലതനു. പോരെക്കിൽ ഞാനൊരു തമക്കുത്തി ഉണ്ട്. അവഞ്ഞോ—? കമുദം അടുത്ത അവസരത്തിൽ തും ക്കപ്പമാടത്തു, അല കരിച്ചിരുന്നവുന്നതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അ രിവാത്തു വെച്ചിരിക്കുന്നു; കുട്ടാൻ അടപ്പത്തു കിടന്നതി ഇയ്യുനു; ചുള്ളുക്കണ്ണതിനു മീൻ ചുള്ളുക്കണ്ണതിനു കിടന്നതി ഇയ്യുനു; ചുള്ളുക്കണ്ണതിനു മീൻ ചുള്ളുക്കണ്ണതിനു കിടന്നതി ഇയ്യുനു.

തേടുന്ന വഴിമാത്രം കാലിൽ ചുറ്റുന്നില്ലോ! ഒന്നക്കു തിരഞ്ഞെ നോക്കൊള്ളും. മറ്റൊരു കൂട്ടി ദിരിക്കുന്ന കൂപ്പുണ്ണി ടിയിൽ ‘കമ്മ’മുണ്ടായെന്നവരാം.’’ എന്ന് കൂപ്പുണ്ണി നോക്കി. അവിടെയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല കമ്മം. എന്ന് വീണ്ടും തുടങ്ങി. ഇംഗ്രേസ്! അവിടെനുന്ന നിർദ്ദിഷ്ടം മർദ്ദിഷ്ടം. ഈ തിരഞ്ഞെടുവല്ലോ ഉദ്ദേശം എ നേന്നറിഞ്ഞാൽ കൊണ്ടാമായിരുന്നു. ഒരു വേനലി നോക്കുമ്പോൾ കാണിപ്പാംനാ, അടുത്താ ഒരു വാഹനത്തിനാൽ വേനലുണ്ടാക്കുമ്പോൾ ഭോബല്ലപ്പെട്ടിരുന്നു? കരിവിന കമ്പുള്ളിച്ചുംപാലെയും, ദോസാച്ചുടി ‘കമ്മ’—ഈ പരാ എന്തിനും സിട്ടാണ് വീണ്ടും ‘കമ്മ’പദം എന്നൊക്കൊണ്ടുകൂഴിപ്പിക്കുന്നതു്—ഈ കമ്പുള്ളിപാലെയുമാണെല്ലാ യമാത്മഭ്രൂ മാന്ത്രികിക്കു പ്രതിബന്ധം തന്നെള്ളംകൊക്കിത്തീക്ഷ്ണന്നതു്. എന്നെന്നേപ്പാലുള്ള പ്രേരിക്കുക്കൂട്ടു എന്തിന വെറുതെയല്ലോ? ഈ നാം മഹപട്ടികിട്ടിയില്ല. ഒരു ഗൗളിമാത്രം കാഡാന്താനു ചിലച്ചു. എന്നിക്കൊയുക്കർത്തിനോന്നി. എന്ന് ഈതുവരെ ‘—ദിവസ്’—മഴവൻ പേര് പറഞ്ഞ് എന്നിക്കു ശക്രൂല്ല; എന്നർ തൊണ്ട വരളുന്ന —പ്രേരിയംകൊണ്ടും കമ്പുകൊണ്ടും മാനുമാണെല്ലാ തിരിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അവക്കു നേരു വിളിച്ചുനോക്കുയാണായില്ല. അതുമൊന്നു പരിക്കൂട്ടുക്കുത്തനു. ഒരു പക്ഷേ അതു വിജയപ്രഭമായെന്ന വരാം.

കമ്മ! കമ്മ! ഭോതിയെവിടെയാണോ?

കുച്ചുനേരേത്തുള്ള ശവു് ദമൊന്നം. കേട്ടില്ല. എന്നാം ചെവിയേരുത്തുകൊണ്ടുതന്നു നിന്നു. അല്ലോ കഴിഞ്ഞേപ്പാം ‘‘എന്തിന്റുംരേണ്ടും അശായന’’യിൽ

നിന്മുണ്ട് ആരോ സംസാരിക്കവാൻ ശ്രമിക്കണ്ടബന്ധനാം എനിക്കു തോന്തി. ആ ശ്രദ്ധയ്ക്കിനു കൂദാത്തിന്റെ സോഡരൻ ‘ക്രപസിംഹ’ന്റെ സ്വന്തത്തിന്റെ ചോയ യാണോ എനിക്കു തോന്തിയതും. കിണററിന്നടിശിൽ നിന്മ സംസാരിക്കയാണെന്നും ദേഹം അന്താരാധ മാളി കൂപ്പു റത്തിന്തന്നും സംസാരിക്കണമ്പോഴും, എതായാലും തൊൻ ശ്രവിച്ചു ശബ്ദം ദിന്തിന്റെ കത്താവും ആരാബന്നും കണ്ടപിടിക്കുവാനുള്ള വാദങ്ങൾ നിമിഷം പ്രതി എന്നിൽ വർഖിച്ചുകൊണ്ടവനു. തൊൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു: “കൂടു! കൂടു! ഭേദത്തിനും ഇപ്പോൾ സംസാരിച്ചുതും? അതോ ക്രപനോ? അപ്പുസമയങ്ങളായ്ക്കു യാതൊരുത്തരു വും കേട്ടില്ല. കൂടു കഴിഞ്ഞെപ്പോൾ അത്രഗാധമായ ഒരിടത്തനിന്മോ, ‘അതേ; തൊൻതന്നു കൂദം’ എന്നും ഒരു മറപടി എന്റെ ശ്രദ്ധയുടെ പരിപ്രേക്ഷകൾ പവിത്രമാക്കി ചെയ്യും. തൊൻ പുള്ളിത്താത്രനായി. മാംസവക്ഷസ്സു കുറക്കു വിഷയമാകാതെ ഒരിടത്തിന്തന്നുകൊണ്ടു” എന്റെ ശ്രദ്ധ പ്രാണപ്രേരണി സംസാരിക്കുന്നു. അവളുടെ മധ്യ സൂപ്രം എന്റെ ചെവിയിലെത്തുന്തിനുള്ള വിള്ളം ബും ആരുലോച്ചിക്കുവോരും അവരും എത്രയോ കൂറുമ്പി തഥാജന്നും തോന്തിപ്പോകുന്നു. ഇന്റപോ! എനിക്കി തിന്റെബോനും സാരം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലല്ലോ. കൂദം പ്രേമലോകത്തെ വിട്ട് പ്രേതലോകത്തെ പ്രാപിച്ചു വെന്നുണ്ടോ? കൂട്ടം. ആ ഭരവസ്ഥ എനിക്കു ചിന്തി പ്രാഞ്ചോപാലും വരും. ആകട്ടു, അവക്കൂട്ടുന്നു ചോ ദിച്ചുനോക്കാം.

തൊൻ:—കൂടു! കൂടു! ഭേദത്തിനും ചോ ചെയ്യും.

*

*

*

*

*

*

*

*

കുമാർ:—അടി കാണാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു കുപത്രി ലാണ്ട് കിടക്കുകയാണ് എന്ന്. ഇതിൽനിന്നു കര കേരളന്തിന്മുതൽ വിചാരിക്കണം.

ശ്രീ:—എന്തു്? കുമാർ കുപത്രിലോ? എങ്ങനെ പറി? കാൽനെററി വീണുപോയതോ, മനഃപ്പു വം വാടിയുണ്ടോ?

കുമാർ:—രണ്ടുംല്ല. ഭവാൻ തള്ളിയിട്ടാണ്.

ശ്രീ:—ചീ! അസംഖ്യം ചുലവാതിരിക്കു. അറിയാത്ത അപരാധം അമരക്കുറ തലയിൽ വെച്ചുകൊട്ടു്. ഇതരമാർ കേട്ടാൽ കുറച്ചില്ലെന്നു്.

കുമാർ:—എന്താണ നേരു പറയുമ്പോൾ ഇതു പരിഡ മം? എന്ന അതുഗാധായ ഈ കുപത്രിയും തള്ളിയിട്ടു് ഇപ്പോൾ—

ശ്രീ:—ഭവതിക്ഷ ഭാഗ്നിശൈലേ? എന്ന് ഭവതിശയ കിണ റിൽ തള്ളിയിട്ടിവെന്നോ? അപ്രകാരമൊരു കുത്രും അമരൻ വലുകാലത്രം ചെയ്യുമെന്ന വിചാരിക്കുന്ന വോ? ആദ്ദേ, ഭവതി ഇതിൽനിന്നു കയറ്റവാനുള്ള മാർഗ്ഗംലാചിക്കു. എന്ന് ഒരു പാശം കൊണ്ട് വരട്ടേയോ?

കുമാർ:—പാശമാവശ്യമില്ല. ഭവാൻ കൈ നീട്ടിക്കാണി ചൂൽ മതി. എന്ന് പാണിതുമണംകൊണ്ട് രക്ഷ നേടിക്കൊള്ളാം.

ശ്രീ:—ഈപ്പോഴേ എനിക്ഷ മനസ്സിലായുള്ള, ഭവതി ആലങ്കാരികമാക്കുന്ന ഭാഷാശിലാശ സംസാരിക്കുന്നതുനാം കൊള്ളാം. എതായാലും ഈ അവസരം എന്ന് പാഴാക്കിക്കുള്ളയാനല്ലോ ഭാവം. ഭവതിയുടെ അന്നദാനത്തിന്റെ ആഴ്ചമെന്നല്ലെന്ന നേര

കുംകളും ശല്പം ഒരു സെക്കൻറിൽ ഫൈ.0 അടി യാതു ചെയ്യുന്നു. വേതിയുടെ കുളിൽനാഡാ എൻ്റെ ചെവിയിലെഉള്ളവാൻ പാതുമിന്നിട്ട് സമ അമെച്ചത്തിട്ടണ്ടും. അപ്പോൾ വേതിക്കു് ഏന്നാലു ഇള അന്നരാത്രിനു് നൃഥം 000 അടി ആഴുമുണ്ടാ നാല്പു വരുന്നതു്?

കുമാദം:—അംഗത്വത്വാർധക്കിലുമാകട്ടെ. വേഗത്തിൽ കൈ തരു. കരതലത്തിൽ കുമാദം വികസിക്കട്ടെ.

ഞാൻ ഒക്ക നീട്ടിക്കൊട്ടുതു. കുമാദം പാണിഗ്രഹി ചു. ഞാൻ ‘മുന്നക്കടി’ കിണറിൽ ‘പിയീം’. നിലഉള്ളതലതലപ്പിയപ്പോൾ കട്ടിലിംഗങ്ങനിന്നു വീണ്ടാ സൗന്ദര്യത്തു്. കുമാദമെവിടെ, പ്രാണയക്കുപമെന്നി ടെ, മേഘപാശമെവിടെ, പാണിഗ്രഹണമെവിടെ? എല്ലാം മായ! മില്ലിസിസമയം!

എൻറ പരലോകവാത്തകരി

—•—

തൊഴു റംജു തുലാമാസത്തിലാണ് “എൻറ മര സംഖ്യായ തു”. പരലോകാഗതനായതിൽ പിന്ന നാ ഭവം ശ്വിച്ചതെത ‘ഭാഷാപോഷിണി’ വില്ലാലു തതിൽ ഒരു ‘അണ്ണർഗ്ഗാജ്ഞവരി’ന്റെ നിലയിൽ തൊൻ കഴിച്ചുകൂടി. ‘എഴുത്തുകൂട്ടുതൊട്ട് പ്രഫസർ’ വരേയുള്ള ഭാഷാഭിമാനികളിൽ സവ്വത്തേയും ശിഖ്യ പദം ലഭിക്കുന്നതിനും ഇത്തുള്ളവരുടെ ഘുംഘണ്ടാതി രേക്കത്താൽ സംഗതിവന്നു. കിളിപ്പാട്” എഴുത്തുകൂട്ടു നാം, തുളിൽ നബ്യാതമാണു് എന്നെന്ന അഭ്യസിപ്പിച്ചു തു”; അല്ല, ‘സ്നേഹ്യലയിസ്’ ചെയ്തിപ്പിച്ചതു്. ഗാമാ രിതി പറിപ്പിച്ചതു് ആരാണുന്ന ചോദിക്കാനില്ലോ! നായനാർദ്ദബാന്തിരമാണു് മാസസാമിത്രും എന്നു ണുനു എനിക്കു് ആദ്യമായി അറിവാനിടയായതു്. ദന്തിയാക്കരല്ലാസം കേരളവമ്മതന്മരാൻ ഉപദാനി ചു. അമ്മായിരുട്ടോക്കുദം എഴുതുന്നതിനും വാഴിച്ചിഡി നന്ദിക്കുന്നതിനും ബെബ്മണി, ശാവോളി എന്നീ കവികളുടെയുള്ള പരിചയം ആശുപ്പനാക്കി. സംസ്കാരത്തിൽനിന്നുള്ള ഭാഷാന്തരീകരണം മന്മാചിഷാർ, കുമാരകുട്ടൻ തന്മരാൻ തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധ കവികൾ വഴിയായിട്ടാണ് തൊൻ ഷ്ടേഴ്സിഫുമാക്കിയതു്. താങ്ങാർത്ത അഞ്ചിമ, ടിപ്പണിയൈഴ്ചതു്, പ്രസാധകത്പം, ചെരുകാമ വൈഴ്ചതു് എന്നീ ചതുപ്പുയം സാധിക്കുന്നുമെന്നു് എനിക്കു് അതിയായ മോഹനഭാവിയുന്നവകിലും ഗ്രാമക്കുമാരുടെ അഭാവത്താൽ ആ വകുക്കുംണം പറിക്കാതെ

തന്നെ ബിൽക്ക് നേടേണ്ടിവന്നു. എങ്കിലും ഒരു പാർപ്പിളുകും അംഗീകാരം മലയാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പുണ്ടിവയും തമിൽ അജഗജാനരമുള്ളതിനും അവയെപ്പറ്റി തങ്കാലം വിസ്തൃതിയും സമയം കൂടിയാണ് തുടങ്ങിയില്ല. പക്ഷേ, എങ്കിലും ചോദ്യക്കടലാസ്സുകളിൽ ചിലവയെ മാതൃകയുമാതും വേണ്ടി താഴേ ചേരുകൊള്ളുന്നു.

* ഈ അടങ്കാളംകൊണ്ട് വേർത്തിരിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ചോദ്യങ്ങളിലും തൊൻ ഉത്തരമെഴുതിച്ചുണ്ടിവയാണ്.

പരിലാക്രപരിഷ്ഠതിൽനിന്ന് കൊല്ലുന്നതോടും നടത്തിവരുന്ന പഠി. എ. പരിക്ഷയുടെ കടലാസ്സ്

പ്രാഞ്ചം ഫാൻഡ്

മു മൺഡത്തെ ദൂ-മൺഡരെ.

സാമാന്യമാക്കാൻ.

ന. പഠി. എ. എതക്കിലും നാലു ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരമെഴുതിയാൽ മതി.

I. പത്രാധിപത്രം ഒരു തൊഴിലാളി അംഗീകരിക്കുന്നതോ, നോറോക്കിനായി സ്വീകരിക്കുന്നതോ എന്നും അധികം ആശാസ്യമായിട്ടുള്ളതും?

* II. ‘സാമാന്യത്തിലകൾ’ എന്ന പേരിനെ അന്തർമ്മാക്കിച്ചുണ്ടായി നാലു ഭാഷാഭേദങ്ങളിൽ ഒരു രിതുസംഗ്രഹം ടോലനം ചെയ്യുക.

* III. സാമാന്യലാക്രതിലേക്കും യുവതിക്കും അവതരണം ചെയ്യിക്കുന്ന കമ്മതികൾ എന്തു പേരം പറയും? അതിന്റെ മാഹാത്മ്യം വിശദീകരിക്കുക.

* IV. കേരളത്തിൽ മാസികകളിലും വത്തമാനപത്രങ്ങളിലും ദിനംപ്രതി ആവിർഭവിക്കുന്നതിനും ക്ഷണനേരം

കൊണ്ട് ഗല്ലങ്ങങ്ങളേപ്പാരല അന്തർലംഗം ചെയ്യി
ന്നതിനും ഉള്ള ഫോറുകൾ എന്നെല്ലാമാണെന്നും ഉഭാ
ഹരണസഹിതം സ്വീകൃതമാക്കിക.

V. കാലം ചെല്ലുന്നതാരും മലയാളത്തിൽ ഭാഷാന്തര
രീകരണങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചും സ്വത്രഞ്ജീവികൾ ചുരുങ്ഗി
യും വരുന്നതിന്റെ കാരണം വിവരിക്കുക.

* VI. ‘പഴുതികളുടെ തലക്കെട്ട്’ പ്രായേണ
സംശ്ലിഷ്ടവാചകങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നതിനും കാ
രണങ്ങളും തൽപരിധിമാരമായ്ക്കളും’ എന്ന വിഷയ
തെക്കരിച്ച് ഒപ്പന്നാസമഴതുക.

VII. പാലാഴിയിലെ ദുവവസ്തു വെള്ളമോ പാ
ലേം? പാലാബന്നങ്ങിൽ ‘പാലാഴിവെള്ളത്തിൽ ദുങ്ഗി
നിന്നീടന’ ആഡിയായ തുള്ളപ്പുട്ടാടിലെ വരികളുടെ സാ
ധൂതയെ പറി വിചിത്രനംബരിക്കുക.

ഉത്തരങ്ങൾ രൂത്തിയായും നല്ല ഭാഷയിലും
കടലാസ്സിന്റെ ഒരു ചുരുത്തമായും എഴുന്നേണ്ടതാണ്.

II

പ്രത്യേകക്കടലാസ്സ്. 12. മനിമത്തൽ പ്ര-മനിവര.

(ആര ചോലപ്പെട്ടിക്കണ്ണരാത്രും ഉത്തരമെഴുതുക.)

I. ഉണ്ണനീലിസന്ദേശകത്താവിന്നേരയും തുള്ളാജ്ഞ
നവിജയകത്താവിന്നേരയും ജീവിതസന്ത്രാഖ്യങ്ങളെല്ലാം താ
രതമുപ്പെട്ടതി അവരിൽ അംഗീകാരയോഗ്യങ്ങളായി
കാണപ്പെടുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ‘നോട്ട്’ ചെയ്യുക.

* II. തുവന്നേരയും മിൽട്ടന്നേരയും കവിതാരീതി
കളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുക.

* III. കാമഗ്രവിനിയായ താടക ദയകൾനിയായ
തെങ്ങനെന്നെന്നും ഉഭാധണസഹിതം നീംവുട്ടിക്കരി
ക്കുക,

* IV. കമാരാമം, കമാമഞ്ചരി, കമാസേനയം, കമാക്കൗഡി, കമാസുയ, കമാരുതം എനിവയെങ്കുട്ടി ചേരുന്ന് ലളിതമയുരമായ ഒരു സംഘം വാക്കുമെഴുതുക.

V. മലയാളത്തിലെ നോവലുകളുടെ പേരുകൾ കേട്ടാൽ 'പേരണ്മലയാള' എന്ന അഭിധാനം വാസ്തവമാണെന്ന് എത്ര തമിഴിൽ തീർപ്പെട്ടതുന്നതാണെന്നു മിസ്റ്റർ നായനാരം, അതല്ല ഒരു 'ബൊട്ടാനിക്കൽ ഗാർഡൻ' എന്നു തോന്നുമെന്ന് വേരോരു സാഹിത്യരംഗിൽ കുറഞ്ഞ വിഭിന്നങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടവിച്ചു കാണുന്നതു് എത്ര കൊണ്ടാണെന്നു സൃഷ്ടിരിൽപ്പും പരിശോധിക്കുക.

VI. ഇന്നത്തെ സാഹിത്യനിത്യപണസ്ഥ്യദായം എത്ര താഴും ആത്മശാസ്ത്രകരമാണെന്ന് തോലനും ചെറുതീർപ്പെട്ടതുക.

VII. ഒരു ഭാഷാവരിത്രകത്താവിനു വേണ്ടുന്ന സാമാന്യരൂപങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? അതിൽ വല്ല തന്നെ ദും ഇന്നത്തെ ചരിത്രകത്താക്കന്നാക്കിണ്ടോ? ഉന്നേക്കിൽ അവയെന്തെല്ലാമാണെന്നു നോട്ട് ചെയ്യുക.

VIII. താനക്കടകൾ, ദീപാസ്തം കുറത്തിപ്പാട്ട്, തേച്ചാളി ക്രതേനൾ, സന്ദേശകാവ്യങ്ങൾ, ഇതിവുത്തം, ബൈജ്ഞാനിക്ക് പ്രക്ഷൃതികൾ, പ്രക്ഷൃതികൾ മരിക്കു, വിശ്വാസം എനിവയെപ്പറ്റി അറിവുള്ളതെഴുതുക.

ഈ ക്രതേന രണ്ട് കടലാസ്സുകളായിരുന്നു തങ്ങൾക്കു സംബന്ധിക്കുന്നതു്. നാലുകൊല്ലുത്തെ അത്രാന്തപരിത്രം തതിന്റെ ഫലമായി സിലിക്കാവുന്ന അറിവു മുഴുവൻ നാലബ്ദു മൺിക്രൂറിനുള്ളിൽ പരീക്ഷിച്ചുകഴിയും. രണ്ട് കടലാസ്സും കൂടി 23 മാസം കിട്ടിയാൽ ബിംബിക്കുകയും.

ലായി. ഈപ്പുകിൽ വീണ്ടും പരീക്ഷ ‘കൊച്ചുക്കുക’യേ നിവാഹമെന്തു. ഭാഗ്യാതിരേകത്താൽ ഞാൻ കടന്ന കുട്ടി എന്നതനെന്നയല്ല കുച്ച കേമമായി ജീവിക്കും ചെയ്യു. കഴിഞ്ഞതമാസത്തിലായിരുന്ന് തുണ്ടുടെ കോ ഗൾവോക്കേഷൻ. ഈ ഉയാണ്ടിൽ ഗ്രാജ്യാവരൂപകരംക്കു് ഉപദേശങ്ങൾ കൊച്ചുത്തതു അനീമാൻ ഇരുചിഞ്ഞിന്ത്യാി അവർക്കളായിരുന്നു. പരിപാക്കലാശാലയുടെ ചാൻ സലറായ ഗ്രാജ്യർട്ട് ധനരഹാൻം സർട്ടിഫിക്കറുകൾ വിതരണംചെയ്യുതു്. എന്നുക്കൊണ്ടുനാം ബിഡ്ഡനേ ടിയ മാനുമാർ പലക്കുണ്ടക്കിലും പരലോകവാത്ത കൾ പരസ്യം ചെയ്യുന്നതിനു് ആരും ഇതിന്റെ ട്രിപ്പുലേഷൻം ഞാൻ അതിന്റെമിക്കുന്നവും കേട്ടതിൽ തനിക്കു് അതിശായ ചാരിതാത്മ്യംബേജനം ചാൻസലർ പ്ര ആക്രമം പ്രസ്താവിക്കുണ്ടായി. കോൺവോക്കേഷൻ കഴിഞ്ഞു പിറേറ്റിവസം പരിഷ്കാരകാർ രണ്ടുംബന്നേരാഗം വിളിച്ചുകൂടി ഞാൻ ചണം ചിലവുചെയ്യു സ്കാക്കിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു സപ്പണ്ടും എനിക്കു് സമാനം തരികയുണ്ടായി എന്ന സംഗതിയും ഇംഗ്ലീഷ് രത്തിൽ സാമ്പിമാനം പരസ്യം ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

പരലോകത്തു പ്രചരിക്കുന്ന ചില സാമ്പിത്ര്യനി യമങ്ങെള്ളുപ്പറിയും അവയെ ലംഘിക്കുന്നവക്ക് സാധാരണയാണ്. കൊച്ചുത്രാവരാജുള്ള ശിക്ഷകബൈഡ്കുചുള്ളും അല്ലെങ്കിലുതു് അസ്ഥാനത്തിലാകയില്ലെന്നു പറിച്ചാരിക്കുന്നു. ഇവിടെ മുന്നു പ്രധാന നിയമങ്ങളാണ് നിലവിലുള്ളതു് ഒന്നാമത്തേരുതു രാമക്കുട്ടിന്റെ “രുവ കവിച്ചട്ടന്”നാം മരമാണു്. രണ്ടാമത്തേരുതു രാമതൃഷ്ണ പ്രാശ്നിയുടെ “സാമ്പിത്ര്യക്കോഡാലി”യാണു്. മുന്നു

മതേതതു കമ്മുൻപ്പുരാട്ടരെ “ഉജ്ജവിധനനയ്ക്കും” ഹവയിൽ ഉൾപ്പെട്ടാത്തതായ സാമ്പത്രപ്രധാന അദ്ദോ സാമ്പത്രസംബന്ധമായ വീഴ്ക്കും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ നാട്ടിൽ കവികളുടെയും സാമ്പത്ര കാരണമായഭേദങ്ങൾ ശച്ചറം നന്ന കാണും. ഈ സപ്തത്ര കവനത്തെ തന്ത്യനവയാലു എന്ന് എനിക്കു പല പ്രോഫീം തോന്നാറണ്ട്. പദ്ധതി, ഉജ്ജവിമർദ്ദനത്താൽ ഇവ തങ്ങന ആര്ഥപ്രാസം എന്നിക്കു സദാനന്ദപായക മായിട്ടാണ് പരിശീലനമിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് നിയമ അള്ളടെ ഗ്രന്ഥങ്ങാശവിചിത്രനം ചെയ്യാൻ ഇപ്പോൾ തുനിയുന്നില്ല. നിയമലംഘനംചെയ്യുക സാധാരണ കൊടുത്തുവരാറുള്ള ശിക്ഷകളിൽ പ്രധാനമായവയെ താഴെ വിവരിക്കാം.

രാമക്ഷരപ്പിന്റെ യുവകവിമർദ്ദനനിയമം.

അനുകരണം, ബങ്കാളിത്തേമം, പ്രതിശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ ലേവനെ മഴുത്തു്, യുവതീയും വാക്കെല്ല സാമ്പത്രലോകത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുക, ചെറുകമകൾ സംഭരിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പരിശീലനംചെയ്യുക—ഈ കിറക്കംഡിക്കുക പററിയ ശിക്ഷകൾ കൊടുക്കുകയാണ് ഈ നിയമം, ചെയ്യുന്നതു്. അവയെ വഴിക്കുവച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ട്.

ക—അനുകരണം—പ്രായണ ഒരു പ്രധാനത്തെ ദ്രോ കവിതാരീതിയേം വികൃതത്തുപരത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കലായിരത്തിന്റെ കാണന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ കിറക്കരമായി കൈതേജിപ്പിക്കും കൈതുന്നതു മാക്കും. അന്ന്

കരണം എന കരംചെയ്യുനവക്ഷ് താഴേപറയുന ശിക്ഷകളിൽ എത്തെങ്കിലും കൊടുക്കുന്നതു് ഒന്നും അപു തുച്ഛായി വരുന്നതല്ല.

I. സാക്ഷാത് തലക്കെട്ടിന കീഴിലായി (രണ കരണം) എന്നു് ആവരണ വിഹംകൊണ്ടു് അടയാള പ്ലൈത്താരിട്ടുള്ള ലേവവാക്കുളിൽ എത്തെങ്കിലും നാലെണ്ണം ശതാവർഷി ഉതക്കഴിപ്പിക്കുക.

II. ഗാമാരിതി, ചെരുപ്പേരിമട്ടു്, കോക, എനി ഔദ്യോഗിക പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നതിൽ സ്വന്തമായും, “എന്തു തൊൻ വൊല്ലുവമൻ ദേവിയോടു്”, “എന്നുകെയോമന ദ്രോഹം” ആദിയായി ഭീഗ്രമായ തലക്കെട്ട് വലി യക്ഷരത്തിൽ പരസ്യമായും അച്ചടിച്ചുകാണുന പബ്ലിക്കുളിൽ എത്തെങ്കിലും നേര ‘നടതൊട്ടുവോളും’ മാത്രം വായിച്ചുനോക്കിപ്പിക്കുക.

(നോട്ടു്—“ഉണ്ണം ഉണ്ണിനാണുതി” എന മഹാപ്രാണമാണു് ഈ നിഘമത്തിനാസ്ത്രമാക്കിട്ടിരുത്തു്.)

വ—വൈക്കാളിത്രം—ഇതിന ശരിച്ചായി ഇതുവരെ യേതാങ കരവും സാധിത്രിലോകത്തിൽ കാലെടുത്തു ചെയ്തിട്ടില്ല. ടാഗാർത്തർജിമ, ചാററർജിപരിവ ത്തനം, ഗാമഗ്രഹിപരിഭാഷ, പ്രിജേസ്റ്റലാൽ (ആശ യാനവാദം) ത്രങ്ങിയ സാധിത്രിസംരംഭങ്ങൾ ‘വൈക്കാ ഹിക്കുമ’ത്തിൽ ചേന്നവാണു്. ഒരു പ്രത്യേക സമ ഭാഷത്തിന്റെ ഉയർത്തിയെന്നാതും ലക്ഷ്യമാക്കിചെയ്യ തപ്പട്ടിട്ടുള്ള കമകളും മറ്റൊരു സമ്പാദത്തിന്റെ നമ്മാൽ ഉദ്ദേശിച്ച തജ്ജിമചെയ്യുന്നതു പ്രക്രിയകൾ യാജിക്കാതതാകയാൽ അതിനെ ഒരു വലിയ തെറാ യിട്ടുവേണം ഗണിക്കുവാൻ. ആ കരം ചെയ്യുനവക്ഷ്

താഴെ പറയുന്ന ശിക്ഷകളിൽ എത്തെങ്കിലും കൊടുക്കേണ്ടതും കൊടുക്കണമാകുന്നു.

1. മഹനാട്ടകളിൽ താമസിക്കുന്ന മലയാളികളുടെ ഇടയിലേയും ബഹിപ്പിക്കുക.

2. പരിഷ്വന്തപ്രമാണിച്ച് അദ്ദേഹാക്കപ്പെടുന്ന നാടകങ്ങൾ സർവ്വർപ്പിക്കുക.

3. പ്രാഥമ്യത്വവും പേരും വരിസംഖ്യയും ഒട്ടകം കുറുക്കാതെ ചോത്രവകുന്നതാണ് ഒരു മലയാളഭാസിക യൂട്ട് വരിക്കാരനാണി ചേക്കുക.

ര—പ്രകൃതിശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ലേഖനങ്ങൾ എ
 ഭരണ കുറം വശരെ മുഖക്കം പേര് മാത്രം ചെള്ളി
 കാണുന്നുള്ളൂ. അതു പടന്നപ്പിടിച്ച് സാധിത്രാരാമം ഉറ്റ്
 മമായിത്തെരാതിരിപ്പാൻ ഒരു മുൻകയതുൽ മാത്രമാണു
 ഈ നിയമം. ശാസ്ത്രിയപദങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായി വാ
 ക്കുകൾ സ്വീകരിച്ചും, ഇടയ്ക്കുടെ കവിതപ്പാടി വിതറി
 യും, കോട്ടേജുകളിൽ പ്രമാസർമ്മാർ ചെയ്യുവരാറുള്ള
 ഇല്ലേണ്ട പ്രസംഗങ്ങളെ പരിഭ്രാന്തചെയ്യുന്ന സ്വന്തമാ
 ബന്ധനമൊന്നില്ല വാശനക്കാരെ മന്ദിരംവും വഞ്ചിച്ചും
 കാണുന്നതാണ് ഈ നിയമത്തിനെന്ന് അവിൻ്റൊവരുമുണ്ട്.
 ശിക്ഷാവിവരം താഴെ ചേക്കുന്നു.

1. കുറക്കാൻ വിദ്യാര്ഥികളാണെങ്കിൽ അവരെ
 പരിക്കുയിൽ തോട്ടിയേണ്ടതാണ്.

2. കുറക്കാൻ ഉദ്ദേശ്യനുമനാരാണെങ്കിൽ അവ
 കുടുംബം അലക്കുന്നതി തന്നെന്ന്.

3. ലേവനബുള്ളതു തൊഴിലാളി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള വരാബാശ് മൂടു കമ്മററിനു മതിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവരെ പ്രണയിപ്പാർക്കുന്ന ഉത്തരങ്ങൾക്കാണു നോക്കുന്നതിനു നിശ്ചയ തീരുമാണെന്നതാണ്.

എ—ഈ തീരുവാക്കേണ്ട സാഹിത്യഭാക്തതിലെവത്ര റപ്പിക്കുക എന്ന മുത്രും അഞ്ചുമാനകരമെന്ന പലകം തെററിലെത്തു കാണുന്നതിനാൽ അതു കററുമായി കയ്യുതെന്നിവനിരക്കുന്നു. അവതരണക്കുറം ചെയ്യുന്ന ഒരു തുടികൾക്കു താഴെ പറയുന്ന ശിക്ഷകളിൽ എത്തെങ്കിലും കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

1. എം. ആർ. എ. എസ്സ്. എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും അവർത്തിൽ അനുപ്പിക്കുക.

2. എത്തെങ്കിലും മാസികയിൽ ഒരു മാധ്യാപനം ചേർക്കുക.

3. സമൂദായസ്കൂലും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന എത്തെങ്കിലും ഒരു പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരായോ, ‘പട്ടിണിക്ക ശീച്വാജിംഗ്കുളി’ എത്തെങ്കിലും മലഖാളവായനശാലയിലെ കാഞ്ഞംകുളിയായോ നിയമിക്കുക.

ഒ—ചെരുക്കമുകൾ സംഭരിച്ചു പുസ്തകത്തിൽ പ്രസിദ്ധീം ചെയ്യുന്ന ചാപകമും ദിനംപുതി വല്ലിച്ചുകൊണ്ടാണുവരുന്നതു്. ഗററക്കാരരാജായി മാസികകൾ ആവന മലഖാളികളുടും വായിച്ചു മട്ടതാൽ, സഭമാദരമാരെയും കുട്ടികളംബന്ധക്കാം അവതരണം ചെയ്യുകയായി. വല്ല കുതിമപ്പേരും വെച്ചിട്ടായിരിക്കും അല്ലെങ്കിലും പ്രസിദ്ധീം ചെയ്തിട്ടാണുവുക. അതവെല്ലമായെന്ന പിന്നീട് തോന്നുകയായി. നമ്മുടെ തിരുന്നാമം അ

ഒന്നാതമായിരുന്നാൽ പോരെന്നും, നടുക്കിം ഒരു ഗ്രന്ഥ കത്താവാക്കന്തിനുള്ള കോപ്പും കൈപ്പുള്ളിശബ്ദനും ലോകം അറിയണമെന്നും, പണം കിട്ടണമെന്നും മറുമുള്ള വിചാരങ്ങളും കടമാസംഭാരങ്ങളേ ചുറ്റുവരുത്തുന്ന തിനുള്ള സാധാരണ കാരണം. കൃഷ്ണപും സാധുക്കളും വിശ്വാദ്ധിക്രമം പാവപ്പെട്ട ആവരങ്ങൾ രക്ഷിതാക്കിന്നാക്കിം. ഈ പരോപദ്വത്തിന്' അമാവാ 'നൂറി സൻസ്കാരം' താഴെ പറയുന്ന ശിക്ഷകളിൽ രണ്ടാണും വീതമെങ്കിലും നിശ്ചയമായും കൊടുക്കേണ്ടതാണു്.

1. ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാപ്തകളിലെ 'ക്രിക്കറ്റി', ഗ്രന്ഥകത്താക്കാരെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുക.
2. മലവാർ തീവാടിയാപ്പീസുകളിലെ മലയാളപരസ്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ച പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിപ്പിക്കുക.
3. നടന്നപോകുന്ന ഏതെങ്കിലും മാസികയുടെ മുന്ന പ്രതികൾ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിപ്പിക്കുക.
4. ലിപിപരിജ്ഞരണക്കായുള്ള തുംഗമന്ന യിനിയമിക്കുക.

മേല്പറാത്തവയാണ് രാമക്ഷേരപ്പിന്റെ മർദ്ദനനിയമങ്ങിലെ പ്രധാനഭാഗങ്ങൾ. രാമക്ഷേരപ്പിന്റെ സാഹമിത്രക്കാരാലി' വിഷയവല്ലങ്ങളിൽ മാത്രം എത്തുവിലക്കുന്ന ഒരു സിഭ്യാഗ്രാഡ്യമാകയാൽ അതുപ്രസിദ്ധം ചെയ്യണമെന്നു തൊന്ത് വിചാരിക്കുന്നില്ല. നമ്പ്രാത്തെ 'ചുജ്ജവിഹനന്' നിഖലപ്രകാരം സാധിത്തേരെ വരെ വൃഥിചരിപ്പിക്കുന്നതിന്ത്രെമിക്കുന്ന സംഖ്യം ശ്രിക്ഷാർധനാരായി ഉഭിക്കുന്നണിക്കും'. വിവാഹമംഗളാശം

ಸಹಾರು, ಮಾಸಿಕಕಳಿಲೇ ಯ್ಯಾ ಗರಬ್ರೋಕಾಡರಿ ಏಳತಿ ಕೆಂಪಾಟಿಕ್ ವರು, ಭಾಷಾಗ್ರಂಥಾಪರಿಕಳು ಹಂಡ್ರೀಷಿಲ್ ಅವತಾರ, ಕಕರಿ ಚಮಣಿಗಳ ವರು, ಡ್ರಿಂಗ್ ವಾಹಿನಿಕಳು ಯ ಪ್ರಣ್ಯಾವಂಕರಿ ಸ್ಪಾಷ್ಟಿಕಾಗಿನಾವರು ತ್ರಂತಿಯ ಏಲ್ಲಾವ ರೇಣು ಹೀ ನಿಯಮಂ ಬಾಯಿಕಾಗಿನಾತಾರು. ಹೀ ಕರಿಂತರಿ ಕಳ್ಳಿತ ಶಿಕ್ಷಕರಿ ಏರಿಕಿರೆ ಎನ್‌ಆಪಾಲಾಕಾರಾತ್ ಅವ ಯ ಪ್ರಂತ್ರೇಕಾ ಪ್ರಂತ್ರೇಕಾ ಏ ಏಂತಿತ್ತಂಪರಣತ್ತ ವಾಯ ನಕಾರಾತ ವಿಲಯನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕಾಗಿನಾತಿನೀ ತೊನು ವಿಚಾರಿಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಯಿತ್ತ ಪ್ರಯಾಗಮಾಯವಯ ತಾಫೆ ಕರಿಕಾಂ.

1. ಮಾಸತಿಲೆಂಬಿಕಾರಿ ಹೀರ್ಡ ಪ್ರಸವಿಕಾಗಾ, ಏತಕ್ಕಿಲ್ಲಂ ಈ ಮಲಯಾಷಿಪತ್ರಾತ್ತಿನೀರೆ ವರಿಕಾರಗಾ ಯಿತ್ತತ್ತಂತ್ತ.

2. ಏತಕ್ಕಿಲ್ಲಂ ಬಣಣ್ಯಾಪ್ತ ಕಂಪನಿಕಾರಾತ ಕೀಷಿತ ಈ ಟ್ರಿಂಬಾಷಿಯಾತಿ ಮೃಗಾಕಾಳ್ವಣೆತಯ್ಯಾ ನಿಯ ಮಿಕಾಕ.

3. ಕಣಿಕಾತರಿಲೆ ಕಿರಣೀ, ಕಂಪಿಕಮಾಸ ತಿಲೆ ಕಾವುತಿಕಾಸ, ಕಾಣ್ಯಾಬಂಗಾಳ್ವಾವಿಲೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತ್ ತ್ರಂತ್, ಚೋಕಿಪ್ರಂತ್ ಹಂಕಣ್ಯಾತ್ ತ್ರಂತಿಯ ವಣಯತ್ತ ತಿಕರಿ ವಣೆಯಂತ್ ಪ್ರಸಿಲುಪ್ರಂತ್ತಾತ್ ವಾಯಿಪ್ರಿಯ ತಲ ಕಳ್ಳಿಪ್ರಿಕಾಕ.

ಹೀ ವಯಾಗಾ ಪರಾಲೋಕದ ತಪ್ಪಿರಿ ಏಗಿಕಿಪ್ಪಾಂ ಪರಾಯವಾಗಿತ್ತತ್ತ. ಹಣಿತ್ಯಾರವಸರಂ ಲಭಿಕಾರಣ್ಯಾರಿ ಮರಿ ವಿಲ ಸಂಗತಿಕರಿಕ್ತಿ ವೆಹ್ಲಿಪ್ಪಿತ್ತತಿಕ್ತೀ ತ್ತಿತ್ತಂ. ತಂತ್ರಾಲಂ ನಮಣ್ಯಾರಂ.

എൻ്റർ കെക്കന്റും

ഉരയം പേരം ഇനിയും അവിവാനിടയാക്കിട്ടില്ല. എങ്കിലും നാഴിം പക്കവും തൊറാതെ അന്നന്നെതിരെ ത്രംമാനങ്ങൾ ആ മഹാകവി തന്റെ ഡാച്ചിയിൽ കുറിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതു കുറച്ചു് ആദ്യപാസജനകൾ, അതു നേരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്വാനുഭൂതി പ്രധാന നോപകരണവും, എൻ്റർ കെക്കവാത്തിൽ ഇങ്ങനെന്ന ചൊങ്ക ഡാച്ചി വന്നുവേണ്ടതെങ്കാബന്ധന ജനങ്ങൾ ഒപ്പേക്ഷി ശക്തിക്കമായിരിക്കും. ആ സംശയം ആല്ലോ തന്നെ തീരുത്തുകളും. രണ്ടാം മുന്നു് തൊന്തം അഞ്ചാടിയും, ചില സാമാന്യങ്ങൾ വാങ്ങാൻ പോയി ഞന്നു. താഴെയാണ് ഒരു കടലാസ്സുവൃഥാപാരി തൊന്തം ഇരുന്നിങ്ങനെ പിടിക്കയിൽ ഒരു കെട്ട കടലാസ്സുകൊണ്ട് വന്ന കൊട്ടക്കുണ്ടായി. ഒന്നാന്തരം ഫൗംഗ്ലൈസ്റ്റ് പേപ്പർ! മലബാറുമെഴുതി നിന്തുവിരിക്കുന്നു. അതിൽ നിന്നു് ഒരു കടലാസ്സുട്ടുരു വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ എനിക്കു കാണ്ണം മനസ്സിലായി. ഉടൻതന്നെ ചോപ്പുകാരനോടു് ആ കടലാസ്സു മഴവന്നും വിലജ്ജു വാങ്ങി. നാലു ദാതരു തുക്കെടുണ്ടായിരുന്നു. മുന്നരുപ്പിക്കയും കൊടുത്തു. താഴെനും, ചുറ്റുമുഖം മനസ്സിലും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ കുറയ്ക്കുത്തുകൾ അനുബദ്ധി പണ്ണുകൊടുത്തു് ഇന്നും, ബിലാത്തിങ്കലെ ചില കുട്ടകൾ വാങ്ങി കുറന്നബന്ധനം മററുപ്പെട്ടു വര്ത്തമാനങ്ങൾ പ്രസ്തുത ഡയറിയുടെ ഉടമസ്ഥിതാർക്കൊണ്ടു

എന്നോ എന്നറയുനില്ല, കടലാസ്സ് വിലയ്ക്ക് ആ അഴുലുസാധനം അവർ കൈവിട്ടുകളഞ്ഞതാൽ. എ അദ്ദേഹ പോചാലും അതെന്നും കൈനേട്ടുമാണി കലാ രിച്ച്. അങ്ങാടിയിൽ പരസ്യമാകാൻ പോയതു ഞാൻ രഹസ്യമായി സുജിച്ചിട്ടു് തെന്നാണോ പുഞ്ചാജനു്? ഈ മുതൽതൊന്ന് പുണിഖാവപെട്ടു തുടങ്ങിയേണ്ടാം. കൈ യെഴുത്തുപുതി നാഡിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻവണ്ണി അ തിനെ കാഴ്ചയാള്ളാവിൽ എപ്പിക്കുന്നതിനും ഞാൻ ഒരു കമൊൺ കവിജുട്ട് കുട്ടംവെംബാനേരാട്ട്—അതാരാണെന്ന നന്ദിയാത്തതിനാൽ നിവ്വാജം വൃസന്ധിക്കുന്ന—എനി ക്കിങ്ങുനെ ഒരു വസ്തു ലഭിക്കുന്നതിനും സാഗതിയാക്കിയ വകയ്ക്കു പ്രത്യേകിച്ചും, ആ കവിസാർവ്വദാമനോടു ഡാഡി സുജിച്ചു മല ശാളാശഭയെ സഹായിച്ചതിനു വിശ്വേഷിച്ചും നാഡിപരാത്രേക്കാണ്ട് പ്രസിദ്ധീകരണ കുമം ഹതാ ആരംഭിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

1097 കംഡോ 19-ാംഐ

താർവണ്ണിക്കിൻവെച്ചു പരിവാശപ്പെട്ടന്തിനിട യാളു ഒരു നാശൻ ഇവാവു് ഞാൻ ആരാണെന്നും മറ്റും വോദിച്ചുപ്പോരും ചൊല്ലിയ പദ്ധതാഡി.

ജനിച്ചു ഞാൻ ബാലകനാണി ഭ്രമം
തനിക്കു താൻ പോന്നവനായി വേഗം
എനിക്കു പ്രായം പതിനൊന്നുമൊന്നും
തിക്കണ്ണനാളിൽ കവിഞ്ഞായു് ചമരേന്തനും.
രഹിച്ചു ഞാൻ ചുസ്തുക്കുന്നു പിനെ
രസിച്ചു വാഗിച്ചു ജനങ്ങളുതും

സൃതിച്ച താനെൻ്റുകവിത്സ്വിശാവിന്
ബുജീച്ച നിത്യം ഗ്രഹാനേതാനപോൽ.

ആ യുദ്ധവും ഒരു കോഴ്ചേള്ളുവില്ലാത്മിയായിരുന്നു
വെക്കില്ലും ദ്രുതൻറു കവിതാഖാസിരംകവം ആസ്പദി
ക്കായ്യു വില്ലു. ലൈഖനോടു സ്നേഹിതരെച്ച തങ്ങൾ
പിരിഞ്ഞു.

* * * *

1097 കക്കിടകം 24-ാണ്ട്

“ക്ഷേമരക്കാരൻ വേലായുധൻ അച്ചമാറി വില്ലുറ
കൊണ്ടവയ്യവാൻ പോഷിച്ച മട്ടളിവയ്യനില്ലെനു കണ്ണ
പ്രസാദം—”

ഒരു വിറവാദം (തിരിൽ)

* അവഡ, വത്തിയൻ ക്ഷവുരക്കാരാ നിന്നെട ഡംഭ കുറ-
[എച്ചുള്ളാം താൻ
മുഖ്യാനക്കരി നീയിങ്ങനെ നമേഘപ്പറിച്ചതു താനോ-
[ക്കിന്നബാട്ട്
അന്നപ്പോലീസ്ത്രീൻ കാരണമെന്നും ചെഷ്ടവാൻ

[സാധിച്ചില്ല;
ഇന്നാകട്ടെ അണ്ണേനമില്ലാ നിനൊന്നു ചേരാനാഴുകളില്ല;
ഭോഷാ നീയുമട്ടാഡില്ലേനോ ദോഷാരോധനമേൽക്ക-
[നാമനോ?]

ഭോഷ്യാസ്ത്രികയതില്ലെന്നാഴികരം പേജ്ജാർ പണ്ണു
[പരജതത്രുപ്പാലെ.

* ഇതെഴുതിക്കഴിഞ്ഞ മാത്രയിൽ ക്ഷേമരൻ പണ്ണും കൊണ്ടു
തിരിച്ചേതാണി. മഹാനുകവിതാസരസ്പദിജ്ഞാട തൃപാക്കടക്കുന്നതാം
വാനം അപ പോകുന്നതു കഴിഞ്ഞതനുണ്ട് ഏകൻറു വിശ്വാസം.

നിമിഷമതഞ്ചു കഴിഞ്ഞാൽ നിന്നുടെ ചാളപ്പുര താനാ-
[ഹിച്ചേയ്യും] .
കോമാളിത്തരമെന്നാട്ടവേണ്ടാ, കാൻറിക്കേണ്ടവരോടെ
[വേണ്ട].
'ആയുധവേല'യെടുക്കിക കാരണമല്ലേ നീയും 'വേലായ-
[യനായ]'
ആയുസ്സിൽ കൊതിയുണ്ടനാകിൽ വായവിനേപ്പാൽ
[പാത്രതിമവനോ!]

* * * *

1098 തൃശ്ശൂ 24-10-8-

പരേതനായ ശ്രീമാൻ റാമകൃഷ്ണപിള്ളയവർക്കു
ചെറുജാൻ പേനകൊണ്ട് എൻ്റെ കുള്ളു കത്തിപ്പും
ടിച്ചുവെന്ന സ്പർശം കണ്ട യൈപ്പേച്ചുനന്ന്.

* * * *

1098 ദന്ത 30-10-8-

"കളവുപോയ റിസ് റഡവാച്ചിൻ്റെ തുകരു വഴി
അംഗിൽ കിടക്കുന്നതായിക്കണ്ടപ്പോരം"

(മഞ്ചരി)

അയ്യുണ്ടോ! മോജണം പോയൊരു വാച്ചിന്റെ
ശയ്യയല്ല മുവിൽ കണ്ടിട്ടുന്ന
വാച്ചിന്റെ തുകലേ നീയെന്തു പാപം ചെയ്തു
വാച്ചു നിന്നു വിച്ച മണിടാനായോ?
പെപത്തൽ കിടന്ന മരിച്ചുരു മെത്തയെ
പെപത്തലിന്റെ പെററമ്മയെന്നപോലെ

കണ്ട കരണ്ണതീടാനെൻ്നു തലയിലും
 ചണ്ണിവിധിവര ചേത്തുവല്ലോ!
 മദ്രാസിൽ ‘പീയോരകവനി’കാരണം
 വില്ലിട്ട മേശയ്ക്ക് ഭ്രഷ്ടണമായു്
 കാൺകിൾക്കറത്യുമാനദവുംനൽകി
 വാൺിങ്ങൻ നിങ്ങളാത്തരമാണും
 കുഴുമേയക്കമെയെന്തിനുചൊല്ലുന്ന
 കുഴുക്കാലംമാഘാതു മാത്രതുപോമോ?

10 മൺ 7 മിനിട്ടിനും ഇരു കവിത ചമയ്ക്കുവാനി
 അനു. സുഖാർ 5½ മൺക്കും മുന്ന മിനിട്ടിൽപ്പോരു
 ഉണ്ടാക്കിത്തീന്. മുന്നവട്ടം വായിച്ചു തല കല്പകി. 6
 മൺക്കും സവാരിക്കിറങ്കി.

* * * *

1098 കുംഡം 10-ാംബ-

തേക്കിൻകാട് മെതാനത്തിൽ അതികേകമമായ സ
 ക്കല്ലു. എന്നു എത്തിയപ്പോരു കളി ആരാഞ്ചിച്ചുകഴി
 എന്നു. ആന മുൻകാൽ കത്തി പിൻകാലുംത്തി കസ
 തെത്തുക്കുന്നു. ‘അതു ഗജവയ്ക്കുന്നു അങ്ങപ്പാഴത്തെ വിചാ
 രങ്ങൾ’ വരുന്ന മാസത്തിലെ കവനച്ചുകയ്ക്കും. ഒരു
 ക്കതിരയുടെ ചുറ്റു കയറി ഒരു വലിയ പുലി സവാരി
 ചെയ്തു. ‘അവൻ പരപ്പുരം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാ?’ കവിതാ
 വിഷയം. സിംഹമുട്ടിൽ കുന്നു പുതഞ്ചൻ ശക്രരാവു.
 “സിംഹമുട്ടിൽ” ഒരു ദശകത്തിനു വിഷയം. ദശക
 ത്തിലെ അവസാനമ്പ്രോക്തം എത്താണ്ണിവിധത്തിൽ അവ
 സംഗ്രഹിച്ചുണ്ടോ.

‘യീമാൻ ശക്തരാവുതനെ പുഞ്ചൻ സാക്ഷാത്

[ജഗദ്ദോഷന്മാനം]

* * * * *

1098 ഫേഡം 29-ാംഈ-

ചുത്ത സ്വപ്നേട്ടയിൽനിന്നും മണ്ണ മുതലായ സാധന
അഭി വാങ്ങിയതിന്റെ കണക്കാവിവരം.

മിശ്രഭാരതവകയ്ക്കുക്കു, നൽകിതാൻ പരത്രപ്പിക
പണ്ടഭരത വിലയായിട്ട് മാറ്റുള്ളതൊരുടണ.

കൊടുത്തപരുണ്ടാവിധിനിക്കു—

ബൈഡുരു മതകീര്ത്തിക്കുന്നിനു

പട്ടപ്രമേരണനാഞ്ചാപ്പുകാരൻ

വിടപ്രമാട്ടുവിളിയുന്നു.

ആകെ ചിലവു് ക 10. 12 സാ. 0 പ.

ഷാപ്പിൽനിന്നും മടങ്കുമ്പോൾ ഒരു കരവൻ പാബി
നെ കളിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ണു. കവിതാവിഷയം കരിച്ചു.

* * * * *

1098 മിച്ചുനം 11-ാംഈ-

* വെള്ളത്തെക്കുറ കണക്കു—(ഗാമ)

അവബാസമുദ്രത്തിൽ നിന്നു വരുത്തിയ

വാഹനത്തം മാടു നാലുംനും

ഓമന്ത്രമേനീ തണ്ണേലണിയുന്ന

താമരപ്പുച്ചട്ടിവേഴ്സിയാറ്റ്

രാഷ്ട്രാശ്വാദികൾ തങ്ങുടെ പ്രീതിക്കാണ്ട്

വാങ്ങിയ നൽ കഉർ ഷർട്ട് നാലു

ഇന്നുകരി നാബാരജകും തണ്ണേളതാം

വൻതരു കച്ചുകൾ രണ്ടെത്താനു
അമ്മിണിതന്നുടെ ജാക്കറു മുന്നോന്ന്-
മല്ലുക്കിട്ടുന്തന്നു വേയുസ്സ് റൂ നാലു
ക്കുവേയാക്കണ്ണവാൻ വിംശതിയുമേഴു-
മൊക്കും തുകയപ്പേരു തെററിപ്പേണ്ണാ.

* * * *

1099 ചിങ്ങം 7-ാം ദ-

മിസ്സർ.....ആസന്നമരണനായിരിക്കുന്നവെന്നു
കുറഞ്ഞുയാൽ ചരമ്മേറ്റുകമുണ്ടാക്കിവാൻ അമ്മദാം തു
ടങ്കി.

* * * *

1099 ചിങ്ങം 10-ാം ദ-

മിസ്സർ.....തൽക്കാലം മരിക്കയില്ലെന്ന് അറി
വു കിട്ടി. മേറ്റുകം എത്തായാലും തയ്യാറാക്കി വെള്ളം
ഉംഖി.

* * * *

1099 കന്നി 13-ാം ദ-

ഒരു സംഭാഷണം.

മിസ്സർ.....നാഡുരു കാണ്ണാനിടയായി. മല്ലു
ക്കു തസ്മയം പണ്ടത്തിനു കരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നു.
നായർ:—സാരേ! നിങ്ങൾക്കു തൽക്കാലം 10 ക. വായ്പു
തങ്ങവാൻ സാധിക്കുമോ?

ഞാൻ:—അയ്യോ എൻ്റെ കാര്യം വലിയ പങ്കുള്ളി
ലാണോ.

നായർ:—ഈതു സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ വരമാണെന്നു
ശേഷം?

* * * *

1099 തൃലംഗ 2-ാംഡ-

എൻ്റെ കവിതയെ അഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടു തോൻ
തന്നെ ഒരു ലേപനമുഴുവി.....യുള്ള അധികം തപാൽ
ക്രമവി ദിവസം 9 പാ ആഘീ.

* * * *

1099 വുഡികം 3-ാംഡ-

തോൻ അപ്പോഴപ്പോഴായി എഴുതീടും വണ്ണക്കു
തികൾ ശ്രദ്ധിച്ച പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുണ്ട് കാഞ്ഞത്തപ്പ്
ററി ക്രൂരക്ഷംമായി വിചിന്തനം ചെയ്തു.

* * * *

മിവണ്ണേന കാലത്തു് ഓരോ കോഴിമുട്ട് സേവാ
ചൂഞ്ഞ നന്നായിരിക്കുമെന്ന വൈദ്യുതിവുംനാർ പലങ്ങമാ
യി എന്നോടു പറയുന്നു. അതു കഴിച്ചു തീരെ പരിചയ
മില്ലാത്തതിനാൽ എന്തല്ലാമാപ്പത്താണാവോ വരുന്ന
തന്നു് എന്നിക്കു വലിയ ദേഹംജായിക്കുന്നു. “കോഴി
മുട്ട് ആളുമായി കരുംബിലെടുത്തപ്പോൾ” കവിതയാണെങ്കിലും

ഒരു താരാട്ട്.

കോഴിയിട്ടോക്കുന്നുട്ടേ-നീയു-കൂഴിയുടെ ശേഷപ്പുതന്നെ
പാഴിലായല്ലോ നിന്റെമുഖം-മമ-കോഴിക്കുട്ടി വിധി-
. [യത്രു.

ഈ ഒഴുവനാക്കവാൻ ഞാൻ എത്ര അമിച്ചിട്ടും സാധിക്കണമില്ല. അട്ടത്ത അവസരത്തിലേയ്ക്കെ നീട്ടിയിരിക്കണം. വിയർപ്പു കല്ലൂലാക്കണ.

* * * *

1099 ഡാ 12-ാം

വാലിയക്കാരൻ കോളുവിനെ ജേരുഞ്ഞും നാലഞ്ചു പ്രധരിച്ചുവെന്ന കേട്ട്. താസമയം ഞാൻ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ താഴെ പറയുന്ന വിധാനത്തിൽ ജേരുഞ്ഞുനോട് പറയുമായിരുന്നു.

ഒരു സോദരന്റെ പ്രാത്മക.

(അനന്ത).

അങ്ങതങ്ങതെന്നറ പെരിയ സോദരാ
 അങ്ങതു സാധാസം തുടങ്ങാതേതും
 മതിയിൽ നിന്നുടെ കനിവുണ്ടാക്കിലോ
 മതിചതളിഞ്ഞതെന്നറ മൊഴികൾ കേരംകുക
 മതിമാന്നാരായം സ്വകീയിച്ചതുരെ -
 യടിക്കമാറിപ്പെടുന്നവിക ഭാതാവേ
 കലികാലം മുള്ളു വരുന്ന വേളയിൽ
 കളിച്ചിട്ടപോലും പരനെ തല്ലണ്ണം
 ഒരു രാധിപ്പാധിപ്പടിച്ച ഭത്രനെ
 തിരിച്ചു നാക്കിനാൻ വെക്കിട്ടിൽ ഭത്രം “
 “എടാ, ഓംഗി നീയും പുരുതു ചൊല്ലാതെ
 യജമാനൻ തന്നെയടിച്ചുവെച്ചതാണ്”
 ഈ പരഞ്ഞത്താരം കൊട്ടത്തു തുപയ-
 ഞെതു വാങ്ങി ഭത്രും പെരുവബറ കൊട്ടി

“അടിച്ചതൊന്നേൻ്റെ യജമാനൻ തന്നെ
യതിന്നേൻ്റെ കുലിയായും പണവും വാങ്ങിനേൻ്റെ”
ഈതുന്നേള്ളുതി തിരിച്ചു കോളുവും
പത്രക്കു ജ്ഞേയമുണ്ടെന്നു ചെകിട്ട് മുളിച്ചാൽ
ഈതോത്തിട്ടുകുംബന്തിലുംനിന്നേലിൽ ജ്ഞേയമുണ്ട്
ഈതരന്മാരെയാണുപദേശിക്കുന്നതുണ്ട്.”

* * * * *

1099 മകരം 13-ാംശ-

(കോഴിഉട്ടത്താരാ കു തുടർച്ച)

അനൃന്തരപകർമ്മന—നിന്നെന—യന്നുമാ ശങ്കിച്ചു

[തൊന്തം]

1. ‘കനുക’യോ ‘ഹൃസപകായ-നായ-ധനു’നോ നിന്നു
[ശ്ലിംഗവാസം?]

1. കനുക=കന്തുംമറിയം. വെർജിന്റുമരി അമവാ കം
സ്ത്രായന്നില്ലവതി.
2. ഹൃസപകായനായ ധനു=അംഗളുംപുംയനായ അംഗ
ഡ്രും അമവാ ദണ്ഡനിരംഗുപ്പും. പിടംയോ ചംതരനോ
ഭയന്നും.

[ഒഴ്ഘംവാഹിനീവ്യാപ്പുനം 4-ാംപുനം നൂംക്കക്ക.]

* * * *

അധികമായാൽ അമൃതം വിഷം. തരക്കാലം ഈ
തിലയിക്കം വേണ്ടും. അതായിരിക്കണം നല്ലതെന്നു തോ
ന്നുന്നു.

എന്നും അഭിമവസംഭാഷണം

‘അരം’ എന്ന കവിതാദോഷം കവികൾക്കും ബാധിക്കാതിരിപ്പുന്നവേണ്ടിയാണ് കിളിമകളുക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ കവികൾ ഗാനം ചെയ്യിച്ചിരുത്തുന്നതു എന്ന വില്ലും ഭ്രാസകാലങ്ങളിൽ മുഖ്യതന്മാർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. കിളികൾക്കും വകാലത്തുകൂട്ടുകൊടുത്തു നമ്മുടെ കാൺക്കാറൾ പറയിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കാലക്രമത്തിൽ ഇല്ലാതായി തരിന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവനവും മതിഭ്രാന്തിയിൽ സുജീക്ഷപ്പെട്ടുന്ന സംഗതികൾ മരാറായത്തെന്നുകാണ്ടു പറയിക്കുന്ന ശീലം നമ്മുളെ തീരെ വിച്ഛമാർന്നില്ല. ‘മേരുതപ്പുലക്’ അതുതിന്റെ ഉത്തമദിഷ്ടാനത്മാണാം. നമ്മുടെ മനസ്സിൽ അങ്ങരിക്കുന്ന വിചാരങ്ങളും അതിന്മുള്ള തന്നെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരു നല്ലതായി മരാറായപകരംനുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നില്ല. തുള്ളിവ പേരുകൾ അണ്ണനസാഗരം പുസ്തകശാലയിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള ‘മുന്നുജാലകകളത്തുകാം’ എന്ന ഗന്ധത്തിൽ ‘സർം മാർജജാരമയ്‌മായും സർം സപ്പ്‌മയ്‌മായും തോന്നിക്കുന്നതിനു വിധിച്ചു കാണുന്ന ചില മാർജ്ജങ്ങൾക്കും മുണ്ടായവസരത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും സുരണ്ണിയങ്ങളാണാം. ‘മനംപോലെ മംഗല്യം’ എന്ന പഴഞ്ചയാല്ല ദിഷ്ടാനത്തുപേണ അനുഭവപ്പെട്ടതുന്നതിനും നമ്മുടെ ‘മേരുതപ്പുലക്’ വളരെ പ്രയാജനപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. എത്തു മനസ്സിൽത്തീയോട്ടക്കട്ടി നാം അതിനെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നവോ അതു മനസ്സിൽത്തിക്കംക്കു ദയാജിക്കുന്ന വിധി

തിലുള്ള സമാധാനങ്ങൾ നമ്മൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. രാമൻ രാവണനായിരുന്നുവെന്നും രാവണൻ രാമനായി? അനുബന്ധം വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ചോദ്യം ചോദി ചൂഡി കിട്ടുന്ന മറപടി എ ചിന്താഗതിക്കു പറയുന്ന പോലെയായിരിക്കും. തുഞ്ചത്താവാന്തുന്നർ കവിതക ത്രിശ്ലൈരമണ്ഠപ്പം' മാതൃമേയുള്ള വെന്നു വിഹപ സിക്കുന്ന ഒരാട അവളിൽ 'അബ്രാഹാമണ്ഠപ്പം' മാതൃമേ കാണുകയുള്ളൂ. സുഗ്രീവഗർജ്ജ സ്പദം പതനംതിട്ട യിലാബന്നുന്ന വിശ്രാന്തിക്കുന്നവും ആയതു പതന നംതിട്ടായിരുന്നു. 'ആരാമദേവനുടെ പാണിതലേ വിള്ളുങ്കി' എന്ന ചാഡാർഖലചെട്ടാരു ആരാമൻ പേൻ തലയന്നാണുന്ന സങ്കുച്ചിച്ചു. 'എന്തുകൊണ്ടു തലേവിള്ളുങ്കി? പേനണ്ണായിരുന്നുവോ?' എന്നാൽ ചോദ്യം ചോദിച്ചും 'ഉണ്ണായിരുന്നു' എന്ന മറപടി കിട്ടും. കാലാന സുതമാണി ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുപാലും പൊളിച്ചെഴുതി പ്രകാശിപ്പിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന അമവാ വിശ്രദിപ്പിക്കുന്ന ഒരാട നമ്മുടെ പലകയോടു അംശാന്ത്വത്തുപറി ചോദിച്ചും 'ശരിയായും അങ്ങനെന്നുന്നു' എന്നാൽ സമാധാനം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇന്ത്യിടെ പ്രസ്തുത ലേവകനും ഇക്കുട്ടരിൽ ചില അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ണായതുകൊണ്ടു മാതൃമാണു് ഇതുയും മുഖ്യസംഗ അങ്ങൾ ചെരുണ്ടിവന്നതു്. 'പ്രേതസ്തുലക' ആരേഴുകൊണ്ടും മുഖ്യാരിക്കുന്ന ദീപിരാശിയിൽ വെച്ചു കണ്ണിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ അനും എന്തൊക്കെന്നും തെററിലുണ്ടു് ആയതിന്റെ ധാമാത്മ്യംതുപറി ചിന്തിപ്പാൻ മനസ്സിലായില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞതെല്ലാം. എന്താണു പത്രതു ദിവസതിനും മുമ്പു എന്നുന്ന് സ്നേഹിതൻ

പരമനാഭമേൻറു ഗ്രഹത്തിൽ വെച്ചു ഒരു ഫ്രേതപ്പുലക
കാണാന്തിനിടയായി. ഇതിൻറെ യാമാത്മ്രത്തെ അ
മവാ മിയോപ്പത്തെ കുറിച്ചു എന്നെങ്കിലും മനസ്സിലാ
ക്കാൻ ഇതുതന്നെ തരമെന്ന ക്രയതു എന്നും അടഞ്ഞുകൂടി.
പലകബ്ലാങ്കൾ പ്രാരംഭിച്ചു ക്കുകയും എല്ലാം കഴിച്ചു
റേഖുടെ പൂരാനാനാരിനെ ആവാഹിച്ചു ചോദ്രം തുടങ്ങി.
ചോദ്രം:—അവാചനം ഇപ്പോൾ എത്ര ലോകത്രാം
ലാണോ?

ഉത്തരം:—ഫ്രേതലോകത്തിൽ;

ചോ:—അവിട്ടേതുക്കു സാഹചര്യം തന്നെയെല്ലോ?

ഉ:—അതെ; പരമസൈഖ്യവുമാണോ.

ചോ:—അവിട്ടനം ഇങ്ങവായുമല്ലെന ദിവസവും കാണാ
രണ്ടാം?

ഉ:—സൂരികാരണങ്ക്.

ചോ:—അതെന്നാണോ? കാണാൻ സാധിക്കില്ലോ?

ഉ:—ഭഗവാൻ വൈകാന്നത്തിലാണോ.

ചോ:—അവിട്ടേതുക്കു വൈകാന്നത്തിൽ പോകാൻ പാ
ടില്ലോ?

ഉ:—ഇല്ല; ഉള്ളിം സഹിക്കയില്ല.

ചോ:—അപ്പോൾ ഭഗവാൻ എങ്കിനെ കഴിച്ചു കുട്ടിനാ?

ഉ:—കഴിച്ചു കുട്ടന്തിന്റെ ഘലം കാണാനില്ലോ? അ
വിച്ചത്തെ നിറം—

ചോ:—തിരുമന്തി ഇപ്പോഴം കവിത എഴുതാരണണാ?

ഉ:—ഇല്ല.

ചോ:—എല്ലു കൊണ്ടോ?

ഉ:—ഈവിടെ കവിതയുടെ അവധുമില്ല.

ചോ:—എന്നാൽ തെങ്ങപിംഗഭവേണ്ടി ഒന്നണ്ണാക്കിത്തരാമോ?

ഉ:—ഓ മോ! വിഷയം പറയു.

ചോ:—ഈന വിഷയമെന്നില്ല; കാലത്തിന യോജിക്കുന്ന മദ്ധ്യിൽ അവിട്ടതെത്ത് അതാനപ്പുംതന്നെ ഒന്ന് പൊളിച്ചേഴ്തിതന്നാൽ മതി.

ഉ:—എന്നാൽ ഇതാ പകർത്തിക്കൊള്ളു —

ഭാ ന്താ പ്രാ ന.

(പാകപ്പ്‌വകാശം)

അടച്ച ചത്രുടന്നേപ്പാക്കേരാക്കന്ന

അടലു വിശേഷനാട്ടമായ് തീരുന്നു.

റാവു ചത്രുടൻ എന്നുന്നായ് തീരുന്നു

എന്നുന്നുചത്രുടൻ പോറിയായീടുന്ന

മാസ്സർ പോയി മജിന്റേള്ളുക്കമാക്കന്നു

മിസ്സർ മുത്രുടൻ ത്രീജിത്രമാക്കന്നു.

ഭേദസപ്പാർ ഭരിക്കും നരസുടൻ

അത്രുപത്രി ചുല്ലത്രുന്നതു കാണ്ണാം.

ബൈഡ്യന്മാനമലംകരിക്കുന്നവൻ

വിഭൂഷിക്കുന്ന നിജ ത്രിപ്പരും പാപ്പാം

മണ്ണകൊണ്ണട്ടൻ ചേപ്പുവരുണ്ണാക്കുന്നു

വണ്ണിവാരിക്കുളും തെള്ളിയിക്കുന്നു.

പത്രതിക്കാണ്ടമോ ഏലുപിരിക്കുന്നു

കണ്ണതി പാവുങ്ങരു കോരിക്കെടിക്കുന്ന
 ‘ഹൃഷപ്ര’ എന്ന ‘നീചുര’ നാക്കുന്ന
 ഹൃഷപ്രരബ്ദി വിലാസങ്ങളിങ്ങുന്ന
 കഴും കഴും നിങ്ഗപണംകുടാതെ
 ചുട്ടിനുന്ന കാലംവെറുതെ നാം.
 എത്രകാലം പ്രഖ്യാസപ്രക്രിക്കല
 മതലഭ്യമഥതായി സുകൂതത്തായ്
 എത്രയോകാലം കുട്ടിൽക്കഴിയും
 എത്രയോകാലം കാപ്പിക്കെതിലും
 എത്രകാലം കളിച്ചറിതനിലും
 എത്രയോകാലമുട്ടച്ചരയിലും
 എത്രകാലം കളത്തിൻ്റെ മറരത്താം
 എത്രകാലം കൂളത്തുമയത്തിലും
 എത്രയോകാലം ക്ഷേമിനിരയത്താം
 ഇക്കാലത്തിന്മുഖ്യമെന്ന കഴിച്ചു നാം
 “ഹത്രകാലമിരിക്കമിനിക്കുന്നം
 സത്രമോ നമ്മക്കുത്രമൊന്നില്ലപ്പോ
 അത്രമാത്രമിരിക്കുന്ന നേരത്തു
 കീൽത്തിച്ചുട്ടിന്തില്ല തിരുനാമം”
 തൃണി സാപ്പിടി സാപ്പിടി സാപ്പിടി
 ‘തൃണിക്കുട്ട’ രാധാട്ടനിതു വിലർ
 നല്പകാച്ചയോരേണ്ണയെ തേച്ചുട്ട
 നല്പവോലെ കളിക്കുന്നിതു വിലർ
 വാനിടത്തിൽ പൊടിപ്പരത്തീട്ടവാൻ
 കാറിലേറി പറക്കുന്നിതു വിലർ
 ഉള്ളിലുള്ള വിജയമെന്നരിഞ്ഞതീട്ടവാൻ
 ശുള്ളിലുമായതായും ദയാഗങ്ങും ക്രൂരം

നല്ലോങ്ങളോഗമക്കുലഭിക്കവാൻ

ഉദ്ദോഗ നമകൾ ചുത്രിയേ വേംക്കിന

ബി-ബ്രൂ-ബി-ഭേദ പരീക്ഷ ജയിച്ചുവ

രയ്യാ മാനം പണ്ണയപ്പെട്ടുതുന്ന.

നാലുമണ്ണും സമഗ്രം കടക്കംവാദി

നാട്ടകാര പൊളിക്കിനിതു ചിലർ

മുള്ളി തുറ്റി നിത്രപിച്ചു:നാക്കണ്ണവാൻ

തുറ്റിക്കാണ്ടിക്കും കിക്കിനതൊക്കും. ശ്രേഷ്ഠം ഭാഗ
ങ്ങൾ ഇന്ത സമ്പ്രദായത്തിൽ കാലാനന്ധത്തായി മാറ്റി
കൊള്ളു. റീതി ഒന്നും ലാജലപ്പോ?

ഭോ:—അണപ്പാർ കാലാനന്ധത്തായ മാറ്റങ്ങൾ ഏതു
കാഞ്ഞത്തിലും വരുത്തുന്നതു അവിടേക്കു പത്രമാ
ണ് അല്ല?

ഉ:—അതെ.

ഭോ:—വെള്ളപ്പേരി നന്ദുതിരി അവിടെ ഉണ്ടാ?

ഉ:—ഉണ്ടു.

ഭോ:—ഒന്നുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാമോ?

ഉ:—കയ്യും കാലും മുറിത്തുപോയി കിടക്കയാണോ. വേ
ണുക്കുണ്ടിൽ എഴുത്തു കൊണ്ടുവരണം.

ഭോ:—അതെന്നാണോ! കയ്യും കാലും ലൈനോ?

ഉ:—ഇല്ല, മുന്നുണ്ടായിരുന്നു, പകുശ ഏല്ലാം വീണു
പോയി.

ഭോ:—എങ്ങനെ?

ഉ:—നിങ്ങളുടെ ‘മരജാറി’ കേട്ടുകേട്ടതെന്ന.

ഭോ:—ഒക്കുകാലുകളിൽ നാഡാരാൻ നിറുത്തിനില്ലോ?

ഉ:—ഇനി മറരായ ചെടിയോരി ഉണ്ടാകുന്ന കാലത്തു്.

ചോ:—അവിടെ കൊട്ടിപ്പാടിന്റെവജ്ഞണം?

ഉ:—ഇല്ല.

ചോ:—ഈതെന്തു കൊണ്ടാണോ?

ഉ:—ഈവിടെയാക്കി മുഖ്യമായി പത്രമല്ല.

ചോ:—ഒബാസ് വെൽ അവിടെയുണ്ടാ?

ഉ:—ഉണ്ടു്.

ചോ:—അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ എത്ര നിലയിൽ കുറയുന്നു?

ഉ:—പാപിയായി കുറയുന്നു.

ചോ:—അംഗ്രോഹി സ്ഥാപിക്കുന്ന പാപിന്റെ തീയിപ്പെട്ടവരാണെന്നോ?

ഉ:—എന്നാ അതിനിത്ര സംശയം?

ചോ:—കവികൾക്കു ദിവ്യത്പരം ക്ലീഖനതിനെ ഏറ്റി അവിടുന്നു് എന്തു വിചാരിക്കുന്നോ?

ഉ:—തീരെ അസംബന്ധം ഉണ്ടെന്നു തന്നെ.

ചോ:—എന്തു കൊണ്ടാണോ അങ്ങനെ വിചാരിക്കുന്നതു്?

ഉ:—ഒരാൾക്കു ദിവ്യത്പരം ക്ലീഥ്രായി പിന്ന അയാൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു ധാരാളം യാതൊന്നും തന്നെ ഇല്ലാതാ യോ. ദിവ്യമാർക്കു ചെയ്യുന്നതിൽ എന്താണോ അതു താഴിനപകാശം? സാധാരണമാർക്കു ചെയ്യുന്നതാ ലഭ്യ അത്രത്താണെന്ന വഴിയുണ്ടു്?

ചോ:—അംഗ്രോഹി കവിരാക്ഷസൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വേണ്ടതുനാണോ അവിടെയെന്നുണ്ടോ അവിടുന്നതു അഭിപ്രാ യം അല്ലോ?

ഉ:—അതെ, മനസ്സുക്കി തറവ പറയുന്നതും അനുർ അവയെ ചുന്നിക്കാണിക്കുന്നതും എല്ലാം സാധാരണയെല്ലോ?

ഈ ഘട്ടത്തിൽ സാഹിത്യവിജ്ഞാനത്തെ പററിയുക്കി പ്രഫീസറും ശ്രദ്ധക്കാർ നിന്തി മറ്റൊരു കാഞ്ചിക്കുള്ളേ പറാറി ചോ ദിപ്പാന്മ തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഒന്നാവൻ അദ്ദേഹത്തി കുറ പതിനാറാംവയസ്സിൽ നാട്വിട്ടപോകുണ്ടായി കണ്ടു. ആ സംഭവംകുഴിപ്പിടിച്ചിട്ടു് ഇപ്പോഴേതുക്കു എ താരണാരാവയതു സംവാദംമാണി. ആൽ അന്തരിച്ച പോക്കിരിക്കുമെന്ന വിചാരത്തിനേൽ തങ്കൾ സംവാദത്തുല്യങ്കളിലും ഉന്നടിപ്പൂര്ണമാണെന്നു്. ആ കാരണം വൻ പ്രതിലാക്കരുതുണ്ടാ അതോ മരിച്ചിട്ടില്ലഞ്ഞു എ നീ സൃഷ്ടിമാണി ഒന്നറിഞ്ഞുകൂട്ടയാമെന്ന നിശ്ചയിച്ചു് താൻ ചോദ്യം ആരാച്ചിച്ചു.

ഭവാ:—ഒരവെള്ള വാദ്യം ഇന്തു നാട്വിട്ടപോയ എൻ്നാ അന്നാവൻ കേളി നാശർ അവിടെ ഉണ്ടാ?

ഉ:—ഈവിടെ ഇല്ല.

ഭവാ:—അപ്പോൾ അദ്ദേഹം മരിച്ചിട്ടെല്ലാണോ പറയുന്നതു്?

ഉ:—ഈവിടെ ഇല്ല.

ഭവാ:—എന്നു ഫീനന എവിടെയാണു്?

ഉ:—എന്നു കുറഞ്ഞാണു.

ഭവാ:—ഈവെട്ട്, നമ്മുടെ നബകോടിനാരായണചുട്ടി യാർ അവിടെ ഉണ്ടാ?

ഉ:—ഉണ്ടു്.

ചേരാ:—അന്തേയത്തിന് ഇപ്പോഴും പൊടിവലിയുണ്ടോ?
ഉ:—ഉണ്ട്.

ചേരാ:—എന്തു പൊടിയാണ് അങ്കു മാ വലിക്കുന്നതു്?
ഉ:—സപ്രഭ്രഹ്മാടി.

ചേരാ:—അന്തേയം കത്തിക്കുന്നതോ?

ഉ:—കരംസിനോട്ടുകൾ

തിരുമന്ത്രിലേക്കെ മുത്തുള്ളക്കൾ വെക്കിയെന്ന പറ
ക്കാൽ ചേരാദ്ദേശം തങ്കാലം നിന്റെനാട്ടുയിവനം.
ഇനിയെരംക്കാൽ കണ്ണാകാളിയാമെന്നു പറഞ്ഞു തൊന്തം
പോറാം.

ଏବେଳେର ମରଣ

ଆମ ମିଳୁକୁ ଯୁଦ୍ଧରେତିରେ ବେଙ୍ଗାଲୁବିତ ବେଥୁଂ
ଆମଙ୍କରାଯକେ ବକ ଓ ତେ ସଲ୍ଲର୍ଯ୍ୟାଯିତନୀ. ସବୁ
ଜ୍ୟାଜି, ମଜିରୁଫୁକୁ, ପୋଲ୍‌ପିସ୍ ସ୍ଵପ୍ନବେଳେ ତୁଳାନୀ
ଅତି ନାଟିଲେ ଥିବୁ ଉତ୍ତରାଗମନାକୁ କିରିଯାନ୍ତିର ନା
ଯକୁ, କଣ୍ଠକଳୁଙ୍କ କଷ୍ଟମରି ଥିଲାଯ ନାଟିପ୍ରମାଣୀକଳି
ରାଯକୁ କ୍ଷେଣିତୁତାନ୍ତରିଥୁ ବେଙ୍ଗାଲୁବିତ ନେରତେ
ତନୀ ଏତତି ନେବେବାକିଶି ପରତୁକୁଟିକୁଣ୍ଡଳୁ. ଏବେ
ନୀ କ୍ଷେଣିତୁତିକଣାଯିତନୀଲେଖକିଲୁ ଆଞ୍ଚିତ୍ରିତିତନାକ
କୋଣାକୁ ତାମାର ଆବଶ୍ୟକ କ୍ରୁତତିର ଏତତିତୁନ୍ତରୁ
ହଲବେଳୁଙ୍କ ନାତୁ କାର୍ତ୍ତରକୋଣିତନୀ.

ଏକଦେଶମାନୀଯୋଦ୍ଧକୁଟିଯାହା ହୁଲବେ
ଅତୁ. ଆହୁପ୍ରାରଂ ଆମକ୍ଷମନାହିଁ ନିର୍ମିତନ ଏବେଳେର
କ୍ଷେତ୍ରକିମନ୍ଦିର. ଉତ୍ତରାଗମନାଯିତନ ବିଭବତ୍
ଛିତ ଏବୁ ଏଥିବଳୁ ପିରାକିକାଳୀ ତୁଳାନାତାଯାକ
କ୍ଷେତ୍ରରତିନ ନେବେ ଚରକମେନ ପରତତାକୁ ମତିଯ
ଲୈବୁ. ଏକକୁଟି ପ୍ରମମନାଭାଯିତନାତୁ ହାତ କ୍ରୁତତିର
ବିକ୍ରିକଳୁଣ୍ଟାଳୀ ନିର୍ମିତତିଯିଲୁ. ତାଙ୍କ ବୋରୋଗମାନ ଆତ୍ମରୁ
ତମିଯୋଦ୍ଧକୁଟି ହିତରୁକୁମିତର “ତକ୍ତିରୁଣିଥୁ”ତୁଳାନୀ.
ଏବେଳେରାଜାନ୍ତରିତନିତନିବର୍ତ୍ତନ ଭୋଲ୍ଲ କୋଣେଣିଏ ଏବେଳେର
ବୋରୋ ପିଟି ପେଣ୍ଟିବାରିତନିନ ପୋଣ୍ଡି ଫିଲତିରିକିବ
ନୀ. ତାଙ୍କ ଏଗ୍ରୀକାଳୀ ଭାବମିଲୁ. ଆବ୍ୟବିନ୍ଧୁତଲାଯ ବିଭୁ
ବ୍ୟାମାରୁ ଏବେଳେର ଉତ୍ତରାଗମନାକୁ ଆବ୍ୟବାନପୋତି. ବି
ଲର ଏବେଳେନ ପିଟିବ୍ୟାଗ୍ରୀକାଳୀ ନୋଇବି. ତାଙ୍କ

ഇളകവാനുള്ള വട്ടം കുടിയില്ല. ‘കൊണ്ടുപിടിച്ച്’ ചില ത്രഞ്ഞാണ്ടു്. ഒട്ടവിൽ തൃപ്പിവന്ന ചോറിനോട് മുഖി എതിട്ടുന്നപോലെ കൈകാട്ടെത്തുങ്ങന്നു. അപ്പോൾ വിളവുമാരിൽ ഒരാൾ എന്നോടു്, “എയു്! എന്നാ ഇതിന്റെ അത്മം? നിങ്ങളുടെ ‘കുടുംബ’ ആനക്കഴംഭത നേൻ” എന്ന പറഞ്ഞതുനീനു്, “വിളവും, മനഃപ്രാവം സ്ഥാപ്പേ? നാജു ഇതുംവികാരം സാധിച്ചില്ലോകി ലോ?” എന്ന ശാസ്ത്ര മദ്ധപടി പറഞ്ഞു.

കൈകഴുകുവാനുള്ള വെള്ളം ഇരക്കാലിൽനിന്നു യാരെറിഡാതെ വീണാകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ വെള്ളം അ നേപശിച്ച നേരാ കളിക്കയാണി ചന്നില്ല. കൈകഴുകാ തുള്ള താംക്രോഡും മുഖവാനിരുന്നു. അവിടെ ശാന്തനാഴി കൈ മറ്റായം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വിളവുമാരുംവണ്ടം, എല്ലാവയം ചൊല്ലിപ്പെട്ടതിരിക്കുന്നു. എന്നിക്കു സാക്ഷിയായി തള്ളത്തിൽ വടക്കേശസ്ത്രം ഒപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു വിളക്കമാതൃക ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

“മുഠകാതെ ഉടൻതന്നെ വീടിലേയ്ക്കു മടങ്ങിയാലോ” എന്ന തോന്തി. “അതു പാടില്ല. വന്നസ്ഥിതിക്കു മുഠക്കണ്ണം” എന്നറച്ചു് ഒരു കൊങ്കൻ വെററിലയെടുത്തു നുറ്റേച്ചു് വായിലേയ്ക്കിടവാൻ ഭാറിക്കബോഗയുള്ളൂം ഇരുവിഞ്ഞുകട്ടിപ്പാലെയുള്ളൂം ഒരു കൈ പിന്നിൽ നിന്നു വന്നു് എൻ്റെ വെററിലച്ചുങ്കൾ രാഖിക്കൊണ്ടു ചൊംഛുംതെ. ശാൻ പരിഞ്ഞിച്ചു് തിരിത്തുനോക്കിയപ്പോൾ അപരിചിതനായ ഒരു യുവാവിനെ ഓണം കണ്ണടക്കും. ഇവൻതന്നെ യായിരിക്കുന്നും എൻ്റെ ചുരുൾ അപരിചിതമുള്ളു്” എന്ന തീച്ചുംഖാക്കി ശാൻ അംശാഞ്ചോടു്, “എ

യോ! നിങ്ങൾക്കു മുൻഗണനയുമുള്ളിൽ വേണ്ടിത്തേതാളിം ഈ വിട കിടപ്പുണ്ടല്ലോ. പിന്നെ എന്തിനായിട്ടാണ് ഈതു തട്ടിപ്പറിച്ചുള്ളു?" എന്ന ചോദിച്ചു.

അയാൾ—“എടാ, നിന്റെ ചുരുക്കോ? എവിടെ? അതെടുത്തുന്തു? അളളറിയാതെ കളിച്ചാൽ” —എന്നപറ തെറ്റു ഒരു “അരവാളു” രി, ‘വധാരപ്പേരാഗത്തിൽ അ തിസമത്തനാണെന്ന ഭാവത്തിൽ’ വീഴിക്കൊണ്ടു മുന്നോട്ടു കൂടിച്ചുവാടി.

എന്റെ കാല്യം പരഞ്ഞലാഡി. തൊൻ കലിവന്ന വെളിച്ചപ്പാടിന്റെ മട്ടിൽ വിരച്ചതുടങ്ങി. എന്റെ ദൈഖ്യം സേപ്പറതുപോണ രോമകുപങ്ങളിൽകൂടി പ്രവ യിപ്പാൻ ആരംഭിച്ചു; എന്റെ കണ്ണരണ്ടും ഇരുണ്ടു. ചോരയോടും നിലച്ചപോലെ എനിക്കുതോന്തി. തൊൻ ബോധംകെട്ടു നിലത്തുവീണ.

തണ്ണീടംവന്ന കണ്ണുതുറന്ന നോക്കിയപ്പോൾ തൊൻ കീടശിനന്തു് ഒരു പൊട്ടക്കിണറാറിലാണെന്നു മനസ്സിലായി. എന്റെ ആരികെ നമ്മുടെ പഴയ ചണ്ണാതിയും കൈവിരൽകൊണ്ടു താടിക്കു മട്ടുകൊടുത്തു് ഇരിപ്പുണ്ടു്. അയാളെ കണബ്ലേപ്പാർ എനിക്കു വീണ്ടും രോട്ടിയുടെ ഓടി; തൊൻ പൊട്ടക്കിരുത്തു.

അരപ്പോൾ അയാൾ എത്രയും ശാന്തഭാവത്തിൽ, “നിങ്ങൾ എന്തിനു കരയുന്നു? തൊൻ നിങ്ങളെ ഒന്നം ഉപദേവിച്ചില്ലല്ലോ. എന്നെ അപമാനിച്ചതിനുള്ളിൽക്കുണ്ടു് ശിക്ഷ നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞരിക്കുന്നു,” എന്നു് എന്നാട്ടപറഞ്ഞു.

രഒക്കൽ എന്ന കൊല്ലുന്നതിനു തുംബിച്ചു ഇന്ത മന
ശ്രദ്ധൻറ പദ്ധതിനുവാക്കുകൾ കേടുമാതെ തിൽ എൻറ
മനസ്സു കളിത്ത്. എന്ന വിച്ഛപോശിയന്ന ദൈശ്വം വീ
ണ്ടം വന്നുചേരും.

തൊൻ:—“സപാമി ദയവുചെവാൽ” എന്ന ഇന്ത പൊ
ട്ടക്കിണറിൽനിന്നു കയററിവിടാമോ?” എന്ന
ചോദിച്ചു തിനും അംഗാർ, “നിങ്ങളെ താമസിയാ
തെ ഇവിടെനിന്നു പരഞ്ഞതയ്ക്കാം; എൻ്റെ മേലധി
കാരികൾക്കുടി സ്ഥലത്തെത്തട്ടെടു,” എന്ന മറപട്ടി
പറഞ്ഞു. പിന്നെ കരണ്ണരംഗതയ്ക്കു തുക്കം രണ്ടു
പേരും മഹറനാ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നയിരു
നു. എങ്കിലും മരനാറ്റുപാരം ധാരാളം മണിക്കൂർ
കിണറിൽനിന്നു ഒരു സമയം കയററിവിട്ടി
ബ്ലൂക്കിൽ എന്താണു ചെങ്ങുണ്ടു് എന്നും എന്ന
ഡേപ്പുട്ടണ്ടിയ ഇന്ത ഭോഗിയെ എത്തുവിധിതിൽ
ശിക്ഷിക്കുന്നുമെന്നും മറുമഴു ഗൈജരവമായ സം
ഗതികളുപുറി വിന്തിച്ചു തീർപ്പു കല്പിക്കുകയാ
യിരുന്നു എൻറ മനസ്സിന്നു പണി.

കഷ്ണിത്തുരങ്ങുമ്പിന്നുകളിൽനിന്നുപ്പോൾ രണ്ടു പതിയ
അള്ളികൾക്കുടി പൊട്ടക്കിണറിൽ ആവിൻ്തെ ചിച്ചു. അ
വരക്കണ്ണപ്പോൾ കുട്ടികാരൻ എന്നീറുവന്നിച്ചു്
പദ്ധതിക്കുമടക്കി തുക്കിനിന്നു. “ഓ! നമ്മുടെ കഷ്ണ
പ്രാഥതീനും. മേലധികാരികൾ എത്തിച്ചേല്ലാ.” എന്ന
തൊൻ നിശ്ചയിച്ചു സമാധാനിച്ചു.

അവരിൽ രോദ എൻറ അടക്കാത്തവനും എന്തോ
വിലതൊക്കെ ഒരു നോട്ടുചുറ്റുകത്തിൽ കറിച്ചേട്ടാൽ.

മരറയാൾ എന്ന ചുണ്ടിക്കാണ്ടുകൊണ്ടു, “ഈവ നെയാബാൻ ഈനു പിടിക്കിട്ടിയതു്?” എന്ന നമ്മുടെ പഴയ സ്നേഹിതനോട് ചോദിച്ചു. അതിനും അയാൾ, ‘സപാമ്! നാട്ടഞ്ചുവരം തെണ്ടി; ഒട്ടവിൽ മരിങ്ങോ തുല്യക്കളാവിൽനിന്നും ഈ എലിയെ പിടിക്കിട്ടി,’ എന്ന മറ്റപടിപരഞ്ഞു.

“ഈന്നും പണ്ടത്തെപ്പാലെ,” എന്നാജ്ഞയാ പിച്ചു മേലധികാരിമാർ അന്തർല്ലാനും ചെയ്തു. അവർ പോയമാത്രയിൽ ‘എൻ്റെ കാവൽക്കാരൻ’, ‘എടോ കണ്ണടയ്ക്കു, ഈനി തോൻ പറയുന്നും തുരക്കാറു്,’ എന്ന കാണ്ടിച്ചു. ഇയാളുടെ വാക്കിനു വഴിപ്പേട്ടാൽ ഒരു സമയം എന്ന കിണററിൽനിന്നു കയററിവിട്ടാലോ എന്നുള്ള ആശങ്കകാണ്ടും, “ഭീഷത്പാ കലയമ്മ്”മായി തോന്നിയതിനാലും തോൻ കണ്ണു മുടക്കെ അടച്ചു. കുറേ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പാൾ, “കണ്ണുതുരക്കു്” എന്നു് ആരോ ഉച്ചത്തിൽ പരഞ്ഞതന്നെസർച്ചു് തോൻ കണ്ണമിഴിച്ചു നോക്കി.

അപ്പോൾ തോൻ അതാ! പാഴായികിടക്കുന്ന ഒരിട തെത്തതിയിരിക്കുന്നു. ആ പ്രഥമശാ ഏററവും വിജന്മായ കനാബാം. അവിടവിടെ ഇടിത്തുപൊളിഞ്ഞ കെട്ടിട ഔള്ളം കോട്ടമതിലുകളും പ്ലാചിട്ടിച്ചു ബെട്ടുവഴികളും ദരിം കാണുന്നാണു്. ഒരു ചെറുനും പലശാവകളും പിരിത്തു് ആ നാടപ്പാം നന്നയ്ക്കുന്നു. അവയുടെ തീരങ്ങു കുത്ത സമുദ്രമായിവള്ളുകുന്ന വെട്ടികൾ കാറ്റക്കാണ്ടു് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും അട്ടനും. സവർത്തു മരണംപോലെ യുള്ള നില്ലുണ്ടു വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആക്കപ്പാടെ തേട്ടു് ഇംപ്രമമമായി വെള്ളുന്ന രോംക്കു് ദയത്തി

നോ ശങ്കദേഹാ വഴിയിണ്ടുകന്നതിൽ അത്ര തബഡാനമില്ല. ഞാൻ കുറച്ച് നേരെ ചിന്താമനഗനാഡിനിനു. പിന്നെ അങ്ങവിയിലെ വെള്ളം കട്ടിച്ചും മുഖത്താഴിച്ചും ‘ക്ഷീണി’ എന്ന് തീർത്തശേഷം അട്ടത്രാഡാഡിങ്ങനു ഒരു പാരക്കണി മേൽ കയറി ഇരിപ്പാണി.

രഹികൾ ഞാൻ ആ കാലത്തേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ അത്രായുമ്പും ജനകമായ ഒരു കാഴ്ച അവിടെ കണ്ടു. തന്റെ രിതഗതിയോടുകൂടി പാശനു ഒരു പക്ഷിയുടെ ചുറ്റുകയറി ഓരാറു എൻ്റെ സമീപത്തേക്കു വരുന്നു. “ഈ താരായിരിക്കാം? സാക്ഷാൽ ശ്രീകൃഷ്ണസപാമിതനെന്ന ഒന്നായും നാഡി വരുന്നതായിരിക്കുമോ?” എന്നിങ്ങനെ വിചാരിച്ചു് ഞാൻ എഴുന്നേറും കൈകുറപ്പിനിനു. അതാണ് പക്ഷി അട്ടത്രാഡാഡി. വട്ടംചുററി ഇരങ്കുന്നു. ഇതാണ് എൻ്റെ സമീപത്തുനെന്ന് വന്നിരിക്കുന്നു.

അപ്പോഴെല്ല ചായം വെളിച്ചുതായതു്? പക്ഷി ഗരുഡന്റു; ഒരു കഴുകനാണു്. ചുറ്റത്തിനുനിൽനെ മുത്തി ശ്രീകൃഷ്ണസപാമിഷ്ടമല്ല.

അയാറാണ് കഴുപ്പുറത്രനിനു ചാടിയിൽ എൻ്റെ കൂപ്പുകൈക്കു് വിലങ്കുവെച്ചു. ഞാൻ കക്കാത്ത കളിക്കുന്ന മാറി. അയാറാണ് എന്നോടു്, “അതിനെന്ന് ചുറ്റത്തുകയറിക്കിയുണ്ടു്” എന്ന അത്മാതിൽ ഓരാറ്റും കാണിച്ചുതുന്നസരിച്ചു് ഞാൻ കഴുകനെന്ന് ചുറ്റത്തു ഒരു സ്ഥാനം പിടിച്ചു. അഞ്ചുള്ളം എൻ്റെ പിന്നിലാഡിച്ചു് രഹിതത്തിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

ഞങ്ങൾ രജാപേരും ഇരുന്നവന്നിൽത്തെപ്പോൾ മുഖംവയ്ക്കുന്ന വട്ടംചുററി മേഘാട്ടിയത്വാനുള്ള ഭാവമാണ്.

യി. കുട്ടിപ്പെക്കൾ എൻ്റെ ജീവനം ഉടനെ പോകു മെന്നു് എനിക്കുതോന്തി. തൊൻ അതുചൂഞ്ഞതിൽ എന്ന ലറി. പിന്നിൽ ഇങ്ങനിങ്ങനവാൻ എവിടെനിന്നോ ഒരു പുതിയ വട്ടി സ്ഥാപിച്ചുവബ്ദിയെന്നതു് എൻ്റെ ഏ റത്തു നല്ലവള്ളും മയ കി. അടി കഴിത്തെത്തിൽ പാനെ എൻ്റെ ശ്രദ്ധമേ ഉണ്ടാണുണ്ട്. പേടിയും കുട്ടിക്കായം നാ ടവിട്ടുനേന്നപോശി.

കഴുകൻ അതിവേഗത്തിൽ പറന്നതുടങ്ങി. എതാ സൗം അരമൺകുറു കഴിത്തെപ്പാറാ കുറച്ചുകലെയായി വിശിഷ്ടതരമായ ഒരു വസ്തി കണ്ടതുടങ്ങി. ഒരു കുന്നിൻപുറത്തായിരുന്നു ഒരു രഘുഹമ്മും പണ്ണിച്ചെങ്കിൽ നീതു്. ഉയൻ സ്ഥലത്തു ചുരുപ്പണിയുന്നവർ മറരിൽ വരെക്കാറു ഉയൻനിച്ചിലിരിപ്പാൻ ഇരട്ടി ആഹുമാരി തുംഭവരായിരിക്കണമല്ലോ. തൈദരം കന്നിൻ്റെ മുകളിൽ എത്തി. കഴുകൻ വട്ടംചുററി ഇരങ്ങി ശിരങ്ങി ബക്കളും വിൻ്റെ വിശലാലമായ മറരിൽ ചെന്നിരിപ്പായി. ചിറ കടിപ്പുണ്ണം കൊണ്ടു ചെകിട്ടത്തുഃപാശിയെന്ന തൊൻ എത്തിയും സംഭവിച്ചതോടുകൂടി അതിന്റെ പുരത്തുനിന്ന് വാടിയിരങ്ങി. മരറയാൾ ‘കഴുവേറി’ മരറായ ഭാഗത്തെക്കുറം പോയി.

ഉമരത്തു് ആരെങ്കും കാണുന്നില്ല. ‘പേരിച്ചുമി ലീഡാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തു് തൊൻ വന്നപെട്ടവല്ലോ, ഇന്ത്യ രാ! സഭ്യക്കു വലിഞ്ഞുകയറിയതുമതകു ഇതുവരെ എനിക്കു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാം ‘വിശേഷം’ തന്നെ. ഇനി ചെന്തല്ലാമാണാക്കാവാ വരാൻബോക്കന്നതു്? “എന്നിങ്ങനെയും ചീനകൾ കൊണ്ടു നേരം വളരെ കഴിച്ചു.

ଏହିଟିଙ୍କିଥିରୁ କରନ୍ତିକିମ୍ବା ଉନ୍ମରିତୁ ବନ୍ଦ କଣିଲ୍ଲି. ଓଡ଼ି ବିଷ ନିରାଶରେହୁଥିବା ଗଣ କୁକଣିବାଛିଥି. ଏବେଳିର ରହୁ କେତୁମାତ୍ର ଶିଖ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଚାରଙ୍କ ଗତିଶୈବାରୀ. ରହାର ଏବେଳିର ବିଲଙ୍ଗରୁ ଉଠାରିବେଳିରୁ ଏବେଳାକୁ, “ନିଷେଷିତ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ଅର୍ଥରୁ ହିନ୍ଦିଯାନାକା ରହିବିଯାଉଛିଲୁ ମାରିବିରାରାଂ, ଏହିତାହାଲୁ ଆରମ୍ଭର ରତିଶୀଳର ଅନ୍ଧକାଳେତରଟିକେ” ଏହିମା ପରିଚାର. ହୁଣ୍ଡାର ପରିଯକ କାହାରେହିବାକୁ ବେଳାଳି ତୋଳ, “ଅରାଣ୍ଡି ନିଷେଷିତ ଆରମ୍ଭ ମାତ୍ର? ” ଏହିମା ଆରାହେଲାକୁ ଚୋପିଥିଲା. ଅରତିଶୀଳ ଆରାହ, “ଏବେଳିର ରକ୍ଷିତାବୁଂ ବହାଲୁରୁମାତ୍ର ଜୀମୁନ୍ଦରକୁ ବର୍ତ୍ତିତାବୁଂ ଏବେଳିର ଆରମ୍ଭରୁ” ଏହିମା ମଧ୍ୟପରିଚାର.

“ହୁଣ୍ଡାର କେକାସଙ୍ଗର ଅନ୍ଧକାଳେ ଏବେଳା କିମ୍ବା ଶାକପୋକମଲ୍ଲୋ! ଆରମ୍ଭରୁ ନିଯୁତମାତ୍ର ଏବେଳା ମର ଶାତରିଙ୍ଗ ପାରମାକ୍ଷିତି. ଏହିତାହାଲୁ ବରଗାତାହେ ଅନନ୍ଦବିଶ୍ଵାସକରାନ୍ତି” ଏହିମା ନିଯୁତିଥିଲା ତୋଳ ସାମା ଯାଗିଥିଲା.

ଏବେଳା ମୁଖିରୁ ନିଯୁତିକୋଣଟିକୁ ଆବର୍ହ ଅରୁ ଭେଦ ରତିଶୀଳର ଅନ୍ଧରେହାରବେତତତି, ତୋଳ ବିରାମିତ୍ରକଣେ; ପିଣ୍ଡୋକଳମାରି ଝାଟିଯାଲୋ ଏବେଳାକୁ ପାରିଥିଲା ପିଟି ଥିଲା; ରହିଲାପରିଯକ; ରହିଲା ଏବେଳିର ପିକାଫିତିରୁ ପିଟି ଥିଲା ହୃଦୟପତ୍ର କରିରାହୁକତିରୁତ୍ତ ରହି ତନ୍ତ୍ରିତ୍ତ! ତୋଳ ଚକାବୀଶୀଳରୁ ସିଂହାସନରିତି ହୁଣ୍ଡାକିଙ୍ଗ ରହି ଯୁଗମୁତ୍ତିଶୀଳର ମୁଖିରୁ.

ଚାଲି ପଲ୍ଲୀଛିଥି ବାଲାକ୍ଷତପ୍ଲୀ ଏବେଳାର ଗେହା ଯା ତିଥିବାକି. ତୋଳ ଥିଲି ବଲାକ୍ଷତପ୍ଲୀରୁ; ଅନ୍ଧିନ୍ଦ୍ରିୟ

തുരജപിക്കുന്ന; വടക്കനാട്ടെനു സൃഷ്ടിക്കുന്ന. എന്തു ഹലം? പുലിപാഞ്ചത്തുക്കുന്ന. ഒട്ടവിൽ തൊട്ടുതൊട്ടില്ല എന്നമട്ടിലായപ്പോൾ ഞാൻ രേഖമാറിയുടെ മുകളിൽ മാട്ടിക്കയറാൻ ഭാവിച്ചു. അലമാറി മറിഞ്ഞു. ഞാൻ പുലിയുടെ മുഖത്തു വിശ്വാസം ഗവർ “വം—വം” എന്ന രണ്ടു വായ്ക്ക് എന്ന—

ഈ ക്ഷേമനീയാണ് എന്നേറെ മരണം. പരലോകത്തു ചെന്നിട്ട് ഞാൻ കഴിഞ്ഞപോയ സംഗതികളെപ്പറ്റി നോക്കുവിച്ചുനോക്കി. അപ്പോൾ ചിലതെല്ലാം എന്നിക്കോമ്മുക്കുന്ന. മരിക്കോണതിന്നേറെ ബകളാവു്, ബിലാ തതിയിലെ ഒരു സുപ്രസിദ്ധമായ മോട്ടൽ; അപരിചിതനായ യഥാവു്, ഒരു ജമ്മൻ ഉദ്ദോഗസമൻ; അസില തയാറി എന്നിങ്ങു തോന്തിയതു് മോഹനാസ്യം! പൊട്ട കുണ്ഠു്, ‘സബ്രൂ’ചെരിയിനു് ലെ ഒരു ശ്രീഞ്ചത റിസർ ഫോയർ’, വിജന്നാചിക്കണ്ണ ആ സ്ഥലം ബത്തജിയം; കഴുകൻ എറോഫൂചിന്. ഈതും ഓമ്മയിൽ വന്ന പ്രോഫൈലം ആരും എന്ന കലക്കിവിളിച്ചു. കണ്ണു തുറന്നേന്നാക്കിയപ്പോൾ പരലോകത്തിനിക്കുന്ന എന്ന കണ്ണത്തു കിടക്കാതെലാണ്. എന്നിക്കുണ്ടായ അത്രതം!

എൻ്റെ ചരിത്രനിമ്മാണം

ഞാൻ ബിലാത്തിയിൽനിന്നു മടങ്ങിയെത്തി എത്താ
ഞ്ഞ് ദരാഴ്യേ കഫിംഗതിട്ടശായിത്തന്നുള്ളു. അപ്പോൾ
കൊം എന്നു ഉത്തരഭാരതത്തിലെ ഒരു പരിഷ്വീതരാജ്യ
മായ ‘വിത്തുവബശ്യ’ത്തിലെ ചരിത്രാനേപ്പണവക
പ്രിൻ്റെ അല്ലെങ്കായി നിയമിച്ചു. ഞാൻ അതു വി
ശാരിച്ചിരുത്തുന്നില്ല. എത്തെങ്കിലും സൗലുസിലന്മാരായ ച
രിത്രാനേപ്പണികളുടെ കീഴിൽ ജോലി പരിചയിപ്പാനു
ഇഴ്ച അവസരം ലഭിക്കുമെന്നായിരുന്നു ഈയുള്ളിടവെന്ന്
വിശദം. ‘ആട്ടേ, തന്നത്താനെന്നു പരീക്ഷിച്ചു നേര
ക്കിക്കൂളിയാം’ എന്ന നിശ്ചയിച്ചു് ഉത്തരവുകിട്ടിയ ദിവ
സം തന്നെ നാട്ടിയുന്നിനു പുരപ്പുട്ട് പത്രം ചിവസത്തി
നംഖുളിൽ പണ്ടായിൽ പ്രവേശിച്ചു. എൻ്റെ മുൻ്നാമി
ആ നാട്ടുകാരുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായിരുന്നവെന്നു ഞാൻ
എറാത്താമന്നിയാതെ ധരിച്ചു. മഹാരാജാവിന്നേറയും
നാട്ടുകാരുടെയേറും മനോഹരികളും നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന
ഒഴിയചരിത്രകലങ്ങളും ഞാൻ ആശാന്തിയും ഗ്രഹി
ചു. പ്രധാനപ്പെട്ട നഗരങ്ങളും ഘണ്ടുക്കൾക്കും ചെ
ന്ന കണ്ണു. ആകുപ്പാടു ഒരു മാസകാലംകൊണ്ട് നാട്ടുള്ളു
വന്നും ഒന്ന് ‘സിംഹാവലോകനം’ചെയ്തു. പിന്നെ ഒട്ടം
അമാന്തമുണ്ടായില്ല. ചരിത്രനിമ്മാണവും ആരംഭിച്ചു.

എൻ്റെ ആദ്യത്തെ പരിത്രാമം മഹാരാജാവുതായ
മനസ്സിലെ ഒരു വംശാവലി നിമ്മിക്കുന്നതിനായിരുന്നു.

‘କାତତିବିଶ୍ଵାଜୁନ୍ଦି’ଙେର ପ୍ରତିମାରାଯି ‘ଆବଳୀଯଙ୍କ ବ’ଗଣନାଂ ‘ଶବ୍ଦଶବ୍ଦରେବ’ଗଣନାଂ ପେରାଯ ରାଜ୍ଞି ରାଜକ ମାରମାତ୍ରଣାତ୍ମିକିଙ୍କାଂ. ଆବରିତ୍ତ ‘ଆବଳୀଯଙ୍କ ବ’ରୁଁ ପ୍ରତିଯାଏ ‘କେତୁସଲ୍ପାକେବ’ଯେଗଣାତ ରାଜକମାରି ଯୁଂ ଆ ରାଜକମାରିକେ ପାତ୍ର ପ୍ରତିମାତ୍ରଙ୍କ ଆବରିତ୍ତ ଏହି ରାଜ୍ଞିଙ୍କ ନୃତ୍ୟରୁକ୍ତିକାରୀ ‘ବିଶ୍ଵାଜିତିତ୍ତି’ଙେର ରକ୍ତାଚ୍ଛବି ‘ଶ୍ଵେତ ପ୍ରାଣୀ’ରୁକ୍ତିକାରୀ ରତ୍ନ ଶ୍ଵେତ ପ୍ରାଣୀ’ଯେବ ମକଳା ଯି ‘ଶେଷ୍ଠାପ୍ରାଣୀ’ ଏହିଗଣାତ ରାଜକମାରିଙ୍କ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାକିଙ୍କାଂ. ଆମ୍ବଦ୍ରିଷ୍ଟିମାତ୍ରଙ୍କ ଏହିର ପ୍ରତିମାରିତ ରକ୍ତବିଲତେତିବ୍ରତାକୁ ‘ପରମକମାରି’ଯେବ ମୁତ୍ତପତ୍ରପ୍ରତିକାରୀ ‘ପଲ୍ଲବରାଜ’ଙେର ତୁ ତୀରିଥିଲାଗନାଯ ‘ଶେକଟଳ’, ମଧ୍ୟରାଜ୍ଞାବିନେହିର ମତ୍ତୁନ୍ତରମ୍ଭେ ଏହିର ପ୍ରତିମାମହାକାଣିକିଙ୍କାରେବନାଂ, ତ ମୁଲାଂ ମହାରାଜାକୁତ୍ତିକିମନ୍ଦ୍ରକେକାଣଙ୍କୁ ପୁରାଣାପ୍ରମାଣ ଲୁଗାଯ ‘କାତତିବିଶ୍ଵାଜୁନ୍ଦି’ଙେର ଅର୍ଥତତ୍ତ୍ଵରେମମାଣେ ନାଂ ସାଧୁକର୍ତ୍ତିକଂ ସମାପ୍ତିତ୍ରୁକେକାଣାଯିକିଙ୍କାଂ ବଂଶାବ୍ଦ ଲାଗି ରେବାପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଷୟରେତିତ୍ତିର ଏହିଙ୍କ ପୋକଳ୍ପନା’. ମହାରାଜାକୁ ‘ତରକାର ଯମାତମ୍ ବଂଶପରବରଯରିଙ୍କର ତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟିକଂ ସମ୍ମର୍ମିତାକୁ ଏହିଙ୍କ ଅନୁଭାବ ପାଇନାକି.

ମହାରାଜାକୁ:—ଆମ୍ବଦ୍ରିଷ୍ଟି ଦେଖାଂ ‘କାତତିବିଶ୍ଵାଜୁନ୍ଦି’ କିମ୍ବା ବଂଶକାରିଙ୍କାରେନା?

ତଥାଙ୍କ:—ସପାନିଙ୍କ! ପୁରାଣାପ୍ରମାଣିଲାଗନାଯ ‘କାତତିବିଶ୍ଵାଜୁନ୍ଦି’କିମ୍ବା ଆବିଦ୍ଧତତ ବଂଶମ୍ଭାପକଳା.

ଅଧିକା:—ମୁହଁ ଯିବରଂ ଏହିବିକାର ମନ୍ଦ୍ରକୁଳାଯି? ମୁହଁଙ୍କ ଥିଲୁକୁ ମୁହଁଙ୍କରେତାଙ୍କ କବଣିତରାଣତାକୁ ଏହିମୁହଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା?

തൊൻ:—അടിയൻ മാറുമേ ഇതിന യത്തിച്ചിട്ടിള്ളെ. അ തുകാണ്ട് അടിയൻ അതു സാധിച്ച.

മഹാ:—ഈ തിന്തീ സാമഗ്രികൾ എന്തെല്ലാമാണ്?

തൊൻ:—സാമഗ്രികൾ മാക്സോഡ്യൂപ്പരാണം, റായ ഡുപ്പരാണം, മദ്ദുപ്പരാണം, കാത്തവീഞ്ഞാർജ്ജ നവിജയം, പാതാളരാമായാണം, Periplus of the Erythrean Sea, Epigraphia Indica, Biographia Literaria, Lefmann's Geschic des alten Indiens, Lassen's Indische Altershumskunde, Encyclopaedia Britannica, Zeitschrift der Dentschen, Morgenlandishen Gellschaft, The Voyage of Francois Pryrad of Laval to the East, Copper plate inscriptions de Vittal Khund തുടങ്ങിയവ യാണ്.

മഹാ:—അവധി! ആരം മിച്ചകൾതന്നെ. ഈ ഗുഹകൾ ഹോക്കേ ഓമ്പിക്കേന്നെല്ലോ. കുളം! ഇക്കാല മൊക്കേ നേരം കാത്തവീഞ്ഞാർജ്ജന്നൾ വംശക്കാര നാബന്നു ധരിക്കാതെ ജീവാച്ചിക്കുന്നേല്ലോ! ഇന്ന മുതൽ നമ്മുടെ വംശാവലി പഴയിക്കുടങ്കളിൽ പറിപ്പിച്ച തുടങ്ങെട്ട്. കല്ലുമാരെ വരുത്തി ആയ തിപ്പോൾതന്നെ കോട്ടമതിലിരേമലും കുഷഗ്രഭിത്തി കൂളിലും കൊരതിച്ചുക്കാം. [മഹാരാജാവു് ‘ഹന തീണ്ടാനു കാത്തവീഞ്ഞാൻ വംശമല്ലയോ’ എന്ന ഭാവംതോൽ ഇങ്ങനൊളിപ്പേയ്ക്കും മാറി മാറി നോ കിക്കോണ്ട പത്തടി മുന്നാട്ടുനടന്നു് വിശ്വിം ആ സന്നാധനാക്കന്നു്] കേട്ടോ ചരിത്രാനേപശ്ചി! തന്ന

ക്ലിനികളുൽക്കരം നോം ആയിരംതുപാ റൈറ്റിം തങ്ങ്
വാൻ നിഡിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. [കോവിലക്പുറമ്പിൽ
നിന്തുക്കുന്ന പേരാൽ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട്] താൻ അതാ ആ നിന്തുക്കുന്ന പേരാലിന്റെ ഒരു
ചരിത്രം നിമ്മിക്കാമോ?

ഞാൻ:—തിരുമനസ്സുഖക്കിൽ അടിഞ്ഞ് അതും വെ
ണ്ണാം.

മഹാ:—എന്നാൽ അവത്തുതിക്കൊണ്ടിവന്നിട്ട് ശ്രദ്ധംകൂ
ദ്ധുക്കൾ വിനിക്കാം.

ഞാൻ ദഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ താൻരതാ
ഴതു പോന്നു. ഉടൻതന്നെ ‘ഫോട്ടോഗ്രാഫർ’ വരുത്തി
ആ വടവു ക്ഷേത്രിന്റെ ഒരു ശ്രാവയൈട്ടപ്പിച്ച് അതും അ
ചീഞ്ഞ പെട്ടതാനും എപ്പുംകൂടു ചെങ്കു. സന്ധുശാ
സ്രൂജതെനവരുത്തി വുക്കും പരിശോധിപ്പിച്ചതിൽ ആ
മരം എണ്ണു രക്കാലുതെത പഴക്കുംകൂടുതാണെന്നറിഞ്ഞു.
നമ്മുടെ വകയായി ഒരു ഇരുന്നുരക്കാലുംകൂടി ശ്രീകൃഷ്ണ
നും അയാഞ്ഞാട് വളരെ പ്രഭാസപ്പെട്ട സമ്മതംവാങ്ങി.
താൻതന്നെ ഇരുന്നുരക്കും കുട്ടിച്ചെന്ത്. ആ നമ്മിതിക്കു
എൻ്റെ ഇരുന്നുരക്കുടിച്ചാണ്ടാൽ നാനുരു സംഖ്യസരം
എൻപ്പോക്കുമെന്നും അങ്ങിനെ പറയുന്നതു സാധിപ്പമാ
ബന്നും മറ്റൊരിതനും ശാസ്രൂജതെന്നു വാദം. പക്ഷേ
ചരിത്രനിംഖാണാറിൽ നാനുരുക്കാലും നാലുവയ്ക്കുമെന്നു
പോലെ മാത്രം കാണക്കാക്കിയാൽ മതിചെന്നും നാലുവാ
ക്കുകൊണ്ട് നാനുരു സംഖ്യസരത്തെ ചരിത്രം എഴുതിത്ത
ളിക്കാമെന്നും ശറിച്ചപ്പുംപേ ശാസ്രൂജതെന്നു എൻ്റെ അ
പേക്ഷണെ സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ. അയാൾ വഴിപ്പെട്ടപ്പോൾ
എനിക്കു സമാധാനമായി. ‘ഈ ചീരംകൊലുതെത പഴ

കം കിട്ടിയില്ലോ? ശ്രദ്ധമള്ളിതു നാൻ പാകപ്പെട്ടതാണി
കൊള്ളിംഗനം കണ്ട്. എതാണ്ട് നാലാഴ്ച കൊണ്ട് ‘അം
രമന്മിലെ വടവുക്കൾ’ അമുഖം ‘ആയിരം ചെന്ന പേ
രാലു’ എന്ന അഭിധാനത്തിൽ ‘റോയൽ’ വലിപ്പത്തിൽ
ഇത്തന്നുഡബ്ബരഥിള്ളേ ഒരു ചുസ്തിക്കമെഴുതിത്തയ്യാരാക്കി. വ
ടവുക്കൾ’ത്തിന്റെ ചൊയ്യപട്ടണിനു ചുറുമെ മഹാരാജാ
വു തിരുമനസ്സിലേയും രാജധാനി ഇടുക്കും പട്ടണങ്ങളും അ
തിൽ ചേത്തിരിക്കും. ആമുഖം, ഏതില്ലും, അരമന
വള്ളപ്പിൽ വടവുക്കൾ നുമാനം, ആഗമം, അഭി
ഡിലി, പ്രായം, ചരിത്രപതിജ്ഞ, ഭാവി, ഉപസം
ഹാരം—ഇങ്ങനെ പല ഭാഗങ്ങളാശിട്ടാണിക്കും ഗുഹ
രവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു.

‘ആമുഖം’ത്തിൽ എൻ്റെ നിയമനം, മഹാരാജാവി
ന്റെ ഒരുഭാംഗം, തിരുമനസ്സിലെ അനേപഷണബുലി,
ചരിത്രപാരായണത്തിലും അവിട്ടതെ പ്രതിപത്തി
എന്നിവയെപാറി സബിസ്തുരം ഉപന്രസിച്ചിരുന്നു.
‘ഐതില്ലും’ എന്ന വിഭാഗത്തിൽ ആ നാട്ടിൽ മറ്റു
പല പഴയവുക്കങ്ങളും പരാത്യും വരുത്തുവരുന്ന മുതൽപ്പീ
ക്കമകൾ ഈ പേരാലിനെപറിയാണെന്നു സമർപ്പി
ച്ചു. മുന്നാംവണ്ണികയിൽ അജ്ഞാക്ഷകളിൽ നിരുത്തി
കോണിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെക്കരിച്ചും കോവിലകപ്പറ
ബിൽ നിരുത്തികോണിൽ സ്ഥിതിചെരയ്ക്കിരുന്ന നഞ്ചാട
കയാവസ്ഥവിന്റെ സ്ഥാനവെശിപ്പുതെ അധികരി
ച്ചും ഒട്ടേറെ പരാത്യുവെച്ചു. ‘ആഗമം’ത്തിൽ പ്രസ്തുത
വുക്കൾ ഉയ്പുത്തിക്കു കാരണമായ ബീജം എത്ര
പ്രകാരത്തിൽ ‘മുക്കമുഹമം’ സപ്രത്യേകിനും കോ
ത്തിപ്പറന്നവും അതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊക്കിൽ

ନିମ୍ନ ଏକାଗ୍ରତା ଭ୍ରମିତୀରେ ପତିଷ୍ଠିତ ବେଗଂ ହୁଅନ୍ତରେ
ଏତୁବିଦ୍ୟତିର ଅନ୍ତରୁ ବନ୍ଧିପ୍ରିତ୍ୟୁ ଅନ୍ତରୁ ବନ୍ଧିପ୍ରିତ୍ୟୁ
ବେଗଂ ପରାତିରଙ୍ଗଂ. ‘ଅନ୍ତିରୁଲ୍ଲବି’ ଏଣ ଅନ୍ତରୁର
ତତୀୟ ନନ୍ଦାର ପେରାତ ତତ୍ୱ ଏତୁପ୍ରକାରଂ ଅନ୍ତରିରଂ
ତୀର୍ଥମୁଖସଂବନ୍ଧରାଜାଭିଲେ ବନ୍ଧୁତ୍ଵକୋଣ୍ଟ ହୁନାରେ
ଆବାସ ପ୍ରାପିତ୍ୱିରିକଷଣବେଗଂ, ହୃଦକାଳରେତାରି
କରି ଅନ୍ତରିନ୍ଦର କର ଶାବ ଏକାଗ୍ରତା ପେର୍ସର୍ବାଁଯି
ଲେଖ୍ୟ କୋଣ୍ଟପୋକପ୍ରଫ୍ରବେଗଂ ବନ୍ଧିତ୍ୱିରଙ୍ଗଂ. ‘ପ୍ରା
ତାର’ ଏଣ ବାଂଶରାତିର ମନ୍ଦ୍ୟରୁତ୍ୟେ ତତ୍ୱକ୍ଷତ୍ତରେ
ଯୁଂ ଜୀବକାଳରାଜାର ବେରଳ୍ଲବ୍ରା ତାରତମ୍ଭରୁପ୍ରଫ୍ରତି
ନନ୍ଦାର ପେରାତ ହୃଦାତ୍ୱରିତ ପ୍ରତିତିନିଯମରାଜୀ
ରେଖାଂ ଅନ୍ତରିଲାଲିତ୍ୱିରିକଷଣବେଗଂ ଉଦ୍‌ଭୂବାନୀକରି
ପ୍ରିଟିକ୍ଟଣ୍ଟ. ‘ଚରିତ୍ରପ୍ରତିଷ୍ଠ’ର ନନ୍ଦାର ବନ୍ଧୁତ୍ଵଙ୍କୁ
ଏତୁ ମହାଯଲାଜର କଣିକିଟିଗଭଗଂ, ଏତୁ ମହା
ନାର ଅନ୍ତରିନ୍ଦର ଛବତ୍ତିଲିରଙ୍ଗ ବିଶ୍ଵମିତ୍ୱିକ୍ରମଭଗଂ,
ଲୋକପ୍ରାଣିଲାଜରାଯ ମରଇ ରୁକ୍ଷଜାତୀୟ ଏତୁ
କଣ୍ଟ ଅନ୍ତରୁଯାନମଲ୍ଲାତତ କର ନମାନ ଅନ୍ତରମିକଷଣ
କେନ୍ଦ୍ରଙ୍ଗଂ ବଣ୍ୟିତ୍ୱପରାତିରଙ୍ଗ. ‘ଆବି’ ଏଣ ଅ
ନ୍ତରୁର ତତୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥକାରଙ୍ଗ ତତ୍ୱଶୀଳିକଣ ହୁଏ ରୁକ୍ଷ
ତତୀୟର ହୁଲ ବ୍ୟବମଧ୍ୟ କାଳରାଜୀର ଦେବାନ ବ
ପରତାତିରଙ୍ଗ’ରିମିପକରିକଷମଙ୍ଗ ନିର୍ମାଜନାୟି ବି
ଶପସିକଷାନଗଭଗଂ ଜ୍ଞାନତିର୍ଥାନ୍ତରୁକୋଣ୍ଟାନ୍ତିରଙ୍ଗ
ମାଧ୍ୟମରୁତାୟି କାଣନାବେଗଂ ତକିପିଟିକ୍ରମ୍ଭଣ୍ଟ. ‘ତ
ପରମାନାମ’ରିମିପକରିକଷମଙ୍ଗ ତିତମନ୍ତ୍ରିଲୋକ ନ
କିପ୍ରକାପିତ୍ୱିତ୍ୱଂ ମେଲିଲଂ ହୁତରଂ ଗ୍ରନ୍ଥରାଜୀର
ଶିଷ୍ଟକଷଣତିରଙ୍ଗ ଜନଜାତୀୟ ପ୍ରେରିତ୍ୱିକଷମାନ ଅନ୍ତର
ତମ୍ଭାତ୍ୱଂ ମହାରାଜାବିନ ବନ୍ଧୁତ୍ଵକ୍ଷତରେପ୍ରାଲେତକଣ

ബിർമ്മായുസ്സു നൽകുന്നതിലും ‘പ്രൂഹയപര്യാധിജല’ തതിൽ ‘വടപത്രഗമനം’ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്ന ദേവാനോട് എദ്ദുംഗമമായി പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടും വടപുക്കൾ ചരിതം അവസാനിപ്പിച്ചു. പുസ്തകാവസാനത്തിൽ എതനിമ്മാണാത്മം ഞാൻ വായിച്ചുനേക്കിയ ഗമം അള്ളടക്ക ഒരു എക്കാവിച്ചു പട്ടികയും ചെത്തിരുന്നു. സമപ്പണം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കുതെന്നയാണുണ്ടായതു്.

ചുപ്പുകും മുഴുവനും ഞാൻ മഹാരാജാവിനെ വായിച്ചുകൊരിപ്പിച്ചു. എല്ലാം തീന് ഫോറ്റുഡും മധാ:—“നി മിട്ടമിട്ടക്കാൻ. നോം നിന്നു രണ്ടും കൈക്കും വീരഗ്രൂംവലു നൽകാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു നേരുളിച്ചെയ്തു.

ഞാൻ:—‘എല്ലാം തിരുമനസ്സുപോലെ’ എന്ന മരപടി പറഞ്ഞു.

മഹാരാജാവു തുഴുന്നായി എൻ്റെ രണ്ടു കരുണയും വീരഗ്രൂംവലയണിയിച്ചു. എൻ്റെ പേര് പൊങ്ങലി. അനാജൻറെ വത്തമാനക്കെലംസ്സു് എന്നെന്ന വാഴു് തിനി. ജോഡ്യൻറെ പത്രം എന്നെന്ന സ്ത്രീയിച്ചു. അമ്മാഖൻറെ മാസികയിൽ എൻ്റെ ചരാചരാപടം പ്രസിദ്ധംവെയ്തു. ആ സംഗമംഡിയപദ്ധതി എൻ്റെ പാടവത്തെ കിട്ടിച്ചുള്ള പ്രഭാഷണക്കുളാൽ ശമ്പൂയമാനക്കുളായിത്തീന്റും. ഞാൻ ഉയന്റും. എന്നിക്കും സായുജ്ജുപദവിക്കും തമ്മിൽ രണ്ടു വിരൽ അകലംമാത്രമായി. ഞാൻ ധനാദ്ധൂന്നായി. ഇനി എതായാലും മിണ്ണാതിരുന്നാൽ പററിക്കുന്ന ഞാനം തീച്ചുംഡാക്കി. ‘ശമ്പൂക്കുന്നവൻ ജയിക്കും; മിണ്ണാപ്രാണികൾ അഞ്ചുനേതെന്നും’, അതുകൊണ്ടു വേരെയും ചിലതു

നിമ്മിക്കണമെന്നറച്ചു 'വിത്തളവണ്ണ'ത്തിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

രകിക്കൽ താൻ ഒരു വിജനാസ്ഥലത്തു വന്നുചേന്ന്. അവിടെ ആദിത്രംഗമിയേറു ധാരാളിമ പ്രാപിച്ചിരുന്ന രണ്ട് തലയോട്ടകൾ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. എന്തെങ്കിലും 'കിഞ്ചിത്തോഴിശം' നിമ്മിക്കുന്നതിനും നല്ലതരമാണെന്നു കയ്യതി അവ രണ്ടു ചേരുകിയെടുത്തു സപ്രസാന്ന തേതക്കുതന്നു മടങ്ങി. കൊത്തുപണിക്കാരു വരുത്തി എന്നിരുക്കുന്ന 'നാൻ' എന്നും, മരുറതിരുമുക്കുന്ന 'നാരാധാരിനും' എന്നും നാനരാക്ഷരത്തിൽക്കൊത്തിച്ചും അവയെ അടച്ചതെട്ടത്തായി 'നീലാരാധാകര'യിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. കുടാതെ, ക്രാഡവാനാരബാണ്ടു അടാപിന്തലുകൾ, കൊശവന്നാരക്കൊണ്ടു വല്ലിയ മൺകലങ്ങൾ എന്നിവയും ഉണ്ടാക്കിച്ചു പല സ്ഥലങ്ങളിലും കഴിച്ചിട്ടും നിക്ഷേപിപ്പാസ്ഥാനങ്ങൾ ഡയറിയിൽ 'നോട്ട്'പെറ്റുവെച്ചു. തരം വരുമ്പോൾ ഇവയും ഉപയോക്താക്കാശാമെന്ന താൻ കണ്ടിരുന്നു. ഇവയും പുരുഷ ഭേദരാവത്തിന്റെ കടപ്പള്ളി, രാവണന്റെ പുരികക്കാടി, ഇരാവാം വാം തലയോട്ടി, അരകില്ലത്തിന്റെ അവശ്യങ്ങൾ എന്നിവയും എന്നും സക്കിട്ടുകളിൽ താൻ ഉന്നിവെച്ചിട്ടണായിരുന്നു. എതാണ്ടു ഉള്ളോഗത്തിൽനിന്നും പിരിയുന്ന കാലത്തോടക്കുടി 'വിത്തളവണ്ണ'ത്തിന്റെ ഒരു തമാൽമചരിത്രമഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുന്നുമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടക്കുടി താൻ പല ശിലാരേഖകളും ഉണ്ടാക്കിച്ചു. വിജനപ്രഭാഗങ്ങളിൽ കരിമ്പാരകൾ കണ്ടാൽ താൻ അവയെ വെറുതെ വിച്ചുകളും ചുണ്ടു. ആയും മുമ്പു കൈവെച്ചിട്ടില്ലെന്ന മോല്ലപ്പെട്ടാൽ കല്പനാരു വരുത്തി എന്നും ചരിത്രത്തിനും യോജ്ഞമാകുന്ന വിധത്തിൽ

നാഗരത്തിലോ, പാലിയിലോ, തമിഴിലോ, അവന്നെ ഷാഖിലോ എന്തെങ്കിലും ചില ചരിത്രക്കലങ്ങൾ കൊന്തിക്കും. മന്യുസവാരമില്ലാത്ത പലയിടങ്ങളിലും ഈ പ്രകാരത്തിൽ ഒരു വളർച്ച ചരിത്രവേദകൾ സ്വജ്ഞിച്ചവെക്കയുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്. അല്ലോ ചില താത്ത്വാസനങ്ങളിലും നിന്മിച്ചിരിക്കുന്നു. താളിയോവകളിലും ഏകവൈക്കാതിരിക്കുന്നു. ‘ഹാ! അന്നെന്നത് എൻ്റെ ഉഭ്യങ്ങൾ ഫലിച്ചിട്ടുണ്ടിരുന്നു എന്ന തൊന്തരാണാം! അപ്പോഴേക്കും ഭവിയി—എന്തുവെയ്യാം?’

ഒരു ദിവസം രാവിലെ എൻ്റെ ശ്രദ്ധകാരാഡ എന്ന താനം കല്ലുമാർ സ്വപ്നസിലുമാഡ ‘സീതാർജ്ജവി’ എന്ന കരിവാറയുടെ പഴയിൽ ചില ചരിത്രവേദകൾ കൊത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കുന്നു. തശ്ശുമയം, എങ്ങനെ നേന്നന്നറിഞ്ഞില്ല, നാലു യുറോപ്പരാഥ അവിടെ വന്നു ചേന്നു. എൻ്റെ കൂദ്ധകാലത്തിന്റെ വലിപ്പം! അവർ പ്രവൃത്തമാരായ ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാരായിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചു സംസ്കൃതം, അവനാ, തമിഴ്, പാലി, തെലുങ്ക്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി തുടങ്ങിയ ഭാഷകൾ എഴുതുവാനം വാസ്തവിപ്പാനും നസ്വിശ്വാസം അംഗീയന കുടുങ്മായിരിക്കുന്നു. എന്തിന്നുകാം പറഞ്ഞുന്നു? കല്ലുമാർ അപ്പോൾ കൊരതായിരിക്കുന്നതും അലക്കൂന്തൽ ചങ്കുവത്തി നീങ്ങലുക്കും മാറി’ ചെയ്യു ഒരു ഭ്രാന്തത്തെ പററിയായിരിക്കുന്നു. അതു മുഴുവന്നായിട്ടുണ്ടാവിയെന്നില്ല. ഗീക്കാഡാഷ്ടാലായിരിക്കുന്നതിനായും ധന്യരഹാശ്ച കാഞ്ചിം മനസ്സിലായി. അവൻ തമിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ ചിത്രതു മരുന്തിച്ചു. തങ്ങൾക്കു ഒന്നു മറിഞ്ഞുകുടുക്കുന്ന ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് അതിൽ ഒരു ധൈര്യമായി സംഭാഷണം തുടങ്ങാം.

യപര:—കൂട്ടരെ എന്നാണീ നിങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതു്?

കല്ലൻ:—ഞങ്ങളിടെ യജമാനൻ വരച്ചുതനിട്ടിള്ള ചില ലിപികൾ കൊത്തരുകയാണോ.

യപര:—എ മാ! ആരാണോ യജമാനൻ? അദ്ദേഹമെവി ചെ?

കല്ലൻ:—കൂടാരത്തിലാണോ. അപ്പും നിന്നാൽ ഇങ്ങോട്ടു വരും.

യപര:—കൂടാരമെവിടെയാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്ന കണ്ണികൊള്ളിംബും.

കല്ലൻ:—കുറച്ചു തെങ്ങോട്ടു നടന്നാൽ കാണാം.

യപര:—എത്രും പോകണം?

കല്ലൻ:—അരമെല്ലീസു.

യപര:—എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു പോയ്ക്കുയാം.

അവരെല്ലാംകൂടി എൻ്റെ കൂടാരത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. ആതുംകാരെ മനസ്സിലായപ്പോൾ തോന്ത് വല്ലാതെ ഒന്നു പരഞ്ഞാം. ഒന്നും ശാക്കുന്ന ഒപ്പുകൂട്ടായിരുന്നു; മരു തു പ്രചനാർ ഗ്രഡുലാൻ്റു; മുന്നാമൻ രേവറൻ്റു മാസ്തി റാണൻ; നാലുമൻ വോൺഗ്രേബേ. ചരിത്രനിമ്മാണ തത്തിൽ എപ്പോട്ടുടർന്നു എത്താരാധകം ഇന്ന് പേരുകൾ സുപരിചിതമാണോ. ‘നഞ്ചുട ചാഡം വെളികിലാ വാൻ’ എറ്റത്താമസം വേണ്ടിവരിക്കുന്നും അതിനു മുമ്പാൽ ‘ചാടനാ’മനസ്സം അപ്പുംതന്നെ തോന്നി. സാ യുമാഴി ആവാരോപചാരങ്ങൾ ചെല്ലു സത്തുക്കരിച്ചു അവരുടെ ആകാഡ്മിക്കരായ ആഗമനത്തിന്റെ മേതു ചോ ചിച്ചു. അതിനു—

ഡാക്കുന്ന ഒപ്പുകൂട്ടു്:—‘വിതരുവണി’ത്തിന്റെ പുരാതനത്തെവും മഹിമയും അവിടെത്തു ചുതിയ ചരിത്രം

നേപ്പശിയുടെ പാടവവും യുംരാപ്പുൻ പത്രക്കളിൽ വായിപ്പാൻ ഇടവന്നുപൂർണ്ണം സ്ഥലം വന്ന കണ്ണി താങ്കളിൽമായി നേരിട്ട് പരിചയം സന്ദേശിക്കണമെന്ന ഞങ്ങൾ തീച്ചിയാക്കി. അതനുസരിച്ചാണു് ഈ വരദു്.

ശാൻ:—രാജും ഒപ്പുതനവും മാധാത്മ്യമെറിയതും തന്നെ; പക്ഷേ എൻ്റെ പാടവാതാ സംബന്ധിച്ചിട്ടി തന്ത്രാളമെന്നാം നിംശയമുള്ളൂ.

രവരൻ:—മാക്കുന്നശാൻ:—താങ്കളുടെ നാമയെങ്ങം യും രോപ്പിൽ ഒരു ഗ്രഹപദ്മാഖാം, അറിശാമോ? ഈ വിടെ വന്നതിൽ നിങ്കളിൽ പാടവം അണ്ണാധാരണമെന്ന സമ്മതിപ്പാതെ നിരുത്തിക്കില്ലാതെയും ശായി.

‘എൻ്റെ പേര് കെട്ടപോക്കുമോ ഈശപരാ?’ എന്നായി എൻ്റെ വിചാരം. എക്കിലും മനോവ്യാപാരമൊന്നും തന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതാതെ ശാൻ അതിമികളെ സ്വീച്ചപ്പെട്ടാണും പാലേടാതും കൊണ്ടുനടന്നു. ‘സീതാർജ്ജുടി’ കൂടുതാം ശാൻ—‘ഈതിലെ രണ്ട് നാഴിക പടിഞ്ഞതാട്ട് ചെന്നാൽ അലക് സാൻറർ ചങ്കവത്തി ‘നീരുടകമായി’ ഒരു ഭ്രംനം ചെയ്തിട്ടിള്ളെ വിവരം കൊത്തി ശിരിക്കണം ഒരു വലിയ പാടകാണാം. അതുനമ്മു നാളെ സന്ദർശിക്കാം’ എന്നപറഞ്ഞു.

പ്രഹസൻ ഗ്രാംഡർ:—അതു കല്പവാരിയന്നു പണിയുന്ന പാരയപ്പെട്ട ഇപ്പറഞ്ഞതു്?

ഈ കേട്ടപ്പൂർണ്ണം എൻ്റെ ഉള്ളിൽ കുടെ തുട്ടിവാദം പാതന്ത്രം. സംസ്കാര കാണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നവനു എനിക്കു് ഷൂംഗിബാലുമായാം. വിനേം.

ಕೊಣ್ಟ ವಿಲು ವಿಲ್ರಯೆಫ್ಕಾತೆ ಗತ್ಯಾತ್ಮರಂಬಿಲ್ಪಣ ನಿ
ಶುಯಿತ್ತು.

ತೋಂ:—ನಿಂದಿಲ್ಲ ಕಣ್ಟತ್ತ ಇಂಸಿಪ್ಪಾರ್ಡ ಅಯಿಕಾರಿಕಾರ್ಡ
ಪಾರಪೊಲಿಪ್ಪಿಕಿಂ ಸುಲಭಂಂಂಂ೯. ತೋಂ ಪರ
ಜೆಂಟಲೆರ್ ಅರಗ್ರ ಪೋಕೆಣ್ಟ.

ಎಂಳೀರ ಮಧ್ಯಪಟಿಕೆಕ್ಕಿನ್ನುಪ್ಪಾರ್ಡ ಯಪರಮಾರ್ತ ತಮಿತ್ತ ಇ
ವಡತೋಂಧಿಂಬಂಗೋಹಿ ವಿಲು ಗೋಷ್ಠಿಕಾರ್ಡ ಕಾಟ್. ನಂತರ
ಒ ಕಿಂತ್ತಿಂ ಬೆಹಿಪ್ಪೆಫ್ಕೆ. ಇವತ್ತೆದ್ದುಕ್ಕಾತ್ತಿತ್ತ ನಿಂಂ, ಇಂ
ರಿಪ್ಪಾರ್ಕಾಂತಾರ್ತ್ಯ ಕ್ರಿಮಿಗಾರ್ತ ಶಿಕ್ಷಣಕಾರ್ಡ ಕ್ರೆಡಿಟಿ ಕಿಂತ್ತಿರ್ಮ
ನಂ ತೀರ್ಪುತ್ತಾಯಿ.

ವೋಂಗ್ರೆಂಬೆ:—ತಿಂಡಿರಂಂಂಂ ಮರಾರಾಜಾವು ತೀರ್ಪಿಸಿನ್ನು
ಲೆ ಗಂ ಇವು ಕಾಣಿತ್ತುಂಂ ಕೊಳ್ಳಿತಾರೆನಂಣ್ಣು.
ನಿಂಡಿರಂಂಂ ತಿಂಡಿರಂಣಿತ್ತುಂಣಾಯಾರ್ತ ನಂ೯೯.

ತೋಂ:—ಈತಿಗಣತಾಂ ವಿಷಯಂ? ನಾತ್ತಿತರಣ ಅ
ಕಾಂತ್ತಿಂ ಕಾಂತಿಕಾರ್ಡ್ಲ್ಯೂ.

ತಯಾರಾಲಂ ತೋಂ ಯಪರಮಾರ್ತ ತಮಿತ್ತ ಪಿರಿ
ತತ್ತ್ವ. ‘ಇವರು ಮರಾರಾಜಾವಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಿನ್ನು ಇವಿತ್ತ
ಇವಿದೆ ನಿಂ ಕಡಣಣಂ. ಅಂಲ್ಪ್ಪಾರ್ಡ ವೆಚ್ಚುಮಾ
ಂಂ೯. ಅಂಲ್ಪ್ಪಾರ್ಡ ತೋಂ ನಿಂತ್ತಿತ್ತವೆತ್ತಿಕ್ಕಿಂತ್ತಿ ಚರಿತ್ರ
ಲಾಕ್ಷ್ಯಾರ್ಡೆಂಲ್ಪ್ಪಾಂ ಪಾಂಲಿಲಾವಿಲ್ಪೆ? ಇಲ್ಲ. ಭಾವಿತೋಂ
ಎತ್ತರಣಿಂಬಂ ಈ ಸಾಯುವಿಗೆ ಉಪಜೀವನಗಣಿಗೆ ಮಾರ್ಪು
ಮಾಯಿಕಾಂಲ್ಪ್ಪಾಂ. ಪಾಕಣ ಇವಿದೆನಿಂ ಎತ್ತರಣಿಗೆ ಅ
ಂತರಳಾಗಂ ಚೆಯ್ಯಾಂ? ಈ ಚರಿತ್ರಾಗೆ ಪಾಕಣ ಯೋಜ್ಯ
ಮಾಯ ವಿಯತೆಲಾಯಿತಿಕಾರ್ಡೆನ್ನು ಅಂತ್ರ್ಯಾ? ಅತ್ತರ್ಕಾ, ನಂತರ
ಅತಲಾಕ್ಷಣಿಗೆ ಕಾರಣಪ್ರಾರ್ಥಿತಾರ್ಕಿನ್ನುಹಾಂ. ನಿಲಾರಿತ್ಯಾ
ನ್ನುಂಂಬೆತ್ತಿಕೊಣಣಿತಿಕಾರ್ಡೆನ್ನು ಇತಲ ಪಿಡಿತ್ತುವೆ

நாகவிததீக்ஞன்' எனிலையென நினைவிட்டு ஏன்ற வவிடுவாலியும் உடன்பூம் மனத்திட்டிரேயை கர அக வத்தாலும், ஸோஷ்பெட்டியும் தொற்றுவதோம் வெற்றித்தி நூல் ஸமீபவும் கொள்ளிடு. ஒதலவுமாயி போராடி சென்ற காணிட்டுால் சில லக்ஷ்ணங்கள் நூல்தை மன பிழ ஸுழுக்கிட்டு. பக்கு பரிசூழ்நிலை கை வியூங்கி தெரு தொங் சென்று. ஏன்ற ஸாயங்கங்களைப்போலும் அங்கு தெரு ராத்ரி வள்ளியில் குயரிருப்பதை அறியக்கூடு. ஒதலப்பிடிக்குமொது கால சூக்குடுத்தென அரிசேதா? ஏனோடு சொல்லும் வல்லுவணம் சோல்லிட்டுத் தொங் ஹஃப்பாஷும் விஷமிக்கை உழை. கூ! பராத்துப்பரத்து புதுதாம் விடுங். வெற்றுப்பாங்குத்து வள்ளியில் கை ஸுஞ்சாஸ்வே ஷும் கெட்டிக்குரிக்குடி குத்தகைத்தாவழிக்கை ஸப்பாங்கேதே குத்தகையும் வென்று. பின்னதை வரித்துமொன்றும் அது ரின்றிட்டில்லை.

എന്നെ മരണശ്രദ്ധ

ശിവ! ശിവ! അന്നത്തെ കമ്പയാലോചിക്കുന്നേരം എനിക്കിനും ദോമാന്വഥാകന്ന്. ക്ഷീടകമാസമിലെ കുറത്തെ വാദ്യം. നേരം ഒരു താണ്ട് പത്രതു പതിനേട്ടുനാഴിക രാഖ്യപിരിക്കുന്നും. യുഗാന്തരങ്ങളിൽ സാമ്യ വികാപ്പേട്ടിട്ടുള്ള അന്യക്കാരാ പോലും പ്രത്യേകി ദേവി പുരത്തു വിട്ടിരിക്കുന്നു. അന്ത്യായമില്ലാതെ കോരി ചുംബിയുന്ന പേഡാരി. ബുദ്ധപ്രാക്കുത്താൽ ദാരാപ്പു ടരക്ഷാമാർഗ്ഗം കാണുതെ നിരാശപ്പേട്ടുള്ള ശ്രദ്ധകളും ദേഹം സ്വന്നാലുമായാൽക്കേണ്ടും ഒരുപിരിയായ നിലവില്ലി. താമരക്കുള്ളത്തിലെ ഒക്ക ഭാഗവതർമായുടെ ഗംഭീരമായ പാട്ടുകളും. മേലാരാനിലെന്തും മേലാഞ്ചയാറുള്ളിൽ വൈണ്ഠവാമരം വിനൃന്ന തിരുനിരകളിടെ നിരന്തരാരവം. ഒക്കാപ്പുരത്തു കിട്ടുന്ന അടിക്കരംപോലെ കാറ്റ കൊണ്ടുകുംഭക്രയുന്ന ജനവാതിയുകളിടെ ശമ്പും. തോൻ കിടക്കുന്ന മരിയിലെ വില്പുദ്ദീപമാനം മാത്രമേ പ്രകാശിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒരു കാൺവസ് കട്ടിലിരേൽ മരങ്ങൾ സമയവു “ശ്രീരഘൂലാക്കി” തോൻ നീണ്ട നിവാസം കിടക്കുന്നു. ശ്രീരഘൂലാക്കി എന്ന പരഞ്ഞതിട്ടുള്ളതു ഉള്ളിൽ കയറിക്കുന്നതിട്ടില്ലെന്നതിനുതകൊണ്ടും മാത്രമാണ്. തോൻ “ശ്രദ്ധാസം വലിച്ചിരുന്നവോ” എന്ന എനിക്കി ദ്രോഡി പരയുവാൻ വയ്ക്കു. പക്ഷേ ശ്രദ്ധാസം ദ്രോഡി പാസം ചെയ്തിരുന്നവുന്ന നല്ല തിച്ചുണ്ട്. കണ്ണിച്ചിക്കി മേഘാട്ട പോയിങ്ങുന്നവോ, തിള്ളി ഉറച്ച തന്നെ നിന്ന്

അന്താവാ, എന്ന് ഓമ്മയില്ല; എക്കിലും ചുറ്റും നടന്നിരുന്ന സംഗതികൾ എനിക്കു കാണാമായിരുന്നു. അങ്ങളുടെ ധാരാളമായി തിരിച്ചറിയുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചിരുന്നു. പ്രശ്നത വിട്ടിഞ്ഞായിരുന്നില്ലെങ്കിലും സംസാരിക്കുന്നതിനു തീരെ കഴിവില്ലായിരുന്നു. കൈകാലുകൾ അനുകണ്ണന്നതിനും പൊടിവലിക്കുന്നതിനുപോലും സാല്പരമല്ലായിരുന്നു. വൈദ്യുതം വന്നതും കൈപ്പിച്ചിട്ടും ദോക്കിയതും ജേരുജ്ജവൽ വിളിച്ചു എന്നൊക്കെ യോചവിയിൽ മനുച്ചതും താൻ ഇപ്പോഴും സ്ഥരിക്കുന്നണ്ടു്. ബന്ധുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഒരാൾ—ദേർ പറയുന്നില്ല—തന്നീക്കു ഉറക്കമൊഴിച്ചുപൂച്ചൽ ദമനംഖണ്ഡാക്കിയില്ലെന്ന പറത്തു ശയനഗ്രഹം പ്രവേശിച്ചതു താൻ മറന്നിട്ടില്ല. താൻ കിടക്കുന്ന തള്ളത്തിനു തൊട്ട് കോലായിൽ ഇരുന്നു ഉറക്കം തുക്കിയിരുന്ന ഭ്രത്യുമാരുടെ തലയിലെഴുത്തിൽ എനിക്കു സഹതാപം തോന്നാതിരുന്നില്ല. ധാതുഭാനം വാങ്ങിപ്പാൻ സമയം പാത്തിരുന്നിരുന്ന “തൃപ്പസ്ത്രം” താൻ നാളുത്രവരെയായി വാങ്ങിട്ടുള്ള ധാതുഭാനങ്ങളുടെ ലീസ്‌റൈ വായിച്ചു ബോല്പുപ്പെട്ട ത്രഞ്ഞാതും എൻ്റെ ശ്രവണപുട്ടങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാതിരുന്നില്ല. റജിസ്റ്റ്രാക്ഷണ കാരം കൊണ്ട് പോകുന്നതും “തെക്കേക്കളും കുഹപാക്ഷികളും”; “എഴുത്തുറ്റെന്നു എടവാട്ടനാരായണൻ”; “അംപ്പാർ എനിക്കൊന്നും വേണ്ടേണ്ടോ”; “മരുമക്കരക്കു തേങ്ങാക്കാലയാണ്”; “നാലു; വള്ളമിരിക്കുന്ന കാലത്തു ചോദിച്ചു മെടിക്കായിരുന്നില്ല”; എന്നിങ്ങനെന്ന നാലിനുത്തു ചില സംഭാഷണങ്ങൾ നടക്കിയായാണും എനിക്കു വഴിപോലെ അറിയാമായിരുന്ന സംഗതികളാണ്. നമ്മുടെ രാമൻകുട്ടിമേനോൻ

മുൻകാൾ ചോദിക്കുന്ന ശബ്ദം എൻ്റെ ചെവിയിൽ പാണതുകയറി. എൻ്റെ തലയ്ക്കുളിയുന്ന കൊണ്ട് സംക്ഷാരം “മരണക്കരി” ഗോവിന്ദൻ നായർ അജാമിളുമോക്കും വായിക്കാണണ്ടായിരുന്നു. തുള്ളുനെന്നും തിരിയുടെ സഹഞ്ചാമ ജപവും മരമക്കളുടെ നാമ ജപങ്ങളിലും എനിക്കേ കേരംകാമായിരുന്നു. “മഹാൻ തൃടങ്ങി; പക്ഷേ ഇട കവിക്കു ചരിന്നാൽ വന്ന തകരാരാക്കുന്നു” എന്ന ലക്ഷ്യം കാരാൻ കുത്തിതുള്ളും പിരവിടുക്കുന്നതും തോൻ കേട്ടു. “എന്നാൽ ഒപ്പുടക്കിവിക്കുകയല്ലോ? എന്ന ചോദ! ആകൊണ്ടു” ഒരാദ തണ്ടരു മരവിച്ചിരുന്ന എൻ്റെ കൈപിടിച്ചു “സ്വീതതിൽ” ‘ഷേറ’ വരപ്പുച്ചു. നിസ്സധാരയനായ എന്നു ആ ഘട്ടത്തിൽ പോലും ഉപദേശക്കുന്നതിനു ലേശംപോലും മടിയില്ലാതിരുന്ന അവരുടെ മനസ്കാർഡിന്നുതെത്തു തോൻ ശിരസാദ്ധ്യാലിച്ചു. എത്രയും അത്മപൂർണ്ണമായ ഒരു നോട്ടോ തോൻ അവരുടെ മഖത്തുനോക്കി. “യജമാനൻ കൂട്ടുചൂൽ എൻ്റെ കാംശം ചൂജ്യംതന്നെ. എനിക്കും ആകെ ഉള്ള ഒരു തന്നു ലാംബ് യജമാനൻ” എന്നും നമ്മുടെ മഖസ്ത്രി നാരായണൻ കാന്തിസപരത്തിൽ വിലപിക്കുന്നതു തോൻ കേട്ടു. കാരണവാസ്ഥാനത്തേക്കു പാദമുന്നുന്നതിനും അക്കമന്നായി നമ്മുടെ കൂട്ടപ്പും അകത്തുവന്നു എത്തിനോക്കുന്നതും “ഈനിയും ആയിടില്ലേ” എന്ന ഭാവത്തിൽ പുറ്റേതക്കു തന്നെ പോകുന്നതും തോൻ കാണായ്ക്കില്ല. “മാലിപ്പുരയില്ലാതെ ദമിപ്പിക്കുന്നതു തീരെ അസാല്പരമാണ്. ഇന്ത നടക്കൊണ്ടപാതിരിക്കുന്നോ ഓല കിട്ടാൻ പോകുന്നു” എന്ന ദേശകാരിയും ഒരു മനൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നതും എനിക്കു കേരംകാമായിരുന്നു. “പ്രോന്നോട്ട്

കാലധരണമാകാറായി. അതു മുപ്പുരെക്കാണ്ടു മാറി എഴുതിച്ചു തരണം. അബ്ലൈറ്റിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരം ചേ നേർജ്ജതിന്തരണം, രണ്ടാലൊന്ന് ചെഞ്ഞാത്തപക്ഷം നും ഒളിക്കാലത്രു അന്നും ഫയലാക്ഷം. അതുകൊണ്ട് അഞ്ചു വിശ്വർ പുരപണികൾ ഭാട്ടവാങ്ങുവാൻ കടം വാങ്ങിയിട്ടു ഇള്ളതാണ് കിട്ടപ്പോ” എന്ന ഉണ്ടിക്കമംത്തിൽ ഇപ്പും പുട്ടു കുട്ടപ്പേരു പറയുന്നതും എൻ്റെ ചെവിയിലെ തതി. എൻ്റെ തലയ്ക്കിരിക്കുന്ന കൈപ്പെട്ടു? അതു മോ എടുത്തുനീക്കുന്നതായി എന്നിക്കു തോന്തി. അതിനെ തുടൻ ചില വാദപ്രാഥങ്ങളും ഉരുപ്പിക്കുന്നുണ്ടും ഞാൻ ഒക്കുക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. താഴെയാം എൻ്റെ പ്രദ യഥാനാശകതതി. ദിവസേന രണ്ടുനേരവും ഞാൻ എന്നി തിട്ടപ്പെട്ടത്തിവെക്കാറുള്ള തുച്ഛ പരക്കരാധമമായതോ തംപ്പും എന്നിക്കണ്ണായ വ്യസനം സീമാതീരംതന്നെ യാണിയെന്നും. എൻ്റെ കണ്ണിൽനിന്ന്” അന്തുകൾ ധാര ധാരംശാഖിചേപ്പാഴിഞ്ഞു. എൻ്റെ വാദാല്പുഡാജന്മാ യ റിസ്‌ററവാച്ചും മാർഗ്ഗംശിഖായ കണ്ണടയും ജീവിത സർവസ്പദായ കുത്രിമഭന്നങ്ങളും ഇന്ത്യപരം ഉപയോഗത്തുന്നങ്ങളും അതോടു നന്ന മനസ്സാപമുണ്ടായി. പ കൈ, ഞാൻ മരിപ്പുണ്ട് പോകയാണെന്ന വിവാദം എ നേരം ഉള്ളിൽ കടന്നിരുന്നേരയില്ല. എന്നൊ ഒരുവാ ധീനാ. ഒരു സപ്താം കാണുന്ന പോലെയാണ് എന്ന കൈ തോന്തിയതു്. അപ്പോഴക്കം അതാ രഥാം പുരുഷു കൂറ ശംഗയമായിട്ടു്! എന്നിക്കു ഹല്ലുമായ പാനി യം വേരെതാനാണെന്നു രാമൻ” അറിയായുണ്ടുണ്ടു. പ ലഘുപ്പാഴും അവഗന പരാത്തയു് അതയതു ഞാൻ വരുത്തിട്ടുമെണ്ടു്. അവകയിൽ രാമൻ എൻ്റെ കുറ കബുളി

ചുട്ടുമണിക്ക്. അതെക്കു അവൻ വിനൂരിച്ചിരിക്കുന്നു, കുട്ടിക്കു മാസത്തിലെ കുറത്ര വാദുന്നാണ്, മഴ ധാരമുണ്ടായാൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ആ അവസരത്തിൽ—തണ്ണേ പുമാറാൻ അധികം പററിയ പാനീയം ഗംഗാജലമാണ് പിന്നോ ആ വിധാധികരിത്തുകുടെനോ? അവൻ ഇതു വക്തിരിവില്ലാത്തവനാണെന്നു തൊൻ അപ്പോഴാണോ ദരിച്ചുതു്. മത്തിന്കുട്ടിയേക്കാൾ തണ്ണേ പത്രവെള്ളിം അവൻ എൻ്റെ വരണ്ണ ചുണ്ണിനേൽ ഇററിററവിഴ്ചു തുറന്നു. എന്നിക്കു അല്ലമെക്കിലും ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു വെക്കിൽ തൊൻ തീച്ചും പ്രതിഷ്ഠയിക്കുമായിരുന്നു. പാക്കു എന്നിക്കുന്ന ദൃശ്യമായി അതെപ്പോം അനുഭവിക്കു യെന്നാം മരുപ്പാം ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. എത്തുചെയ്യാം? ഓ! രാമൻ വക ജലധാര ഒരുവിധം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതാ പുറപ്പെട്ടുന്ന, കൂൺ അവനെ തുടന്ന് ഭോഗിന്നു! ബെന്ധുകളും ആത്മിയന്മാരുമാറി വെള്ളിം തരുന്നു. “നിന്നു മായന്നായ എന്നു ഇങ്ങനെ കൂൺപെട്ടതുമുന്നുവന്നുവെള്ളു, ഇംഗ്രേസ്!” എന്ന തൊൻ വിചാരിച്ചു. ആനിക്കിപ്പുചുജ്ഞി പാനീയം തരുന്നതിനു ഇ പരായം ഒരുക്കിലെല്ലക്കിലും അല്ലോ കാപ്പിയെക്കിലും തരുന്നതിനു ഇവക്ക് തുനിശായിരുന്നു ലൈ? പരമായട ഇംഗ്രീതമരിയാതെ പ്രവത്തിക്കുന്നതു പലപ്പോഴം അഥവാനുജിലാക്കമെന്നു എന്നിക്കുപ്പോൾ തോന്നാം. ഏതാണ്ടിസമയചുരു് അവിടെ കുടിയിരുന്നു വരിൽ തോരി “ഓ! ആയിപ്പോയി. നിലവത്തിനകു കയലു്?” എന്ന ചോദിക്കുന്നതായി തൊൻ കേട്ടു. തൊൻ വിചാരിച്ചു. “ആരെ നിലവത്തിനകുനോ? എന്തിനു നിലവത്തിനകുനോ? എന്നെന്നയാം വഴിയില്ല. മുഖ്യ

മായ കിടക്കയിനേത് അശക്തനായി കിടക്കുന്ന എൻ നിലത്തിനാക്കി കിടത്തുന്നതിനും ആരും പറക്കയില്ല. പ കൈ അങ്ങനെ വന്നുകുടെന്നില്ലപ്പോ. അധികാരിയും വിടത്തുവാൻപോലും വയ്ക്കാനും ഒരാംകൂടി പച്ചവെള്ളം കോരിക്കൊരിക്കൊട്ടപ്പാൻ മതിരാമെക്കിൽ ഇതു തന്നു തന്നില്ലതു് ഇരക്കി കിടത്തുവാനും ഇ ചർമ്മ മടിക്കയില്ല.” അപ്പോഴേയും കഴിത്തു നാലുപേരുടുടി പോടിച്ചു് എ നേനു “നിലത്തിനുകൾ”. “കാൽം പററിയപ്പോ. തൊന്തു മരിക്കാനുള്ള ഭാവമാണെനോ? മരിച്ചാലതെന്തു കമ ചെയ്യായിരിക്കും? മരി, മരി, ചിന്തിക്കാൻപോലും പ്രശ്നാസം. എൻ തീയിലിട്ടു ചുട്ടം. പകൽ സമയം പോലും വഴി നടക്കുന്ന പേടിക്കുന്ന ദ്രോഗത്തിൽ അർഥരാത്രി സമയത്തുപോലും എനിക്കു കഴിച്ചുകൂട്ടുക്കും. എൻ സിനിമകാണുന്ന പതിവു മടങ്ങം. കൂദ്ദിൽ പോകുന്നതും അനുരേഖ കൂദ്ദും പരായണം മടം. ചട്ടിച്ച മോസൽ ഫോർമൂകാർ വാങ്ങിയതു് ഉ പദ്ധ്യാഗത്തുന്നമാകം. എൻ വാക്കിങ്ങു് റൂട്ടിക്കിനു കിലെലാജിക്കേണ്ടിവരും. എൻ ര ടോയിലറ്റ് സിനി ജോലിയില്ലാതാവും. എനിക്കു എൻസിട്ട് ലമണേയു കടിക്കാൻ സാധിക്കുമെല്ലാം. തുള്ളിവപേരുൾ ചുരവും തു പുണിത്തുരെ ഉത്സവവും കാണാൻ കഴിക്കയില്ല. യോ ഗാന്തിയും മാജരാവാനോ പ്രസംഗക്കും ചെച്ച് വാനോ യാഞ്ചൊന്നുനും പിനെ എനിക്കു സാധിക്കയില്ല. ‘വി ലാസലമഹാ’ വായിക്കാണു ‘വിലാസലതിക’ പറിക്കു വാനോ മാർഗ്ഗമില്ലാതാകം. വിണവായിപ്പാനോ ‘കമ കളി’ കാണാവാനോ അവസരമില്ലാതാകം. നാലുപേരു ചെങ്കുടിത്തു് എനിക്കു നധാനമുണ്ടാകയില്ല. കൊപ്പ്

തിലെറാരിക്കൽ അംഗം നതിനു കിട്ടുന്ന ചെരിയ പിണ്ഡം, കൊണ്ടു് എനിക്കു ക്ഷേത്രക്കേണ്ടിവരും. ആകു പുംബ ഇതിന്നുവരുത്തു കാഞ്ഞം ചിന്തിച്ചാൽ വുസനി ക്കാനും വഴി കാശരന്നുള്ളൂ.” മട്ടമാറിത്തുടക്കപ്പാഠി. ചുമരി രേഖ തുക്കിട്ടുത്തു ചിത്രക്കാരം അന്നങ്ങളാനും സംസാരി പുംബുത്തു വട്ടമായി. ചാതു എതിലെ തുരുവായുരപ്പുൾക്കു ജ്ഞാനചുമിച്ചിക്കുന്നു. മാർക്കേഡണ്ഡൻ സമീപം നില്ക്കുന്ന അമധ്യമംഗളാജാവു് എന്നെന്നു നേരെ പോത്തിനെ തെളിക്കുന്നു. മഹാത്മജി താണും താണും തൊഴുന്നു; പബ്ലിക്കൂഷപച്ചച്ചുവിരി ചിരിക്കുന്നു. അക്കത്തു മുലയ്ക്കുത്തു ഒരു സ്ഥാപനത്തിനേൽക്കു ചെടംപീഡി ചുമന്നകൊണ്ടു നിത്യകരനു മുതിരുത്തും തന്റെ തന്റെ തന്റെ. ചുമരിലുന്നപ്പീച്ചിട്ടുത്തു മാനിക്കുന്ന തല ഇളക്കുന്നു; അതിക്കുന്ന ചെവിയാടുന്നു. തൊന്തരം ലോകവും കുടി ഓനിച്ചു തിരിയുന്നു. ഏപ്ലാം നീലും മാക്കുന്നു. ആ ലഘുദാനിൽ ചിത്രത്തിലുത്തു ഒരു ഗരുഡനു പറന്നുവന്നു് എന്നെന്നു മുഖം നബംകൊണ്ടു് ഒരു മാനു്. തൊൻ അഭ്യും! എന്നൊരു നിലവില്ലി. കണ്ണുതുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ തൊൻ പതിവായി കിടന്നരണ്ടാട്ടു കിടക്കുമെന്തെന്ന കിടക്കാനാണു്. അങ്ങുംപും എനിക്കു നിംബായ ആശപ്രാസം!!

എൻറ ജീവചരിത്രം

എല്ലാം

എൻറ സ്കൂളിന്തനാരിൽ ആരംതനന എൻറ ജീവചരിത്രമെഴുതണമെന്ന് എന്നാടാവശ്രേപ്പട്ടിക്കില്ല. പത്രാധിപരാഡം സഹാദയരാഡം എന്ന ഇക്കാൽത്തിന ഫുരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. യമാത്മതനിൽ ഞാനം ഇതിനെപ്പറ്റി അട്ടതകാലം വരെ വിചാരിക്കേണ്ടാക്കിട്ടില്ല. സുപ്രസിദ്ധനാഡം അല്ലോത്തവരും ശത്രു പലയടക്കം യം ജീവചരിത്രങ്ങൾ പല ഭാഷകളിലായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കഴിഞ്ഞിട്ടണ്ണെന്നും മഹാത്മാഗാന്ധിപോലും “സത്രാണന്പശ്ശൻ പരീക്ഷകർ” വഴിയായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിരിക്കുന്ന വെന്നും എൻറ ഒത്തൻ ഉപന്രസിച്ചിട്ടിള്ളതു വായിച്ചപ്പോഴാണ് ‘എൻറ ജീവചരിത്രം’ എഴുതുവാനെത്തു മോഹം എനിക്കു തോന്തിത്രുടങ്ങിയതും. എൻറ ചരിത്രമെഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതി അനുർ പണം സന്യാസിക്കുതെന്നെത്തു വിചാരവും എനിക്കുപും ഉണ്ണായിട്ടില്ലെന്നും. ഇതിനെല്ലാം ഒരുമെ എൻറ യമാത്മസ്ഥിതി എന്നെപ്പോലെ മറരാക്കിം അറികയില്ലെന്ന സംഗതിയും എൻറ പ്രസ്തുതോദ്ധൃതത്തിനും ഒരു കാരണമാണ്. പക്ഷേ ജീവചരിത്രത്തിനു വേണ്ട സാമഗ്രികൾ ദന്തംതനന എൻറ കൈവശമില്ല. ഒരു ജീവചരിത്രത്തിനു വിവരങ്ങൾക്കു കൂടാതു തന്നെ നമ്മൾക്കില്ല. എൻറ മഹായാപടം എഴുപ്പിച്ചിട്ടണോ എന്നതനന സംശയമാണ്. ഒരുതോ ഒരു മഹായോഗത്തിന്റെ ഒരു

യാപടത്തിൽ പലതലകൾ കാണുന്നതു തിൽ ഒന്ന് എൻ്റെ തലയാശനന്ന ആരെ പരകയുണ്ടായി. അതു വാസ്തവമാണോ എന്ന് തൊന്ത് മഹത്തോക്കീടുമില്ല. സൈറുങ്ങളുമോ നമ്മകൾ കരവു്. സാമിത്ര്യം തൊട്ടുകളി പ്രാം പോലുമില്ല; മേൽമീശയില്ല; വിസ് റഡവാച്ചില്ല; കാരാലു; കബറില്ല; കരി കയ്യാരാലു; ഓജ്ഞമാനേജരലു; സമാജംമെമ്പറലു; മർസിപ്രായ കെറസിലറലു; വക്കീ ലല്ല; ധാലുറാരലു; റാഷ്ട്രീയവാദി ലല്ല; വിദ്യപ്രക്ഷീ രോമനിയമല്ല. എൻ്റെ പേര് അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ടനോ. ഇല്ലെന്നോ രണ്ടം പരിശാൻ വയ്ക്കാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയാലുണ്ട്. മാർസ് ഡാൻ സായ്പു ഹമ്മേച്ചുക്കെട്ടുത്തിയിരുന്ന മുന്നാം പാഠവ്യൂക്തത്തിൽ ‘കവച്ചുചെജ്ജുപ്പുട് പക്ഷി ശ്രൂട്’ എന്നായ പാഠവും അതിൽ ലജ്ജിച്ചു് അഭു യുടെ പിരകിൽ ഒളിച്ചു ഒരു ബാലനേയും നിങ്ങളിൽ ചിലരുകിലും ഭാക്തനാശയിരിക്കുമ്പോ. ആ ബാലൻ യമാത്മാനിൽ തൊന്തുണ്ട്. പക്ഷെ ആ ബാലൻറെ പേര് സായ്പു പരിശീലനില്ല. ‘വേണ്ട അവന്റെ പേര് പരിശേഖണം; പരിശീലനാൽ എല്ലാവരും അവനെ നിങ്ങി കഴം.’’ എന്നാണു ഗമകത്താവു് അഭിപ്രായപ്പുടനും. അതുകൊണ്ടു് എൻ്റെ പേര് പേരോന്നതു നിലയിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടില്ലെന്ന സമർത്തിക്കാതെ തരമില്ല. തൊന്ത് പ്രസിദ്ധനമാലു. അജത്താത നാമാവു്, അപ്രസി ദിനും എന്നും എന്നപ്പറ്റി പരിയവാൻ. ഇങ്ങനെ ഒരേ സംഗതികൾ ഏടുത്തോക്കുന്നപക്ഷം പല ഇല്ലാപ്പാട്ടുകളിം പാടേണ്ടതാണു. വന്നേക്കുമെന്ന തന്നെയല്ല എൻ്റെ ജീവചരിത്രം ഇല്ലാത്ത സംഗതികൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുവെന്നും വരും. അതിനിവിടെ തയ്യാ

രിലു. ഇത്തീരയ അമബാ ഉണ്ടായിട്ടിള്ള എതാരം സംഗതികൾ വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കാനെന്നാശ്രിത താണ് എൻ്റെ പ്രധാനാദ്ദേശം.

എൻ്റെ ജനനം എത്തുകൊപ്പുത്തിലാണെന്നോ, എൻ്റെ വിടുകയാണെന്നോ, എൻ്റെ മാതാപിതാക്കാന്മാർ ആരെ ദ്വാരാജാണെന്നോ ഉള്ള സംഗതികൾ എത്രയും നിസ്സാരജ്ഞ ഇംകാക്യാൽ അവയെപററിപ്പുവരത്തു സമയവും സ്ഥലവും കളിക്കാനെന്ന വിചാരിക്കണില്ല. ഞാൻ അതിജുഖി മാനാണെന്നോ എഴുവച്ചു ഭാജായ ഒരു സംഭവം കൊണ്ട് ലോകം മനസ്സിലാക്കി. എൻ്റെ ഗ്രാനുമാൻ എത്രയോ പ്രധാനപ്പെട്ടു നാമം, കുഞ്ചി, കുഞ്ചാവിശ്വഷണം എന്നിവ ക്ഷാസ്ത്രിയ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു തിയ ശിതിയിൽ വിഭ്രാംഭം ചെയ്യിക്കുന്നതിൽ അതി പാടവച്ചുള്ള ഒരു ദേഹമാക്കിയുന്ന അതു ഗ്രാനുമാൻ. ക്രിജ്ഞാ നിസ്വാസിതമല്ലാതെ അദ്ദേഹം ധാതൊനം പഠിപ്പിക്കു പതിവില്ല. “ജൂതൻ, കുസ്തിൻ, മഹിള എന്നിങ്ങനെ പല മതക്കാരിയാണെന്നും. ജൂതനും ചെവിക്കുടക്കൽ രോമ മുണ്ടാക്കം. കുസ്തിപാനികൾ തച്ചമുഖ്യനം ചെയ്യും. മഹി ഗ്രൂ ക്കും തലമട്ടി ചെളിത്തും. യൂറൂപന തിരിച്ചുറിയുന്ന തിനും” അയാളിടെ ചെവിക്കുടക്കലെ രോമവും, കുസ്തിപാനിയെ മനസ്സിലാക്കാൻ അംഗാളിടെ ഭഖ്യനംചെയ്യു തലയും മഹിളവിനെ കണ്ടപടിക്കാൻ അയാളിടെ കട്ടമുഖും പ്രയോജനപ്പെട്ടുന്നു. അതിനുണ്ടായാൽ വസ്തുക്കുടെ പേരു കരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാമപദ്ധതേയും, പ്രവൃത്തിയെ കരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കുഞ്ചാവിശ്വഷണംതയും, കുഞ്ചാവിശ്വഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കുഞ്ചാവിശ്വഷണംതയും നമ്മുടെ തിരിച്ചറിയാം. നാമം ജൂതനാണെന്ന വിചാരി

କେ; କୁଣ୍ଡଳିପାଳାଙ୍ଗର ବେଶକ; କୁଣ୍ଡଳିଶେଷ
ଶାଂ ଯିତ୍ର ବାଜାଙ୍ଗର ସହାୟିକାକ.” ଲୁହାରେ ନାମଂ,
କୁଣ୍ଡଳି, କୁଣ୍ଡଳିଶେଷଶାଂ ଏକାବେଶପରି କରେ ଏ
ରତ୍ନଶେଷଂ ଗ୍ରହନାମଳ ଏକୋନାଥ”, “ଏକୋ କାହାରେ!
ନାମତିନେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମନତାଙ୍ଗର ପଠୁ” ଏକା
କାହାରେ. ତୋର ଯାତରାଯ ସଂଶେଷବୁଂ କ୍ରିକେଟ,
“ସାଂ ଚେପିକଟକରେ ରୋମା!” ଏକା ମଧ୍ୟପଦି ପଠ
ତତ୍ତ୍ଵ. ଲୁହ ଉତ୍ତରର କେତ୍ତିଦ୍ଵ୍ୟାଂ ଅବିଜେ ଲୁହାଯ କୋ
ଲାଭଲାଭକ୍ଷତିର ଏକିକଷ ଲାଭିତ୍ର ସମାନକ୍ଷତିର ସର୍ବତ୍ରି
ଫିକରରୁକ୍ଷତିର ଲୁହ ପ୍ରକାରତିଲାହିରିକଷମଙ୍ଗ ତୋର
ପଠୁଙ୍ଗାତିର ଦେଇ ଉତ୍ତରିତ୍ୱରିଷ୍ଟକର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ନିଷ୍ଠାତୁ.

ଏକିକଷ ଏକାତାଙ୍କ ପ୍ରାଣୀଯାଯ କାହାରୁ ତୋର
ଏକାତାଙ୍କାଲ୍ୟିତ ବାହିକର୍ଯ୍ୟଙ୍କର. ପୋକାରିରିସଂଘରେ
ନେବେ ତା ଚେରି ନେତ୍ରପଦବୁଂ ଏକାକିଳଙ୍କାହିନୀ,
ଅଞ୍ଚାଲରୁ ରଖିନୋହୁଯୁଁ ନୋହୁକଷତିର ପୁରପୁବ
ନ୍ୟାୟଙ୍କର ଅନୁଭୂତିର କାଣାତର ଚେବାଲ୍ୟିତିନୀ.
ପୁରକିପୁରାଯକର୍ଯ୍ୟଙ୍କରିତ ବେଳମଣିସାହିତ୍ୟରେ
ତୋର ତା ଚେ ପୃଷ୍ଠପୂର୍ବରୁତରନୀଯାଯିନୀ. ଅନ୍ତର ତୋ
ନୀଯ କାମଲେବନମଧ୍ୟରୁକର୍ଯ୍ୟଙ୍କାଯି. ଏକାତ୍ମିବସ
ରତ୍ନ ପ୍ରଯତ୍ନମାଳା. ତା “ଯମାତମକାନ୍ତିକରେବ ଚି
ନ୍ତାଗତି” ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଶରୀଯାଯି ପ୍ରତିମଲିପ୍ତିତ୍ୱିନୀ.
ଏକାତ୍ମିତିନୀଗ୍ରାହକରୀତି ଲେବନା ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ/ଲାକ୍ଷ୍ମୀ ମେତ୍
ନାନୀଲାସଂ କରିତ୍ର କୀର୍ତ୍ତିଲିପ୍ତ ଶକନାନୋକା. ଅନ୍ତରିକ୍ଷ
ପ୍ରିଣ୍ଟିଲେଷନ୍ ପଠାନ୍ତିରୁ. ଅନ୍ତରିକ୍ଷର କୁଣ୍ଡଳି ପଠାନ୍ତିରୁ
କାମଦେଵର ଯୁଗାନ୍ତିରୁ ଲୁହପୁରବୁଂ ନୋକା। ଏକାତ୍ମିତିର
କର୍ତ୍ତରପେଟ୍ରିଯିଲିପ୍ତ. ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ
କର୍ତ୍ତର କର୍ତ୍ତର କର୍ତ୍ତର କର୍ତ୍ତର କର୍ତ୍ତର କର୍ତ୍ତର କର୍ତ୍ତର କର୍ତ୍ତର

ചെയ്യുവും എന്ന വിട്ടുമാറി. “മേൽവിലാസകാരി കും എഴുത്തു കിട്ടിയാൽ എൻ്റെ കാഞ്ഞം മോഹമാക്കം പീടകാർ കയക്കം. നാട്ടകാർ പഴിക്കം. രൂത്സ്കണ്ഠാർ ശി കഷിക്കം. അടിക്കഘറ്റും തീച്ച്. പഴ്ചിക്രൂട്ടത്തിൽനിന്ന് നൂ തുളിക്കേണ്ണംവരാം. ഇൗൾപരാ! അപമാനം കുടാ തെ കൃഷ്ണത്രണം. കത്തുപെട്ടിയിൽനിന്ന് എൻ്റെ എഴുത്തു് എങ്ങനെനെയകിലും ഒന്നടിത്തുകിട്ടിയാൽ മ തിയായിരുന്നു. അതിനെന്നാണു് ഉപാധം? അഭ്യർത്ഥിപാദിയെ തോൻ അറിയില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു് അവ നു കൈക്രൂലിക്കാട്ടകാരതെ യാതൊരുക്കാഞ്ഞും നടക്കയി ല്ലേന്ന തീച്ച്യാണു്. അതിനുള്ള പണം എൻ്റെ ക യ്യിലില്ലതാണും. മുദ്രയാട്ടിച്ചിട്ടില്ലേന്നോ മേൽവിലാ സം ശരിയായിട്ടില്ലേന്നോ പണ്ണത്താൽ അതും പരവരമെ നു തോന്നുന്നില്ല. ആകപ്പോടെ കാഞ്ഞം വെവ്വേഡുതി ലായി” . എന്നിങ്ങനെ വിചാരിച്ചു കണ്ണിത്തെപ്പുട്ടു് അ പ്ലംനിനും. അപ്പോൾ എന്നിക്കൊടു യുക്തിതോന്നി. “ഒരാംമാറാട്ടം അഭിന്നാക്കാതെനെന്നു. മേൽവിലാസകാരിയുടെ കാട്ടംബരകാരിൽ ഒരുവനാണെന്നു നട്ടിച്ചു്, അ അഭ്യർത്ഥകാരൻ വരുന്നതു കാഞ്ഞു പ്രസ്തുതവീടിന്റെ ഉംഗര തുടനിൽക്കാം. എഴുത്തു് വാദപ്പി സുതുതിൽ നമ്മുടെ വീടിലേക്കു ശമ്പിക്കയും ചെയ്യാം” . ഇതുപുകാരം നിന്മ യിച്ചു കൂത്രുസമയത്തു് മേൽവിലാസകാരിയുടെ പടിവാ കിൽക്കാൽ കാവലാണി. ആ സമയം ആ വഴിക്കു കടന്ന പോയ ഒന്നരണ്ട് പരിചയക്കാരെ ഓരോസുത്രം പരഞ്ഞതു മാറ്റിക്കില്ലേന്നമില്ല. എതാണ്ടു് ഒരുമണി സമയമായ പ്ലം നമ്മുടെ അഭ്യർത്ഥിച്ചായി ആഗ്രഹനുണ്ടായി. വി ചാരിച്ചുപോലെ കാഞ്ഞുവും സാധിച്ചു്. അയാൾ എഴുത്തു് എൻ്റെ കരുജിൽനെന്നും. തോൻ അതു വാദപ്പി കുപ്പാ

അക്കീശയിൽ ഇട്ട്. അബ്ദുൽഗീപായി ട്രഷ്ടിയിൽനിന്നു മരണത്തോട്ടും തൊൻ ഒരു ഉള്ളവഴിയിൽക്കൂടി എൻ്റെ വിട്ടിലേക്കു ഒരു പാച്ചിയിൽ. എഴുത്തു വലിച്ചുകീറി അട്ട പ്രിൽ! “ആവ്” എന്നായ ദിംശപ്പാസം. ഇതുജും വ പിയ അത്രാവത്രു് ടീംസ്റ്റുപോയതോത്രു് അത്രുനും സന്തോഷിച്ചു. മെലിൽ ഇത്തരം കുരുക്കങ്ങൾക്കു മതിയും കയില്ലെന്നു സന്തൃപ്തംചെയ്യു.

കാലം വളരെകഴിഞ്ഞു. മലവാനിൽ മാപ്പിളവു മഴു ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ ഭർദ്ദുശയുടെ വലിപ്പമെന്നു പറഞ്ഞേണ്ടു. തൊൻ ‘കിരുങ്കു’ എൻ്റെ ഒരു സ്നേഹിതനെന്റെ ഗ്രാഫ്റ്റിൽ ചെന്ന വശായി. ലധാക്കാം തടുക്കുന്ന അക്കുമങ്ങളെ പററിയും നായുക്കളുായ ജനങ്ങളുടെ കുഴുവുമായെല്ലാം അവനുവരും, സരസപതിപ്പും സാഡം പോലെ പലതും പലകമകൾ കെട്ടിച്ചുമാച്ചു. “ശത്രുക്കരം അട്ടുത്രു. ഈ താ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു” എന്നായി ചിലർ. ആ ഗ്രാഫ്റ്റിൽ മഴു സകലതും കിട്ടകിട്ടിവിരുത്തുക്കും. എന്നാൽ എന്നിക്കമാതും ധാതൊയും കുസുമുഖങ്ങളായില്ല. ഒരു ചാക്കിനുള്ളിൽ കയറി തലയോട്ടക്കുടി മുടി കോൺിച്ചവട്ടിൽ ചെന്ന കിടപ്പായി. ക്ഷേമാർത്ഥിനുമാതും ചുരുത്തുവരും. അതു കഴിഞ്ഞൊരു പിന്നു യും പണ്ടെത്തു പടി ചാക്കിനെത്തന്നെന്ന ശരണം പ്രാപിക്കിം. അക്കാച്ചത്തപോലെ ദഹനം എന്നിക്കു മരുന്നാണെന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അങ്ങനെ ദിവസം കരെകഴിഞ്ഞു. ദരിക്കുഞ്ഞു എന്നു അനേപശിച്ചു് ഒരു സ്നേഹിതൻ അവിടെ വന്നുകയറി. അയാൾ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു് എന്നു കണ്ടപിടിച്ചു തട്ടിവിളിച്ചുകൊണ്ടു് “എം കുട്ടാ, എന്നു ഇതു കൂടു? ചുരുത്തു കാണാൻതന്നെ

യില്ലോ! ഇങ്ങനെ പേടിച്ച തുടങ്ങിയാൽ അതിനെവി കെയാണ് അവസാനം?

തൊൻ:—പേടിയോ? ആക്കും?

സ്റ്റൂഫി:—ശത്രാ! ആക്കാണ് നാക്കടി സംശയമായോ?

തൊൻ:—എനിക്ക യാതൊയ ദേവമില്ല. എന്തിന്റെ ടിക്കനു? ആരെ പേടിക്കണു?

സ്റ്റൂഫി:—ലധകളാരെ. അപർ നിങ്ങളെ കാച്ചിക്കു തൊണ്ടോ?

തൊൻ:—അതുണ്ടാവില്ല. അതുവിവാരിച്ച് എനിക്കണീ തിരുക്കില്ല.

സ്റ്റൂഫി:—എത്ര കൊണ്ടു?

തൊൻ:—ഈത്തതറക്കൽ മാപ്പിളിയത്തിയാൽ എൻ്റെ കമകഴിയും. പിന്നെ എന്തിനു ദേഹപൂട്ടുന്നു?

സ്റ്റൂഫിതു അത്രത്തെരത്തുനായി എന്നെ അഭിനംഗിച്ച യാത്രയായി.

മാനുവാഞ്ചാരെ! ഈ എഴുതുകാരനും ഒരു പ്രധാനത്താം മിത്യാഭിരാനം ഇല്ലെന്നുള്ള താണും. ഭാത്തുവിട്ടിലേക്കു രാത്രിസമയങ്ങളിൽ ചക്ക ചുമന്നകൊണ്ടു പോകാൻകുടി എനിക്ക ലേഡം മടക്കില്ല. തൊൻ പല സദ്ധർജ്ജപ്പെട്ടും അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടും. നാട്ടിലെ പ്ലാം ഇതു പരബ്രഹ്മബന്ധുമായുള്ള കാഞ്ഞമാണും. പക്ഷേ ചില അസൂച്ചാലുകൾ എൻ്റെ പ്രവൃത്തിയെ ശത്രുക്കുപിക്കാറില്ലെന്നില്ല. ഭായ്യു വീട്ടിനാക്കടു ‘ചക്ക’ തൊൻ ചുമന്നകൊണ്ടുവരുന്നതാണെന്ന വിശപാസവു മില്ല. അതിനു കൈകാരണമണ്ണിതാണും. ഭായ്യുവിട്ടിന്റെ പട്ടക്കലെത്തിയാൽ ചക്കതലയിൽനിന്നും ചുവട്ടിലി

കുഞ്ചി, ‘നീഹുനി പൊക്കോ. ഇവിടുന്നകത്രക്ക എന്നും കൊണ്ടുപൊയ്യേണ്ടതും’ എന്ന് എൻ്റെ സക്ഷിച്ചിരുന്നോട് ഉള്ളതിൽ പറഞ്ഞ ചക്കതാങ്ങിയെടുത്തു എന്നു കരുതുകൊണ്ടുപോയി കൊട്ടക്കയാണു പതിവു്. ആസാധുക്കൾ എൻ്റെ അഭിനയം വാസ്തവമാണെന്നു വിഹാരിക്കയും ചെയ്യു്. ഒരുപിംഗസം മുൻപാരത അസുരാദ്ധകളിൽ ആരോ എൻ്റെ ഉപായം ഭാംഗ്രബിട്ടുകാര സപകാന്ത്രതിൽ ധരിപ്പിച്ചു. ആവസ്ത്ര ഇവൻ അനിന്തനതുംപു. അനും പതിവിൻപടി ചക്കതലയിൽ കയറി പടിവാതിൽക്കൽ ചെന്ന നമ്മടെ സുത്രംപ്രഭ്രാഗിച്ചു ചന്നും താങ്ങിയെടുത്തുകൊണ്ടു് അക്കത്തുപ്രഭവ ശിച്ചു. കാൽക്കഴകി മുക്കാനിതനു. അനുപതിവ്‌ലൂ തവിധിയം ‘നമ്മടെ പരിഗ്രഹം’ എൻ്റെ കഷ്ണൂതിതല തടവിനോക്കിട്ടു്, “എന്താ ഇന്നുതലയിലെല്ലാം കഴീ? ചക്കമുള്ളിന്റെ വകയാണു. അല്ലോ?” എന്നാൽ ചോദ്രം; തൊൻവഷളുന്നായി. “ആചെക്കാനെ ഇന്നുകണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു ചക്ക തൊൻതനു ചുഡനു; എന്നുകരിം സമ്മതിച്ചു. ഭാംഗ്രബിംഗിക്കൊണ്ടു് അവിടെനിന്നു പോകയും ചെയ്യു.

ഈസംഭവം എന്ന വല്ലാതെവേദനിപ്പിച്ചു. വീടുകാർ അറിയാതെ ചക്ക മേഖളിച്ചു ഭാംഗ്രബിട്ടിലേക്കു ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുന്ന ദാഡിനം മറ്റൊള്ളി അപവൃംതി പരിശുന്നതിൽ മുമ്പൻ നമ്മടെ വെദ്രൂരാണെന്നു് അനേപഷ്ടനതിൽ അറിഞ്ഞു. “ഇനിവെവദ്രൂരെ തൊന്തം ഭാംഗ്രിയും ഒന്നാണെന്നു മനസ്സില്ലാക്കിട്ടും കാഞ്ഞു്” എന്നനിശ്ചയിച്ചു തൊൻ ഒരുപിംഗി ക്രാതിപ്പിച്ചു

നോൺ ക്രോൺ വൈദ്യരുടെ ഗുഹത്തിൽ ചെന്നുകൊടി. എൻ്റെ പാരവഗ്രാ കണ്ട് വൈദ്യർ പരിശേഷിച്ചു. വൈദ്യ:—ഇതെന്നൊ കമു? വടിയും മറ്റൊയിട്ട്. തൊൻ:—ഒന്നംപറയേണ്ട, വൈദ്യരെ. നടക്കാൻവണ്ണ. കാലിനേരു—

വൈദ്യ:—കാലിനേരു എന്താ? കാൺകു. ഒന്നാക്കട്ട. തൊൻ എൻ്റെ വലത്തുകാൽ നീട്ടികാണിച്ചു കൊടുത്തു. വൈദ്യർ കാലുപിടിച്ചു. തൊൻ തശമയം ഒരു നീലവിളി.

വൈദ്യ:—എന്താ? കാൽതൊട്ടേന്നോഴക്കം നിലവിളിക്കുന്നതു?

തൊൻ:—വേദന സഹിക്കാൻ വയ്ക്കാതിട്ടുതനെ.

വൈദ്യർരോഗങ്കണ്ടപിടിപ്പുനേഷ്ട ഗ്രമംതുടങ്ങി. വിരൽക്കൊണ്ട് ഉള്ള കാലിൽ ഓരോഡിക്കിലായി അമര്ത്തിനോക്കിരുത്തുണ്ടി. ഓരോ സ്ഥലത്തു തൊട്ടേന്നോഴം തൊൻ ഓരോ അടുമാസം മുഴക്കിയിരുന്നു. വൈദ്യർ, “എന്താ ഇവിടെയാണോ വേദന” എന്നവോടിച്ചാൽ “അവിടെയല്ലതാനോ” എന്നുതൊൻ മറപടിപറയും. അങ്ങനെ വലത്തുകാൽ മുഴവനും പരിശോധിച്ചുതീന്ന് ദ്രോഹി—

തൊൻ:—“വൈദ്യരേ ഒരു കാൽം പററി. കാൽ ഒന്നു മാറി” എന്നപറത്തെ. വൈദ്യർ കോച്ചിച്ചില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, ഒന്നു ചിരിക്കുക്കും വെള്ളു. പിന്നെ ഇടത്തുകാലം അതുപോലെതനെ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടും. തൊൻ ഇടക്കിടെ ‘ഭിത്തിപൊളിയൻ’ നിലവിളിക്കും. മുഴക്കാതിരുന്നില്ല. ഒരുവിൽ തൃപ്പൻ, “വൈദ്യരെ മുഖി

ସୁତ ଗେଣ ତୋଣିକରୁ । ବେଳନ ଏବନ୍ଦିର କାଲିମେ ଲାପୁ । ପରିଗ୍ରହତିବେଳିରୁ,” ଏଣ ପରିତ୍ତ ତିରି ତେଣୁଙ୍ଗାକାରେ ଘରୋଡ଼ି । ବୈବଲ୍ଲକ୍ଷଣୀ ଏବନ୍ଦିର ପ୍ରଯୋ ଗରତିବେଳିର ଅତିମଂ ହୁଣାଂ ମନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିଲାଖିଟ୍ଟଙ୍କା ଏଣ ଏଣିକି ତୀର୍ଥପ୍ରତିଲିପି ।

ଏଣିକେବେ ଚିତ୍ରମପରାବନ୍ଧକ୍ଷଣୀ । ଅନ୍ତରେଯିଂ ମହିମ୍ପିକିବେଳୁ । ଅରତୁ କାରଣଂ ପଲ ବୁଲିମୁଢ଼ିକଷିଠିଂ ଏ ନିକଳିବୁଛିଟ୍ଟଙ୍କୁ । ଦରିକାର ତୋଳ କହିଥୁବୁକରି ଦୟା ଯାରଣଂ ଚେତ୍ତୁଯାଯାଇଗାନ । ଅନ୍ତ ସମୟରୁ ଏଇ ଦ୍ୱୟାମା ତରି ମୁଣ୍ଡ ତିରମାରୀ ଏବନ୍ଦିର ମେତେ ବେଳିତିଂ ତରିପ୍ରା ଥୁ । ଅରହାର ମହିମାକାଳିଶିଳ୍ପିମୁଣ୍ଡାବିତାନିଲି । ଅର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତକାଣକୁ ଏଣିକି ରଣାମତ୍ର କହିକାରେ ନିର୍ମାଣିଯିପ୍ଲାନରେ ବାନ । ପରିଷ୍କାର ଦ୍ୱୟାମାକାଳି ତରି ପ୍ରତିକାଳାଳି ବୀରକ୍ଷଣ କହିକାଣରେ ବାନାଯ ଅର ଯାରାକି ଵୃଶକାରୀଙ୍କିମାନ କଟବିତ କହିଥୁ କାଳାଳିଙ୍କ ବା ଚେତ୍ତପାଇଁଜ୍ଞାତିକରିକାରିକିମାନ ପରିମାଣରେ କାର ଲାମାକା । ନ୍ୟାଗୁରତିର କହି ପରିକଳକୁଣ୍ଡି ବେଳାଂ । ମେଲ୍ଲିରଣେ ବ୍ୟାନ ଲ୍ଲାଙ୍କାଂ ଏତାଣକ କରିବାରାକାନ୍ତ ରୁରେ ତୋଳ କଟବିତ ଜପିଥୁ କାଳାଳିଙ୍କାନ । ପିଲାନ ପତ୍ରକେ ବେଳିତିଲିବିରାଜପି ଏଣିକିଲାଙ୍କାଂ ବେଳିତିର ପୋଯିଟ୍ଟିଲେଣଙ୍କାନିତ ଭାବତିର ତପ୍ତିରୁତକାଳି । ଅନ୍ତରୁ ମହିନ ବେଳିତିରାଜିଙ୍କାନ ତପ୍ତି । ପିଲାନ ଅରଯୁଦ ବେ ତୁତିଲାଯି । ଦୂରାମତ୍ର କାଳାଳିଙ୍କ ବେଳିତିରାଜିଲାଯି । ଦରିବିତ ମହିମାକିଟଙ୍କର ତପ୍ତି । ଏତାଣକୁ ରାତ୍ରେବୁର ପ୍ରାଵଶ୍ୟଂ ମହିମାକାଳି । “କିଣିଙ୍କାଂପୋହାର ପୋକା । ଅତିନାବେଳି ବାବାଙ୍କ ଏଇକାମିଲି ।” ଏଣଙ୍କାନ ତୋଳ ପରିତ୍ତକାଣକ କରିଯୁଦିକରି ତୋତିପୋନ ।

എനിക്ക സപ്രതബവ പാട്ടിലും. വില “പ-നി-പ-നി-സ-നി-ഈ-പ-മ-രി-പാ-എന്നുക്കുപേരെല” തുട അനിയ ‘രാഗങ്ങൾ’ മാത്രമറിയാം. എക്കിലും എന്തേഴ്സ് സപരം പാട്ടുപെട്ടിയിൽ പെട്ട ലോകത്തിലെണ്ണെം നടക്കുന്നണണ്ട്. നമ്മുടെ ശക്കരമേഖനാൻ ഭാഗവത്താടെ കമക്കുളിപ്പാട്ടുകൾ ഗ്രാമപ്രോണിൽ റിക്കാർട്ടിൽ എടുക്കണമ്പോൾ ഞാൻ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഭാഗ്യവശാൽ, പാട്ടിന്തേഴ്സ് അന്ത്യത്തിൽ ‘ബലെ, മുള്ളന്തിന സായ്‌പു’ എന്നാടാൻ പറഞ്ഞെന്നു. ഞാൻ പുറത്തുചെന്ന കണ്ണത്തുലിവിത്തി മുന്നനാലുവിധിയാൽ തിൽ ‘ബലെ’ പറഞ്ഞു ശീലിച്ചു ശമ്പിക്കാൻജൂ തരംനോക്കി അകത്തുവനിതിപ്പായി. ഒട്ടവിൽ സായ്‌പു’ ആരംഭ്യം കാണിച്ചുപ്പാടം ‘ഭേദ! ഭേദ!’ എന്ന നീട്ടിവലിച്ചു പറക്കയും ചെയ്തു. എൻ്റെ ശബ്ദം ഭേദരിൽ പെട്ട. ആ സുവർണ്ണാവസരത്തെ ഞാൻ എത്തുപ്പെടുത്താനും മാനിക്കനും? ഈ ദേഹം നശപരമായാലും എൻ്റെ നാദഭ്രംഖം എന്നെന്നും നിലവിൽ കുറഞ്ഞാലെല്ലാ!

എൻ്റെ ഒപ്പും മുഖ്യമുഖ്യത്തി കഴിഞ്ഞെന്നു. ഇനി അധികക്കാലം ഇരിക്കുമെന്ന വിചാരിപ്പാൻ മാറ്റമില്ല. മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ‘മംഗലക്കാരൻ’ എന്നൊരു പേര് സന്ധാരിക്കുന്നുമെന്നു കലശരലായ ഫോഫന്റും. അതു സാധിക്കുന്നുമെങ്കിൽ ഒരു മാറ്റമേയുള്ളതാണോ. ഭാഗ്യക്കുറിക്കിട്ടും. എന്നാൽ എൻ്റെ കീഴിഞ്ഞാൽ മാറ്റമേയുള്ളൂണ്ടും ജനങ്ങൾ വിസ്തൃതിക്കൊള്ളും. എൻ്റെ വീഴ്ചകൾക്കു മാപ്പുലഭിക്കും. ഞാൻ ധന്യനാവും; മാന്യനാവും; റണ്ട് നാവും; ക്ഷമന്യനാവും; ആകർഷണീയനാവും; എൻ്റെ മാന്യപട്ടങ്ങൾ എവിടെയും ചെല്ലും. ഇത് നെല്ലും പുറമെ “മംഗലക്കാരൻ! പത്തിരപ്പതിനായിരത്തിന് സപത്രംഞ്ഞും” നാ നാട്ടകാർ മേലാംശിക്കുകയും ചെയ്യും.

എൻറ മതം

‘മത’ ശബ്ദത്തിന്റെ അത്മം ഇനിയും എനിക്കു നല്കാനും മനസ്സിലായിട്ടില്ല. പാതിരി പ്രസംഗിക്കുന്ന ‘മതവും’ ആനകൾക്ക് ഇടക്കിടെ ഉണ്ടാകാം തും ‘മദ്’ വും തമ്മിൽ എന്ന സംബന്ധിച്ചുടതോളം വലിയ വ്യത്രാസമാനം ഉണ്ടാണ് പറയുവാൻ തരിച്ചില്ല. എൻ നീരു ജനനം ഒരു സവർണ്ണമിറക്കുകളംബുത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ട് എൻറ മതം മിറുമതമാണെന്നു വേണും വിചാരിക്കുവാൻ. വിഭ്രാഭ്രാസകാലത്തും, അധികൃത സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു ക്രൂരമാരുടുകൊണ്ടാണും പ്രാഥ വ്യഞ്ജനപ്പട്ടിക’യിൽ ‘മിറു’ എന്ന കജ്ജിയിൽ തന്നെയാണ് എൻറ പേരു ചേക്കാം തും. കാണും മാരിക്കണക്കിലും എന്ന മിറുവായിട്ടാണ് ഗണിച്ചിട്ടും തെന്നുംതാനും. ഉഭ്രാഗം തേടിനടക്കുന്ന കാലത്തും ‘എൻറ ജാതിക്കാർഷം’ ജനസംഖ്യയിൽ കവിതയും പ്രാതിനിധ്യം സില്പിച്ചുകഴിത്തിമിക്കുന്നവും അതുകൊണ്ട് തത്കാലം പണിയോന്നും തയവാൻ നിവാഹ മില്ലുന്നും പലഉഭ്രാഗസ്ഥമേധാവികളും. എന്നോടു പരയകയുണ്ടായിട്ടാണ്. ഞാൻ വിഭ്രാഭ്രാസം ചെയ്യുതും ഒരു തുണ്ണീയ മിഷൻ പാംഗാലയിലാണ്. അഭിരി ‘ബൈബിൾ’ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. മിറുവിഭ്രാത്മികൾക്കു സ്വന്ന തത്തപ്പററി നേരം അറിഞ്ഞു കുടുക്കിലും ഇതരമത്രയുമുണ്ടാം പാരായാണും ചെയ്യുന്നതു നിഷ്പിലമെന്നായിരുന്നു ചെച്ചിതന്നും. അതുകൊണ്ട് എൻറ മിറുസ്

എംഗരമാർ ചെയ്യാറു ശീതളപോലെ തൊന്തരം ബൈബിൾ പറിക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. മുയൽത്തിനു കാവടിയ അപേക്ഷ; മുരത്തിനു പണ്ണുപ്പിരിവു്. ശിവരാത്രിക്കും ധനപ്രദക്ഷിണം; ഭരണിക്കു കോഴിവെട്ടു്; പക്കച്ചവൃഥികരുക്കും, ദേഹക്കാര്യത്വിം; എന്നിങ്ങനെ ഒരത്തു ഘട്ടങ്ങളും ഒരു ഒരു സവർണ്ണമിന്തു ചെങ്കുന്നുണ്ടു്. തൊന്തരം സനിജ്ഞമാം അഥവാക്കാതിങ്ങനീലു. സുഖമുണ്ടാക്കുന്നതു മുഖം തമിഴിൽ, പേശൻമുഖം, ഇന്ത്യപരമാരേയും ഇംഗ്ലീഷ് മാരേയും സംസ്കൃതത്തിൽ സംഖ്യാഗവൈയുണ്ടെന്നും തൊന്തരം വിശ്വപസ്തിച്ചു. സംസ്കൃതപരിശാസ്ത്രമുപ്പാത്തതിനാൽ ശ്രീപാഠത്തിൽ ‘പാവത്കികാന്തി’ എന്നും ശ്രീരാമനും ‘രാവണവല്ലുടു’ എന്നും ശ്രീപരമേശപരാണി ‘മഹാധല’ എന്നും തൊന്തരം സംഖ്യാഗവൈയുാദാക്കും. ഭരണിക്കു ആരഭാസപ്പാടുകൾ പാടുന്നതു ഭരവതിക്കിജ്ഞമാണെന്നും, കോഴികളുടെ ദയനിക്കാവാധിയിൽ മറരായും ഉത്തരവാദികളുണ്ടു്. തൊന്തരം വിശ്വപസ്തിച്ചപോന്നു. ‘നക്ഷത്രപാത’ കണ്ണാ മുജീ മഹാപാപം എഴു ശിവക്കും ഗ്രഹങ്ങളും അമാവാസ, എഴു ക്രഷ്ണാംഖിതരലയന്നാതെ പേരുകൾ തങ്ക്കുണ്ടു് സുരിത്രാം അരുതിവരുമെന്നായിരുന്നു എന്നേറ്റരാത്രി. ഉത്സവക്കാലത്തെ ഓട്ടൻതുളിലും, കരതിയാട്ടവും, തൊന്തരിനേതകളിയും, ആമാനമാടവും എല്ലാം മറി ദുർമതമാണെന്നായിരുന്നു തൊന്തരം മനസ്സിലാക്കിയതു്. വെള്ളത്തേടുകൾ മണത്തുംപുറത്തും മ്രുവമണം തിരുമ്പുന്നതും വല്ലും കണക്കുന്നതു വിധിപ്പുകാരമാണെന്നു, യാത്രയും എന്നേറ്റരാത്രി വിചാരം. ശാന്തിക്കാരൻ പ്രാഞ്ചണ മുത്തിയീനനായിരിക്കുണ്ടെന്നും ഉംരാളു ക്കുത്തുക്കു

ഇതു മന്ത്രക്കാതെയിരുന്ന ജപിക്കണമെന്നും മിന്നുമുഖം തശാസനമുണ്ടായിരുന്ന ഞാൻ ധരിച്ചിരുന്നതു്. മഹാപാതകങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നാലും ശാംഗാസ്സാനും ചെയ്തു പുണ്യം നേടാമെന്നായിരുന്ന എന്നിക്കു കിട്ടിയ ഉപദേശം. ഒക്ഷണ്ടുപാജിവികര അർധതയില്ലാതെ കരസമമാക്കിനാ ദ്രവ്യം സ്വന്തപിച്ചുവയ്ക്കാനോടൊപ്പാതെ അപ്പും പ്രാം വ്യയം ചെയ്യുന്നതായാൽ ഇരുൾപ്പെടുകോപമുണ്ടാകുന്നതല്ലോ ഞാൻ ഉന്നസ്ഥിലാക്കിയിരുന്നതു്. കാക്കയും, പത്രവും, പുലിത്രേഖാലും മിന്നുമതത്തിൽപ്പെട്ടുമെന്നും താരാവും, ആളും, പട്ടിയും പെട്ടനതല്ലുന്നുമാക്കിയിരുന്ന എൻ്റെ ഉത്തമവിശ്വാസം. പുലക്കാലത്തു പ്രമീഖ്യവാൻ പാടില്ലെന്നും ഉമിക്കരികൊണ്ടു പബ്ലിക്കേഷൻ തെള്ളിയേതെന്നും ചരിയാറാളുള്ളതു് മിന്നുമതസിലഭാന്തങ്ങളായിട്ടും താൻ അറിയുന്നതുപോന്നതു്. ക്ഷേത്രത്തിൽതെന്ന ജീവിക്കുന്നവക്കും, ജീവിതത്തിൽ ഒരുപ്പാം പബ്ലിക്കേഷൻ ചെയ്തു പോലും ക്ഷേത്രത്തിൽ പോരിക്കില്ലാതെവക്കും മിന്നുമതം ഒരു ഒരു പാലെ അദ്ദേഹം നൽകുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. മരിജനങ്ങളെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുവരെ തങ്ങൾ ക്ഷേത്രത്തിലും ബഹിപ്പൂരിക്കുന്നതാണെന്നും പരസ്യമായി ഇത്തുല്യാശിക്കുന്ന ധാതോരാഭൈയാം മിന്നുമതം താൽത്തിനിന്നും പുരത്താക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടില്ല. നിരീശപരബാദിയാക്കവാൻാം ബെറ്റലിലുന്നാണെന്നും പ്രവ്യാപിക്കുവാനും രണ്ടിന്നും ഒരു മിന്നുവിനുവകുശം തുടരായിട്ടുണ്ടു് എന്നിക്കുന്നഭേദപ്പട്ടിക്കു്. മിന്നുമതത്തിൽ ആക്കമാക്കും ഓന്നിനെപ്പറ്റിയും ചൊല്ലും ചെയ്യാൻ അധികാരം മിന്നുമതാണു് ഏന്നിക്കു തോന്തിയതു്. അവനുവന്നു സൗക്രമ്യമുണ്ടായിരുന്നതിലും അപ്പുംപും അത്രത്തെത്തു തരംപോലെയും എത്രയേണമെക്കിലും ആക്കും ചെയ്യാൻ പൂണ്ടി സ്വന്തമായാണു് മിന്നുമതമെന്നും ഞാൻ

ഉംച്ചു. ഇതരമത്സ്യങ്ങൾ നിരണ്ടതിരിക്കുന്ന നിയമനി മംഡാസമിതികൾക്കു ഫിന്റെങ്ങളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ നിമ്മിക്കുന്നതിനും വീഴോയമില്ല. തഹാ ശ്രദ്ധാലുമുട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഫലം കാണ്ടി രക്കായായിരുന്നാലും ഒരുത്തെങ്കിലും കററം പറയുന്നില്ല. “സുവചികിത്സ” എന്ന പരിധാദശിക്കുപോലെ ‘സൈ കൂർമതം’ എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കാമെങ്കിൽ അതു എൻ്റെ മതമാണോ’ ആക്കം വിചാരിക്കാവുന്നതാ ണം. ആന്റരെത്തപങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ബാധ്യരുതികൾ മാത്രമില്ല എന്നാണെ ഫിന്റെമതമെന്നു തൊൻ ആകപ്പോരെ ദാരിച്ചുവരാണി.

ഒരു യഥാത്മ ജിജ്ഞാസുവായ എനിക്കു എൻ്റെ മതത്തെപ്പറ്റി കുട്ടത്തു അതാനും സന്ധാദിക്കുന്നതിനാ ഗ്രഹം ജനിച്ചതിൽ അത്രുതപ്പെട്ടവാനില്ലപ്പോ. മതോ പദ്ധതിപ്പാവായി എന്ന ആല്ലെന്നും വരിച്ചതു ‘ചുകവണ്ണിശാ സ്കൂളികൾ’ എന്ന ഒരു തമിഴ്ചുണ്ടാവമനനെന്നുണ്ടാണ്. അ ഭേദമതത്തിന്റെ സംബന്ധിച്ച വരിച്ചതിൽ ഫിന്റെമതമെന്നു പറയുന്നതു ‘കാവേരി മാധ്യത്വം’മാ തീരുന്നു. ഇല്ലാമാസ തത്തിൽ “അന്ത കാവേരി മാധ്യത്വത്വത്തെ പാരായണം ശേഖവോക്കും ദോഷംതാനെ ലഭിക്കും” എന്നായിരുന്ന സവംചോദ്യങ്ങൾക്കിം ആ മധ്യാഭ്യാവമനാൻ ഉത്തരംപറയാറും. പരസ്യരബന്ധമില്ലെങ്കിലും എതെങ്കിലുംപ്രകാരത്തിൽ അഞ്ചുമാ കാവേരിമാധ്യത്വത്തിന്റെ കാഞ്ഞം സംഭാഷണങ്ങളിലേയും വലിച്ചിച്ചുകൊണ്ട് വരിക പതിവാണ്. ബ്രഹ്മവാദി, ഭ്രാന്തം, പ്രത്യക്ഷ പത്ര ഭ്രാന്തം എന്നിങ്ങനെ ബ്രഹ്മവാദി പ്രീതിക്കും അത്രുന്നാഫേ ക്ഷിതിങ്ങളായ കാഞ്ഞങ്ങൾ ചെയ്യും കാണ്ടരിമാധ്യത്വം

வாயிக்கையுமானால் யினுடைத்தாலெல்லா மௌலிக்கத்தப் போலேன் பூகவளிலொருவிச்சு ஏனென பரவதூ மன ஸிலாக்கி. தொல் உச்ச வாய்த்தின் அதுக்கொலை பிடி ஆகோஷத்தின் என ஆழுவாணான் அதிலெல்லா பாவம் ஹனிவைரேஷன் மூலக்காங்கி மாறுக்கம் அரவுரூபாகிசைவு ஆகை வென் ஶாரூபிகரி ஒருநோடு பரவதூ. பூஷப்பானிடி அல்ல ஏக்கிலும் வகுத்தானமென் மோவத்துத்து பக்கும் என மன்றாலக்காலதெத் தூஜங்கத்திலீடு எனமென் அதிலே அவர்களத்தில் ஶாரூபிகரிக்கி எந்தெந்தானாத்துப்பிக் கெஷின் நால்களமென் அதுவாறுபெறுக். அமாவாஸி க்கி புதினும், பிரினால்லிருக்கெஷின், ஹட்சிலெட் காலுக்குகிழூங்க், திரின்தால் ஸ்ட்ரை, மின்தால் ஸ்ட்ரை, ஶாரூபிகரி க்கி பள்ளத்தின் இடத்திலேபூங்கொலைப்பும் பேருப் பாயம் ஏனில்லை வீதிக்குடாதெ நடந்திலேபூம் நால் ஏழுஞ்சும்போல்க்கொல்லுவது முக்கு கிடீமென் ஶாரூபிகரி ஏரோ பரவதூ. மோக்கத்தினாலும் மோவம்கொள்ளும் ஶாரூபிகரி பரவும்பதெலைப்பும் மின்மதமான்னென் யரிசூல் ஹஜங்கதெத் காற்று நீரை விழுவிசூல் தொல் ஏத ஜீமஹாய ஸஂவரு ஹக்காஞ்சுபோல்க்கொலி வூரை செய்து. ஏரிக்கை நமுதெ ஹக்குதென ஏத வியிக்கெ ராகின் வேள்வி வாரள்ளில் பாடிசூல். அவ்வாஞ்சத்தில் தொல் அநேமநதெத் ஸஹாயிசூலு மதியாய்லைந் காரங்கதால் தெண்டு தமிழ்த் ஸபரேஷன்பிலைதாயில். அதோடுக்குடி ஶாரூபிகாலை ஹின்மதபாங்குபோல் ருமிகொன் முக்குமாழ்க்குபோல் தேங்வானமுத்து ஏன்றெலை ரோந்துவும் அவ்விசூல்.

ஏனிசூல் பினை கிடிய ஹக்காமல் அதுத்தெர யில் காரங்கொலை வாய்க்கையின்னை ஏத ஶிவநே

ഗിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഉള്ളില്ല. ദിവസത്തിൽ പലവട്ടമായി ദോഷനുബരാട്ടിയും പാലും മാത്രമേ കഴിക്കുള്ളൂ. സഹാധിക്കിരിക്കുന്നതിനു മുൻപു ഒരു പുകവലി പതിവാണ്. അഞ്ചുപ്പാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുള്ളുചുമകിം. “ശിഖവാഹം”, “ശിവോഹം” എന്നു അദ്ദേഹം അറിയാതെത്തന്നെ പറഞ്ഞുപോകിം. ഇംഗ്ലീഷുനാമനും വലിയസാമ്പൃക്കരക്കാനും മുട്ടവരാറില്ല. പുകവലിക്കവാനുള്ള മതനും വഴക്കിപ്പാണ് രണ്ടും, റാട്ടിക്കിൾ രണ്ടും ഇങ്ങനെനു ചില്ലറ സംഖ്യകളും ഇദ്ദേഹം ആവശ്യമുള്ളവരും ഒരു തില്ല. നാടവിട്ടുപറത്തിരിക്കുന്നീടില്ലെങ്കിലും വേണ്ടതില്ല, മണിക്കൂളിക്കാലടവും, ബൊർഡീനാമവും, മുങ്ങാവനവും എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു ദിവ്യപ്രഭജ്ഞിയിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനും പാർത്തിയും പരമേശപരനും അഭ്യർത്ഥിന്റെ വിളിപ്പുറത്താണ്. അദ്ദേഹത്തിനു നേനിന്നുപുറിയും സപതന്മായ ധാതോരഭിപ്രായ മുമ്പണായിരുന്നില്ല. ഭേദമുപ്പെട്ടവരായി നാട്ടിലുള്ള സർവ്വം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഖ്യരാണുന്നു ദയാഗിഅഭോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ‘സത്യം വദ’, ‘ധന്മംചരാ’എന്നിങ്ങനെ ചില പൊടിക്കുള്ളുകൾ ശിവയോഗി ഇടയ്ക്കിടെ പ്രയോഗിക്കുക പതിവാണ്. ചില കുമിനാൽ കേസുകളിൽ അദ്ദേഹം സാക്ഷി പറയാറുണ്ട്. താൻ കേൾക്കുത്തിൽ പോകാറില്ലെങ്കിലും കേൾക്കുപ്പവേശക്കാരുത്തിൽ അദ്ദേഹം മാറ്റിപ്പിയന്നാണ്. ദോഗദാഡി, കാവിവസ്ത്രം, കെട്ടതാടി, മെതിയടി എന്നിവയെല്ലാം സപാമിജിച്ചും സന്ധാരിച്ചു വച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വിശേഷം പൊതുസ്വഭാവിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു കാവിയിൽ മുക്കിയ ഒരു വദർ വേണ്ടിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെട്ട

ଯିତେ ନୁହୁଣ୍ଡିତ୍ତିଥିଲୁ. ଅନ୍ତେମତତିଳେ ନାପକାର୍ଯ୍ୟ ସପତ୍ରଣାଯିତାଗାଲିଲୁ. ନାଟ୍କାରୀର ସପତ୍ରଣାଯାଇଲା ଏବଂ ଅନ୍ତେମତତିରେରେରସପତ୍ରି. ଅନ୍ତେମତତିଲେ ଫୋରାନ୍ଦେରସପାରିକରି' ଏବେଳାଜ ଫେରଣେଇବା ପିନ୍ଧିଟୁ ଏକିକିମ ମନ୍ଦ୍ରିଲାହି. ଶକରରୁଁ ମୁହି, ହୁଣ୍ଡରୀ ପନିଷତ୍ରି, ବାରୋପନିଷତ୍ରି, ଶିଵପୁରାଣୀ ଏବଂ ନାନ୍ଦିତାନ ପଲ ଫେରକରୁଁ ସପାମି ନିଷ୍ଠିପ୍ରଯାଣର ପରିଷ୍ଵରତ୍ର କେଟିତ୍ତିଥିଲୁ. ହୁଣ୍ଡ ବକ୍ତର ରୁମଙ୍ଗରି ବାହି ପ୍ରିଟିଣ୍ଡା ଏବଂ ତୋମ ଛୋଟିକିମକିମାକର୍ତ୍ତା, ବାଯି ପ୍ରିଟିଲ୍ଲେଣ ରୁପ୍ରାଭରି ପରିଷ୍ଵରକର୍ତ୍ତାକର୍ତ୍ତା ଉଣ୍ଡାଯି କିଲୁ. ଏଲ୍ଲାଂ ଶି ବନ୍ଦମାଳେଣାଂ ଏକାଳୀଂ ମରିଇବ ଆହେ ଏହିତରିକ ପ୍ରବେଶିପ୍ରିତ୍ୟକୁଟେଣାଂ ସପାମି ଯୁଦ୍ଧାଯଦିନାଯିତାନ. ସପଣ୍ଣମଣ୍ଡଳାକଣ୍ଠିରେବ ତେବେ ରୁପ୍ରାଭରି ଚଲିବାର ପଣତିଲେ କଣ କାହିଁଲୁ. ସମାଧିଯାଇବ ଛନ୍ଦ କାଳତ୍ତରୁଁ ଅନ୍ତେମତତିରୁଁ କି ପ୍ରିତ୍ୟାଦମାରଦତ୍ତ ସପଣ୍ଣମଣ୍ଡଳାକଷବାନ୍ତ କଷିତିରି ନା. ପରିଷ୍ଵ ଚାରିକରକାଣିକାର୍ତ୍ତିତ୍ୟାତ ସପଣ୍ଣକର୍ତ୍ତା ପୋଟିତ୍ୟାପୋକାରମଣିଥିଲୁ. ରୁପ୍ରାଭରିତ୍ତର ଶିଖ୍ରପଦଂ ସପୀକରିତ୍ୟାତକୋଣିଥିଲୁ ଏକିକିମ ହିନ୍ଦମତରେତପ୍ରାଗି କଣାଂ ଅରିବାନ୍ତ ସାଧିତ୍ୱାଲ୍ଲେକିଲୁ ସପଣ୍ଣମଣ୍ଡଳାକଷବାନ୍ତ କଣ୍ଠାରୀର ବଳିକଷବାନ୍ତ ନାଲ୍ଲାବଣ୍ଣାଂ ପାଠିଥିଲୁ. ରୁପ୍ରାଭରି କିମନ୍ତିକିମିତ୍ରିଯିତେ କିମନ୍ତାରୀ ସମାଧିଯାଇବ କିମନ୍ତରି ଅଲ୍ଲରାତ୍ରି ସମାଧିତ୍ତରୁଁ କିମନ୍ତ ତେଜିଲ୍ଲା ଏବେପ୍ରାକ୍ରିଯନ୍ତାଯାଇ ତାନ୍ତ କଣ୍ଠବେଳୀ ପିନ୍ଧିତ୍ତିର ନେପାଲାମତିରେ କିମନ୍ତ ବୀରଦକାଣ୍ଠାଲ୍ଲୁବିର ପରକରୁ ଶାଯି.

മഹിളവായി ജനിച്ചിട്ട് മഹിളമത്തിലെ പ്രാമാണികൾ സാധിക്കാൻ കസിലാന്തങ്ങൾ പോലും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാൻ തെവശനാത്മക കൗൺസിൽക്കു കൂട്ടുതരമായ ഒരവസ്ഥയാണെന്നും എനിക്കു തോന്തി. എനിക്കു കിട്ടിയ രണ്ട് ഇരുപത്തിനാമാണു കരുതിയ്ക്കിനും മഹിളമത്തെപ്പറ്റി എന്തു അക്കാദമാണു ലഭിച്ചതെന്നു വായനക്കാർ എഴുണ്ടാക്കി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമെല്ലാം. എൻ്റെ മുന്നാക്കത്തെ ഇരുപത്തിനാമാണു ഒരു യാമാസ്ഥിതികനായ കാരണവരായിരുന്നു. “കഷ്ണാന്തി, കുംഭ, മിത്രക്രാന്തി രോമം” തുടങ്ങി ഒരു കാരണവക്ഷ്യം വേണ്ട സവർഖന്ത്വാക്കും അദ്ദേഹത്തിനു ബാധിയ്ക്കും. കളി, ജപം, ഹാറിംഗാറിയും സംഖ്യയും, തദ്ദോക്ഷ്യക്കുടിക്കുന്നു, സിസ്റ്റംപ്രാട്ട്, നാട്ടകാജു സ്ഥലം, പൂരത്രുമം, പ്രഖ്യായാരുമുണ്ടാക്കുന്ന മെമ്പർസ്ഥലം ഇത്രാണി ഡോഗ്രൂതക്കെള്ളും തികഞ്ഞു ഒരു പരമ ‘സാതപ്രിക’ നായിരുന്നു അദ്ദേഹമം. പതിനേട്ട് രാഹത്തിൽ രാമായണം വാചിക്കിം; പത്രത്വാചാരന്മാരും വിധിത്തിൽ തുണ്ടി പ്രാട്ട് ചൊല്ലിം വാനത്തല്ലുകാക്കി സമ്മാനവും കൊട്ടക്കിം. കൂളിക്കെടവിൽ വച്ചാണു നാശിക്കും തമ്മിൽ ആല്ലും പരിചയശപുച്ചതു്. രണ്ട് മനിട്ട് നേരത്തെ സംഭാഷണംകൊണ്ടു എൻ്റെ ജീജത്താസയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്സമായതയും രണ്ടുകുട്ടക്കിം ഓന്നപോലെ അറിയാറായി. എങ്കിലും കാരണവക്ഷ്യം സാമർത്ഥ്യത്താൽ അതു തുല്യമായി പുണ്ടി അന്ത്യസംഭാഷണംകാതെ കഴിഞ്ഞതു. ഒന്നോരു ദിവസത്തെ യതാംകൊണ്ടുമാത്രം മഹിളമത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന ‘മുപ്പുക്കെട’ ശാട്ടുത്തുനിന്നു കരസ്ഥമാക്കുവാൻ സാഖ്യമുണ്ടെന്നും, നേരെ മരിച്ചു കരെ അധികികകാലത്തെ സ്വഭാവക്കുംകൊണ്ടു അക്കാദമം സാധിക്കുവെള്ളും വെന്നും

എനിക്ക വോദ്യമായി. അതുകൊണ്ട് ഭക്തനായ ഒരു ശിഷ്യർന്നു നിലച്ചിൽ തൊൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നിശ്ചയപോലെ വിട്ടപിരിയാതെ പറവിക്കുടി. എതാ ഗണാരഘവമാസത്തെ അധികാരിച്ചുപാരുന്ന കുഴിൽ. “കാരണവന്മാർ കാട്ടിത്തന്ന മാർത്തിയ്ക്കുടി വരിക്കായന്നല്ലാതെ മതരതി നന്നു മെരുല്ലിക്കണിഡാന്തങ്ങളേപറവി അനേപഷിക്കേ ണ്ട ചുമതല നട്ടുകൊല്ലു. മതഗമ്മങ്ങളുടെ പേരുകൾ പോലും അറിഞ്ഞാണെന്ന നിർജ്ജന്യമാണു. വിശ്രാലയ അള്ളിൽ മതചിഷ്ഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ല. കാരണവന്മാർ വിശ്രാലയങ്ങളിൽ പഠിച്ചിട്ടില്ല മതപരിപരതിയിൽക്കൂടി വരാച്ചിരീതിന്റെ. നാം ചൊല്ലുന്ന സംസ്കൃതംസ്ഥാത്മകങ്ങളുടെ അത്മം അറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നില്ല. കൂടിച്ചുതൊഴുന്നതത്രാവശ്യമാണ്. മുക്കിക്കുളിക്കണം. കേൾ തുരത്തിൽ പോകുന്നുവോരുന്നതു മുണ്ടുക്കണം. സ്ഥോത്രങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ ചൊല്ലുന്നും” ഇവാണും” എൻ്റെ മുന്നാമത്തെ ഗ്രന്ഥാടിന്റെ കരുംകുന്ന നാ കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ. അദ്ദേഹം, അധികം താമസിയാതെ ഒരു തീര്ത്തംശാത്മയും പോയതുകൊണ്ട് തെങ്ങൾ തമ്മിൽ മുഖിച്ചില്ലെന്നുംകുടാതെ പിരിഞ്ഞു.

എൻ്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇത്തരത്തിൽ വിഫലങ്ങളായിരുന്നു നാൻ വ്യസനിച്ചിരിക്കുന്നുവോരുന്നു കേൾ തുരപ്പേഖശസ്ത്രാഗ്രഹം തുടങ്ങുന്നതാണെന്നു കേടുതും. ഇരുഡിവന്നു നാന്തരത്തിലെപ്പറ്റി പലങ്ങം അതിൽ ഭാഗങ്ങളും ഇടയുണ്ടെന്നു തൊൻ അറിഞ്ഞു. മിക്കണ്ണല്ലുന്ന പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളവർ, ഇക്കാലംവരെ

ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകിട്ടില്ലെന്തിമാനിക്കുന്നവർ, യുക്തി വാദികൾ, മതമെന്തെന്ന് തീച്ചും ശാക്കിക്കഴിപ്പിയ്ക്കിട്ടില്ലോ തെ വിഭ്രാത്മികൾ എന്നിങ്ങനെ ക്ഷേത്രപ്രവശ്യാദം ചുറപ്പുചുവിക്കുവാൻ തികച്ചും അപ്പു തജ്ജഞ്ജ ഒട്ടസംഖ്യയിലും പേര് രണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ ഇരഞ്ഞുവാൻ ഇടയുള്ളതായി കണ്ടു. സ്വപ്നത്വ ബഹുമുത്തിനില്ലെങ്കിലും ദഹിയതുകൊണ്ടു ഇരു കോലാധിലത്തിൽ ചേയ്യുവാൻ എന്നിക്കും അതിയായ വാഞ്ഛജനിച്ചു. ഞാൻ വ്യഞ്ജം മററീ പേരും പരിഷ്കരിച്ചു. ഭോഷ വ്യത്രാസപ്രവർത്തനി. പ്രസംഗിക്കുവാൻ പറിച്ചു. തലകീഴോട്ടി നിംബുക്കുവാൻ ആശ്രൂ സിച്ചു. പ്രചരണങ്ങളു പരിഗീലിച്ചു. ധീരധീരം പൊങ്കരുവാൻ ഉറച്ചു. “ഈതാനും എന്നറ മതം. ഈ താണം മറിയുമതാം. തക്കപ്പിൽ ജാതിക്കോട്ടുഭൂ അശീ പ്പിൽ ജാതിക്കെട്ടിനെ! ഉത്തിച്ചുത! ജാഗ്രത!” എന്ന ചുത്തിൽ അടയാളിച്ചുകൊണ്ട് പോകിളുത്തിലയ്ക്കു ചുട്ടി. ആൽക്കോളിനും കാലില്ല. എത്തക്കയി ല്ലൈ പരയാരായിട്ടില്ല. എതിക്ക്കേണ്ടാൽ കാണാം എന്നറ മതം.

എന്നിക്ക കിട്ടിയ കത്ത്.

എൻറ സ്റ്റേച്ചിത്തൻ പരമേശ്വരൻ ഇമലോകവാസം അരസാനിപ്പിച്ചിട്ടു് ഇന്നെയ്ക്കു കൊല്ലും നാലുതോക്കുതു. തൊൻ അധാരെ ഒട്ടവിൽ കണ്ണസമയം—തുള്ളിവ പെങ്കുരിൽവെച്ചു് ഒരു പൂരകാലത്താണെന്നു തോനും നും—ഞങ്ങൾക്കുത്തമ്മിൽ പലവിഷയങ്ങളുള്ളപ്പറിയും നും സാമിക്കുണ്ടായി. ‘ആരിയിൽനിന്നു ചുറ്റുനിലേ’യും ഇള യാത്രക്കു സംബന്ധം ചും, ചൊല്ലിലെ പത്രപ്രവർത്തനക്കുത്തു അധികരിച്ചും എന്നവേണ്ട പിത്രലോകത്തിലെ വിഭ്രാഭ്രാസ സമ്പ്രദായങ്ങളുള്ളിടത്തുപോലും ഏ ക്കും അനുസംബന്ധിക്കുന്നു. സാധു! പരമേശ്വരൻ! പിന്നീട് കേട്ടതു് അധാരംമരാച്ചുവെന്നാണോ. എന്നിക്ക കുലപ്പുലായ വ്യസനമുണ്ടായി. പരമേശ്വരൻ എൻ്റെ കട്ടിക്കാലം മുതൽക്കും ചുരുക്കാത്തയാണോ. അധാരും തൊനും തമിലുള്ള മെത്രി നാട്ടകാരിൽ പലക്കം അസൃഷ്ടതോനിക്കത്തെവന്നും അതു ദുഃഖതരമായ ഒന്നായിരുന്നു. പക്ഷേ പരഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾനും? പരമേശ്വരൻപോയ വഴിക്കുംപോയി. ഇന്നിമേലാൽ അധാരുമായി സംസാരിക്കുവാനോ കത്തെടവാട്ടകരം നടത്തുന്നതിനോ നാലുമാകന്നതല്ലല്ലോ! അധാരുടെ പൊട്ടച്ചുറി കേരംക്കുവാനോ ഉപദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനോ മാർഗ്ഗമുണ്ടാണമില്ലെന്നാണെല്ലാ ഇപ്പോൾ വനിതിക്കുന്നതു്? കമ്പിത്തപാലും കമ്പിയില്ലാക്കുവായും മരിച്ചുപോകുവരെ സംബന്ധിച്ചു ക്കേരുന്നും കേവലം ഉപദേശാഗ്രഹിന്റുണ്ടാക്കുതനെ. പാത്രക്കുമായി പാശ്വാത്രദേശങ്ങളിലെ ചില ശാസ്ത്രങ്ങൾ

മാർ ആദ്യവിനിമയം ചെയ്യാറുണ്ടെന്നു വത്തമാനപ ഗ്രാമപ്പളിച്ചും പുസ്തകങ്ങളിലും വാചകാദശങ്കളിലും ഈ നാട്ടിൽ ആദ്യംതന്നെ മരിച്ചുവരെ കണ്ടിട്ടിള്ളതായോ അം വരേം സംസാരിച്ചിട്ടിള്ളതായോ എന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. പരലോകത്തെപ്പറ്റി ചിന്തക്കണ്ണാറും എന്ന് തമസ്സിൽ ആണ്ടുപോകും ചെയ്യുന്നതു്. പരിശീലനത്തുപോയ പരമേശ്വരൻ തിരിച്ചുവരുന്നാൽപ്പോൾ കൂട്ടാം! അംഗാളിക്കെ കു ആഡിക്കു നിന്നു് ഒരു ചെറിയ കറിപ്പേക്കിലും കട്ടിയിരുന്നെന്നു കിൽ!! ഇപ്പുകാരം വിചാരിച്ചുകൊണ്ടാണു് എന്ന് അം നു കിടന്നരാജാഈതു്. പരിശീലനം എഴുന്നേറപ്പോൾ എൻ്റെ ഫേശപ്പുറാളു് ഒരു എഴുന്നേറിട്ടിരിക്കുന്നു. കൈയക്കു റു എന്നുക്കു ബന്ധപ്പെട്ട പരമാവധം. എഴുതുവാൻ ഉപയോഗി ചുട്ടിള്ള മഷ്ടിയും കടലാസ്സും രണ്ടും സുപരിചിതങ്ങൾതന്നെ. പേരുക്കു എഴുതുതാഴുള്ള നൂമലമോ ആളിക്കെ പേരോ യാതെന്നംതന്നെ അതായ്ക്കുപരംതന്നെന്നാലു്. ഭാഷാ രീതിയും എഴുതിലെ വിഷയവും ആശലാച്ചിച്ചാൽ അതു പരമേശ്വരൻ വകയാണെന്നു വിചാരിപ്പാണെന്നവഴിക്കാണുണ്ടു്. ആദ്യദേതാണെന്നു വായനക്കാർ നിശ്ചയി ചൂംത്താം. എഴുതിപ്പുകാരമായിരുന്നു:—

“ഈവിടെ എത്തി വള്ളരെന്നാം കഴിയുന്നതിനു മു വിൽക്കുന്നെന്നു എന്ന് ജയിലിൽ പെട്ടുപോയതുകൊണ്ടാണു് എഴുത്തുപ്പാൻ താമസംനേരിട്ടു്. ഇനിയെപ്പോ ചെല്ലാമാണു ജയിലിൽ പോകേണ്ടിവരിക്കെന്നും പറ വാൻ പ്രഖ്യാസം. ഇവാടെ ജയിൽവാസം കൂടക്കുന്നെന്നു വേണിവരുന്നു, ഒരു കാഞ്ചിമാണു്; സർസാധാരണമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. ഇപ്പറമ്പത്തുകൊണ്ടു് ഇവിടേയും ഒരു

സത്യാഗ്രഹസമരം നടക്കുന്നതെങ്ഗാം ആവശ്യതിൽ “രഞ്ജനകൾ” | ചേന്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഇടയ്ക്കുടെ ജീവിൽവാസംവെച്ചുള്ളവയുംനാതാജോനം ആരും സംശയിച്ചപോകുന്നതു്. നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ജീവിക്കുന്നിക്കുംനൽകുന്നതിനുള്ള കാരണമല്ല ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നിക്കുംശും തു്. അവിടെ കുറക്കാക്കാണ്ടും സാധാരണനിക്കുന്നതുകിവരുന്നതു്. ഇവിടെ കുറക്കാക്കാണ്ടും, ദീനക്കാക്കാണ്ടും ജീവിക്കും വിധിച്ചുകാണുന്നതു്. മുഖ്യാഷ്ടകാപദങ്ങളും അടിസ്ഥാനപ്പുട്ടതീട്ടാണ് തൈപ്പുടെ പീനൽകോടു് അപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടും തു്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ജലദാഹത്തിനുപോലും ഒരിവിവസരത വെറുന്നതു കൊടുത്തപോരുന്നാണ്. ഇവിടെത്തു ഏററവും ലഘുവായ ശിക്ഷ ഇതാണ്. ഇതുടക്കപ്പെട്ടുമുമ്പുനംവരെ മുഴും ശിക്ഷകൾ ഇപ്പോൾ നിലവിലുണ്ടു്. കുഞ്ഞുരാജികരം ജീവപത്രം തടവാനാം നൽകിവരുന്നതു്. വധിക്കുന്നതിൽ ചെന്തുളക്കാൻ തെപ്പുറി ഇവിടെ ഇതുവരെയായി യാത്രാരാലോചനകളും ഉണ്ടാക്കില്ല. അക്കാദ്ധം ഉടൻതന്നെ നിയമനിമ്മാനസഭയുടെ ആലോചനയും വിഷയമാക്കുമെന്നാണ് തൊന്ത് വിചാരിക്കുന്നതു്. ശിക്ഷകളുടെ ഗ്രാമപാലത്പരമായ പ്രായേണ രോഗകാരണങ്ങളും ദോഗരക്കടിയേയും ആത്മയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്.

ഈ പീനൽകോഡിക്കേൻറ ആവിർഭാവത്തിനും ശേഷം മാതാക്കന്മാർ ശിരൂപരിപാലനവിഷയത്തിൽ ഏതു മും ജാഗ്രതയുള്ളവരായിത്തീന്തിട്ടുണ്ടു്. പിഞ്ചുകരണത്താൽ താഴുള്ള യേമായി. ഉടൻതന്നെ കരച്ചിലിക്കേൻറ മേതുകണ്ടപ്പറിച്ചു് അതു ശമിപ്പിക്കുകയായി. മാതാപിതാക്ക

നാരെ ശിത്രസരക്ഷണവിഷയത്തിൽ സർദ്ദാ ജാഗറുക രാക്കിത്തേര്ത്തിട്ടുള്ള മരൊരായ സംഗതി ഇവിടത്തെ പോ പ്രീസ്റ്റുകാരങ്ങെട ഗ്രംസിഡ്യാരങ്ങളാണ്. എപ്പോഴോണു പോലീസ്റ്റുകാർ വിട്ടിൽ കയറിവരുന്നതെന്ന് ആക്കം നി ശ്രദ്ധിച്ചുകൂട്ട. അവക്കു മലയാളനാടകത്തിലെ വിശ്വക നായകത്രപോലെയുള്ള വേഷ്ട്രോജൻങ്ങളും കമകളി യിലെ മനുഷാനെ കബളിച്ച കരസ്ഥമാക്കിയ വിധത്തി പുള്ളി ശിരോലങ്കാരങ്ങളും യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്ഥിരം കാഴ്ചയിൽ സാധാരണജനങ്ങളിൽനിന്നും യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. പുരാതന യവനമാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രം ഫോഷ്ടിക്കേന “ക്രപ്പട്ടിയ” സെസന്റുകാർ എതാണ്ടിക്കപ്പെന്നായിരിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. ഒരാദ ഓന്നരണ്ടുപ്രാവശ്യം അധികം തു മുത്താൽ പോലീസ്റ്റുകാർ പിടിക്കുടി ജലഭോഗത്തിനു ചാഞ്ചലേയുകയായി. പിന്നെ സുകടം പറഞ്ഞിട്ടു മാപ്പുചൂടിച്ചുപ്പട്ടാ യാതൊരുമലവുമില്ല. ചുള്ളിയെ രജിസ്റ്റേക്കാർട്ട് തു എത്തിച്ചുകഴിയും. പിന്നെത്തെ കമ പറച്ചേണ്ടുണ്ടോ? വകീലനൂരാഖ്യാ, വകീൽക്കു മല്ലുന്നാരായി, ബത്തചാഡി, കീതിചാഡി, കൊത്തതിച്ചിന്തലാഡി, പിടി ചുവലിക്കലാഡി, തലപൊളിക്കലാഡി, വിധിയാഡി, തുമ്മായപുള്ളി ജയിലിപ്പരാഡി. മേൽവിച്ചരിച്ചു സംഗതി കളിക്കിന്നും സപ്രത്യേക വാതനോഗ്രാഡിയായ എൻ്റർ കാരാ ഗാരനി ബാസമേതുവും എതാണ്ട സീപ്പജൂമാഡിരിക്കുമെന്നു തോന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ജയിലിക്ക് താമസിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ ഒരു ഡാക്ടി ചെഴുതേണ്ട കാര്യം പലപ്പോഴും എൻ്റർ ആലോചന യും വിഷയമാക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ജയിൽ ഡയറിക്കാണ്ട്

അവിടതെത്തേപ്പാലെ ഇവിടെ സാധാരണികമായ അയോജനം യാതൊന്നംതെന്നയില്ല. നേരുമർച്ചി, ഒരാളുത്തി ഡയറിയാഞ്ചകിൽ നല്ല സമ്പാദ്ധത്വങ്ങാക്കന്നതാണ്. അതെങ്കണ്ണം നിങ്ങൾ വോദിക്ഷമായി തിക്കം. പറയാം. അവിടതെത്തെ ജചിലിൻറെ ധർമ്മ പ്രഭേദപ്പും ഇവിടതെത്തെ ആപ്പുത്തിയാണെന്ന നിംഫമിക്ഷനും. കുറം ചെയ്യുന്നവക്ക് ഉഷ്ണയത്രുച്ചെന്നാണെന്നും ഇവിടെ ശിക്ഷ നൽകുന്നതും. കുറങ്കുളിടെ ഗൈരവവലാലുവങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു കടപ്പറ്റിക്കണ്ണായപൂർത്തിപ്പാളായ മരങ്ങുകൾ മാറിമാറി വിധിക്കുന്നു. ‘വിരുദ്ധനുള്ളിക്’ മുതൽ ‘വിന്കാന്ത് സ്’ വരെയുള്ള ശിക്ഷകൾ സാധാരണങ്ങളുണ്ടുണ്ട്. ‘പെരി തുയിസൻസുന്നിസ്’ ആവശ്യക്കുള്ള വണക്കല്ലാതന്നു ശിക്ഷ. സാമ്പത്തുസംബന്ധങ്ങളും വീഴ്കൾക്കു തലപൊതി പ്രഥമം ധാരയും വലത്തുകെക്കാൻ പെരുവിരലിസ് “ആപ്പരേഷ്”നാം പ്രക്ഷോഭക്കരണങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവക്ക് കുറയാതെ വെള്ളിവും വിധിച്ചുകാണുന്നാണ്. എന്നിക്കം ദഹിക്കൽ അവിപ്പത്തി പൊതുപ്രകാരം അശോകാരിയും അഞ്ചുവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലെന്നില്ല. കൊലപാതകം ചെയ്ത ഒരു പുള്ളിക്കും ഇവിടതെത്തെ ആപ്പുത്തിയിൽനിന്നു കല്പിച്ചു വിധിയിലെ ഏതാറം ഭാഗം താഴെ ഉള്ളരക്ഷനും ഒരു അനധികാരിയിലുണ്ട് വിശ്വസക്കുന്നു. അതായെ കാലത്താരമണിക്കു ഭംഗാമലകാലി എന്നും തലയിലും ധാന്യപന്നം വെത്തിലും ദേഹത്തിലും ചുട്ട് അരമണിക്കുന്നുണ്ടോ ഇതെല്ലാം താഴെയായിരുന്നു “മാർഗ്ഗം” സോപ്പുത്തെപ്പറ്റിച്ചു ഫോമർന്നിനിന്നിയിൽ സ്ഥാനം ചെയ്യുക്കുക. അലക്കായ വസ്ത്രം ധരപ്പറ്റിച്ചു ആപ്പുത്തിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു കുറങ്ങുമ്പോൾ കുറക്കായ പാലിൽ നവരയരി വേവിച്ചു

ഓക്കിയ ഒരുക്കാളി പാദസം കൊടുത്തു നാലുഡണിക്കു രൂപരം വിത്രുമിപ്പിക്കുക. പത്രംഞ്ചമണി ക്ഷമാധാരി പാചകവിന്താമണി വിധിപ്രകാരം തഥാരാക്കിയ വിവിധ വിവേകങ്ങളാട്ടക്കുടിയ ക്രൈസ്തവ നൽകുക. പിന്നെ മുന്ന് മണിക്കുറ്റനേരം വിത്രുമിപ്പിക്കുക. അതിനശേഷം മതിയാദവാളം രോട്ടിയും പച്ചവും നൽകി നാലുമണിവരെ “ഹാമൾവബ്രൂം” വായിച്ചുകേരുപ്പിക്കുക. പിന്നെ ആരുമണിവരെ സയനൈ സഖ്യാരമാക്കുടെ മടങ്കിവ നാൽ ചടങ്ങേസാച്ചു തേപ്പിച്ചു കാജന്തവവള്ളംകൊണ്ടു മേരു കഴുകിക്കുക. എട്ടരമണിക്കു വിശ്വാസം ചതുവിധി മായ പദ്മാർത്ഥാട്ടക്കുടിയ ക്രൈസ്തവ കൊടുക്കുക. അതിനു മീരെ നാലു ആളുക്കിയും പഴവും രണ്ടു പുവൻപഴവും കൊടുത്തു. അരുമണിക്കുറ്റനേരം ഉലാത്തിക്കുക. പത്രമണിയടക്കാത്ത പട്ടംതുരത്തു വിത്രുമിപ്പിക്കുകയും അടുക്കുടിലി നേരു കിടത്തി ഉണ്ടാക്കുക. കണ്ണിശമായും അരുപ്പാണി ക്ഷതനൈ ഉണ്ടാക്കി ആരുമണിതൊട്ടുള്ളി ശിക്ഷകരുക്കു താരാക്കി നിത്രംകു. ഇവളും പതിനാലുവർഷം മുട്ടാ തെനടക്കാടു.”

ആസ്‌പത്രി ശിക്ഷയന്നവീകരനു ഒരാരക്കു ദീനം പിടിപെട്ടാൽ ഉടൻതന്നെ അംഗാളൈ മജിസ്റ്റ്രേറ്റിന്റെ മുഖിൽ ഹാജരായി ശിക്ഷിപ്പിച്ചു ജയിലിൽ ചികിത്സ യോഗ്യക്കയാണ പതിവു്. ദീനംരാറിയാൽ ഉടനെ ആസ്‌പത്രിയിലേ ക്ഷതനൈ കൈണ്ടിവോതം, പലപ്പോഴും ദൈവൻറെ ആയയും ലഭിക്കില്ലോ ആസ്‌പത്രിയിലും മായി കഴിഞ്ഞുകൂടാണെന്നു് ആസ്‌പത്രിയാട ധർമ്മം ജയിലിലും ജയിലിലില്ലോ ആസ്‌പത്രിയിലും ധർമ്മം അവസാനം എന്തു ഫലമാണു് ഉണ്ടാ

കാൻപോക്കന്നതനു പറവാൻ ഇപ്പോൾ സാല്പ്പുമല്ല. എൻ്റെ അഭിപ്രായം ഇഷ്വക്ഷ്മാരം കാലാന്തരത്തിൽ തൈദളം ദേശത്തിന്നു തന്നെ പഞ്ചാഖ്മാകമന്നാണ്. ഒ! ഇതിനെപ്പറ്റി ഇതു വിസ്തൃതിക്കാനമെന്നു വിചാരിച്ചില്ല പോതെ. പറങ്കുപോയതു തിരികെ എടക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലോ”.

മേഖലരിച്ച എഴുത്തിനു “ ഒരു മരപടി അഖയ്യാ നാമന്നാണ്” എൻ്റെ മോഹം. എത്രവഴിയാണ്” അതവിടെ എത്തിക്കാണ്ടതനു “ ഇനിയും തീച്ചുംകിങ്കാനത്തിട്ടില്ല. പരശ്രമപരമു തന്നെ വഴികൾ കാണിച്ച തരഞ്ഞെടു.

39007

സഹഃയഹാദയാള്ളാദകരങ്ങളും “ബി. വി. അര
ണാ, ‘നാലണാ’ ടല്പല്ലപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെ” കൊ
ണ്ട് നിങ്ങളിടെ വിത്തുമാവസരങ്ങളെ സംബന്ധപ്രസ
മാക്ഷവിന്.

നമ്മും:—

- ചതുരലർ.
- കൈതത്തിരി.
- കുന്നാട്ടവീരൻ.
- പതിപ്പക്കജം.
- മാസാങ്കരം.

പത്രം:—

- കൈമന്തചഹ്രപ്പിക്കു.
- രാത്രിയ.
- കൂദയസ്തിതം.
- മരളീയരൻ.

നാപ്രസിദ്ധ ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക്
എപ്പോഴും ബി. വി. എയ് —
ഓർമ്മിക്കക.